

China

راهنمای فارسی سفر به چین

راهنمای فارسی سفر به چین

ارمغان آفاق ایرانیان

فهرست مطالب

پیشنهاد می‌کنیم صفحات کتاب را به ترتیب مطالعه کنید. اما اگر به دنبال موضوع خاصی هستید، می‌توانید با کلیک بر روی هر یک از گزینه‌های زیر وارد صفحه مربوط به آن شوید. در بخش انتهایی همه صفحات بخش بازگشت به فهرست مطالب وجود دارد، که با کلیک بر روی آن به این صفحه باز خواهید گشت.

۱ - اطلاعات عمومی چین

نگاهی به چین

تاریخچه

جغرافیا

آب و هوا

پول

اقتصاد

زبان

مذهب

فرهنگ مردم چین

خرافات در فرهنگ چین

چند ضرب‌المثل چینی

جشن‌ها و جشنواره‌ها

غذا و آشپزی

روش‌های مختلف مسافرت

جاذبه‌های گردشگری

خرید کردن در چین

اقامتگاه‌های گردشگران

نکات ایمنی مهم به هنگام مسافرت

۲ - شهر شانگهای

نگاهی به شانگهای

تاریخچه

وسایل نقلیه

آب و هوا

پیشنهاد سفر

غذا

خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

۳ - شهر پکن

نگاهی به پکن

تاریخچه

وسایل نقلیه

آب و هوا

پیشنهاد سفر

غذا

خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

۴ - شهر گوانگجو

نگاهی به گوانگجو

تاریخچه

وسایل نقلیه

آب و هوا

پیشنهاد سفر

غذا

خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

۵ - شهر شیان

نگاهی به شیان

تاریخچه

وسایل نقلیه

آب و هوا

پیشنهاد سفر

غذا

خرید

جاذبه‌های تفریحی و گردشگری

۶ - بخش‌های دیگر

تماس با ما

به سرزمین پهناور چین خوش آمدید

نگاهی به چین

حکومت آن امروزه به تایوان، کینمن، ماتسو و چند جزیره دوردست دیگر محدود شده است. از آن هنگام جمهوری خلق چین و جمهوری چین درگیر اختلافات سیاسی شدیدی با یکدیگر در مورد حق حاکمیت و وضعیت سیاسی تایوان بوده اند.

از هنگام اجرای اصلاحات اقتصادی در چین برای پی ریزی یک اقتصاد مدرن، چین یکی از سریع ترین رشدهای اقتصادی دنیا را داشته است. این کشور هم اکنون بزرگترین صادرکننده و دومین واردکننده بزرگ کالا است و دومین اقتصاد بزرگ دنیا بر پایه تولید ناخالص داخلی را در اختیار دارد. چین عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل و سازمان های چندجانبه ای همچون سازمان تجارت جهانی، ایک، سازمان همکاری شانگهای و گروه ۲۰ است. چین به عنوان کشوری دارای سلاح هسته ای از بزرگترین ارتش دائمی دنیا و دومین بودجه دفاعی بزرگ دنیا برخوردار است. چین همچنین از سوی برخی از دانشگاهیان، تحلیل گران نظامی، اقتصادی و سیاسی یک ابرقدرت بالقوه لقب گرفته است. چین کلمه ای فارسی است و China نیز از همین کلمه مشتق شده و در قرن ۱۳ میلادی توسط مارکو پولو در اروپا رواج پیدا کرده است. نام چین در زبان فارسی نیز از کلمه سانسکریت چینا آمده است که به عنوان نامی برای این کشور در ۱۵۰ میلادی به کار رفته است.

تاریخچه

چین، یکی از قدیمی ترین تمدن های جهان است. پیش از قرن ۱۹ میلادی، چین یکی از قطب های پیشرفته ی اقتصادی و اجتماعی جهان بود؛ اما به خاطر تغییر حکومت و روی کار آمدن پی در پی سلسله های مختلف، از انقلاب صنعتی عقب افتاد و اقتصادش سقوط کرد. در قرن ۱۹ و ۲۰ میلادی، امپریالیسم و ضعف های درونی و همچنین جنگ های داخلی، به این کشور و اقتصادش ضربه ی دوباره زد و باعث براندازی امپراتوری آن شد. بعد از اتمام جنگ داخلی چین، دو دولت خود را چین نامیدند؛ جمهوری چین (۱۹۱۲)، که امروزه تایوان و جزیره های اطرافش را تشکیل می دهد و دیگری جمهوری خلق چین (۱۹۴۹)، که همان چین امروزی است.

چین با نام رسمی جمهوری خلق چین، پرجمعیت ترین کشور دنیا با بیش از ۱،۳ میلیارد نفر سکنه است. این کشور که در شرق قاره آسیا واقع شده توسط حزب کمونیست چین در قالب نظام تک حزبی اداره می شود. این حزب بر ۲۲ استان، ۵ منطقه خودمختار، ۴ شهر با مدیریت مستقیم (پکن، تیانجین، شانگهای و چونگ کینگ) و ۲ منطقه اداری ویژه بسیار خودمختار، هنگ کنگ و ماکائو حکومت می کند. پایتخت کشور پکن است.

جمهوری خلق چین با حدود ۹،۶ میلیون کیلومتر مربع سومین یا چهارمین کشور وسیع دنیا و دومین کشور بزرگ دنیا از نظر وسعت خاکی (بدون احتساب آب های داخلی) است.

چین چشم انداز طبیعی متنوعی دارد، از استپ های جنگلی و بیابان هایی چون گبی و تکه مکان در ناحیه خشک شمالی نزدیک به مغولستان و سیبری روسیه گرفته تا جنگل های زیرگرمسیری در سرزمین های مرطوب جنوبی نزدیک به ویتنام، لائوس و برمه. مناطق غربی کشور ناهموار است و رشته کوه های هیمالیا و تیان شان مرز طبیعی آن را با هند و آسیای میانه ترسیم می کنند. در مقابل، نواحی شرقی این کشور کم ارتفاع است و با ساحلی به طول ۱۴،۵۰۰ کیلومتر مربع در جنوب شرقی با دریای جنوب چین و در شرق با دریای شرق چین همسایه است که در سوی دیگرش تایوان، کره و ژاپن قرار گرفته اند.

تمدن چین باستان یکی از کهن ترین تمدن های تاریخ است که در سواحل حاصل خیز رود زرد که در دشت شمال چین جاری ست شکوفا شد. نظام سیاسی چین بیش از ۶ هزار سال مبنی بر سلطنت مطلقه موروثی بود. نخستین دودمان پادشاهی این کشور دودمان شیا در حدود ۲ هزار سال پ. م بود. اما نخستین حکومتی که چین را متحد کرد دودمان چه این در ۲۲۱ پ. م بود. آخرین دودمان پادشاهی این کشور هم چینگ بود که در ۱۹۱۱ با تشکیل جمهوری چین به رهبری کومینتانگ حزب ملی چین، نابود شد. چین در نیمه اول سده بیستم میلادی در دریایی از اختلافات و جنگ های داخلی غوطه ور بود که کشور را به دو اردوگاه سیاسی عمده تقسیم کرده بود؛ کومینتانگ و حزب کمونیست چین. مخاصمات اصلی در ۱۹۴۹ با پیروزی کمونیست ها در جنگ داخلی و تأسیس جمهوری خلق چین در سرزمین اصلی پایان یافت. جمهوری چین به رهبری کومین تانگ پایتخت خود را به تاییه در تایوان منتقل کرد و-

جغرافیا

کشور پهناور چین که نام کامل آن «جمهوری خلق چین» است در شرق قاره ی آسیا و غرب اقیانوس آرام واقع شده است.

مساحت این کشور ۹ میلیون و ۶۰۰ هزار کیلومتر مربع است که سومین کشور پهناور جهان پس از روسیه و کانادا به شمار می آید. چین دارای مرز زمینی با ۱۴ کشور است. این کشور همچنین از سمت شرق و جنوب با دریای چین شرقی، خلیج کره، دریای زرد، و دیگر آب های آزاد احاطه شده است.

این کشور با کشورهای متعددی همسایه است: با کشور های کره شمالی، مغولستان، روسیه، قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، افغانستان، پاکستان، هند، نپال، برمه، بوتان، لائوس، ویتنام دارای مرز مشترک خاکی و با کره جنوبی، ژاپن، فیلیپین، برونئی، مالزی و اندونزی دارای مرز آبی است.

چین پرجمعیت ترین کشور جهان است. جمعیت کل این کشور در سال ۲۰۰۷، ۱٫۳ میلیارد و سیصد و بیست و یک میلیون نفر اعلام شده که نزدیک به ۲۲ درصد از کل جمعیت جهان را تشکیل می دهد. این کشور هم چنین یکی از مناطق دارای تمرکز بالای جمعیت در واحد کیلومتر در دنیا می باشد.

آب و هوا

آب و هوای کشوری با وسعت چین، بیشتر از دیگر کشورها مورد توجه قرار می گیرد، زیرا آب و هوای آن، از شمال تا جنوب متفاوت است؛ به ویژه در زمستان. برای مثال در حالی که دمای هاربین، در زمستان حدود ۳۰- درجه ی سانتی گراد است، دمای شانگهای ۳۵ درجه ی سانتی گراد است. پس بهتر است قبل از سفر به این کشور، اطلاعات آب و هوای آن را بررسی کنید.

- منطقه ی سرد معتدل: قسمت شمال استان هیلونگیانگ و مغولستان
- منطقه ی نیمه معتدل: Jilin، شمال Xinjiang و بسیاری از مناطق هیلونگیانگ، لیاونینگ و مغولستان
- منطقه ی گرم معتدل: منطقه میانی و پایین تر از رودخانه زرد، شاندونگ، Shanxi، شانشی و استان هبی

- منطقه ی نیمه گرمسیری: جنوب ایزوترم از کوه Qinling تا رودخانه Huaihe، در شرق فلات تبت، چینگهای شامل شهرستان های شانگهای، گوانگژو، هنگ کنگ، ماکائو، Hangzhou، Guilin، سوژو، کونمینگ، دالی، Lijiang، چنگدو
- منطقه ی گرمسیری: استان Hainan در جنوب تایوان، گوانگدونگ و استان یوننان

بارش در چین اساسا به طور منظم صورت می گیرد و بارش متوسط سالانه حدود ۶۰۰۰ میلیمتر می باشد. فصل بارانی عمدتا می و سپتامبر (در بهار و تابستان) است. وزش بادهای موسمی جنوب شرقی از غرب اقیانوس آرام و بادهای موسمی جنوب غربی از اقیانوس هند بر روی سرزمین چین علت اصلی بارش باران است که در ماه های آوریل و می شروع می شود.

پول

واحد اصلی پول چین یوان و واحد فرعی آن جیانو و فن است. هر یک یوان برابر ده جیانو و هر جیانو برابر ده فن است. اسکناس های یوان شامل یک یوانی، دو یوانی، پنج یوانی، ده یوانی، پنجاه یوانی و یک صد یوانی و اسکناس های جیانو یک، دو و پنج جیانو است.

چین دارای سکه های یک، دو و پنج فنی است. علامت مخفف یوان CNY است.

اقتصاد

چین از کشورهای جنوب شرق آسیا است که از اواسط دهه ۱۹۷۰ میلادی، سیاست آزاد سازی اقتصاد را در پیش گرفت و از شرایط بسته ی اقتصاد های سوسیالیستی به تدریج فاصله گرفت. این کشور طی دو دهه ی گذشته تلاش های بسیاری را در راستای اصلاح ساختارهای اقتصادی و آزاد سازی اقتصاد خود به عمل آورد و بسیاری از موانع تجارت خارجی و جذب سرمایه گذاری های خارجی را از سر راه برداشت و در همین حال تقاضای عضویت در موافقت نامه ی عمومی تعرفه و تجارت (گات) و سازمان جهانی تجارت (WTO) را دنبال کرد.

حجم اقتصاد چین (\$ ۶,۹۹۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) در سال ۲۰۰۷ از ژاپن بیشتر بوده و بلافاصله پس از اتحادیه ی اروپا و آمریکا در مقام سوم جهان قرار می گیرد. چنان چه رشد کنونی اقتصادی چین هم چنان ادامه یابد، این کشور از نظر اقتصادی به آمریکا یعنی بزرگترین اقتصاد جهان می رسد. این امر موجب نگرانی های عمده سیاسی خواهد شد، زیرا این کشور به صورت نیروی به مراتب قویتری در منطقه در خواهد آمد.

بیش از ۵۰٪ مردم چین کشاورزند. صنعتگران ۲۴٪ و کارمندان و بازرگانان ۲۶٪ نیروی کار فعال این کشور را تشکیل می دهند. با این وجود حدود ۲۰۰ میلیون نفر از مردم چین با درآمد روزانه کمتر از یک دلار زندگی می کنند.

صنایع اصلی چین بسیار گسترده و شامل محصولاتی چون آهن و استیل، زغال سنگ، ماشین آلات، پترولیوم، اسباب بازی، کفش و لوازم الکترونیکی است. برنج، گندم، سیب زمینی، ذرت، بادام زمینی، چای، ارزن، جو، کتان، ماهی و خوک فرآورده های اصلی کشاورزی و دامی هستند. صادرات عمده ی چین ماشین آلات، پوشاک، کفش، اسباب بازی، سوخت های معدنی، مواد شیمیایی و واردات آن ماشین آلات، مواد شیمیایی، آهن و استیل و سوخت های معدنی هستند.

سنت‌ها و فرهنگ مردم چین همواره برای بسیاری از مردم جهان بسیار جالب توجه بوده و موضوع بسیاری از تحقیق‌ها و پژوهش‌های علاقه‌مندان است. البته بیشترین دلیل این امر این است که این مردم در هر کجای دنیا که زندگی کنند، هم‌چنان زندگی‌شان با فرهنگ کهن کشورشان آمیخته است و این دلیل جذابیت آن برای سایر مردم در سراسر دنیاست. با نگاهی به فیلم‌های چینی یا سرزدن به یک رستوران چینی یا گشت و گذاری در یک محله چینی با فستیوالی از رنگ‌ها روبرو می‌شوید؛ رنگ‌های زرد، قرمز و سبز یا طلایی. بیش از هزاران سال است که مردم چین از رنگ‌های درخشان استفاده می‌کنند. اندیشه سنتی چین بر اساس پنج عنصر آب، آتش، چوب، فلز و زمین استوار است که به ترتیب با رنگ‌های سیاه، قرمز، فیروزه‌ای، سپید و زرد مرتبط هستند. اگرچه امروزه در چین استفاده از رنگ قرمز بسیار متداول است اما بر اساس باور عموم، مردمان قدیم چندان توجهی به رنگ قرمز نداشته‌اند.

خرافات در فرهنگ چین

در زمان انقلاب فرهنگی چین در دهه هفتاد میلادی، خرافات تحت عنوان میراث بورژوازی به شدت محکوم و در جامعه به تدریج کمرنگ شد. اما مدتی بعد دوباره بین مردم رواج پیدا کرد. به طوری که در حال حاضر تقریباً در تمام خانه‌ها و مغازه‌ها محراب کوچکی وجود دارد که در آن جا چینی‌ها، هدایای کوچکی را به اعضای فوت شده خانواده خود تقدیم می‌کنند. یک کاسه برنج، یک عدد سیب یا آب‌نباتی که پدربزرگ در گذشته خیلی دوست داشته است. اما احتیاجات اهالی دنیای دیگر، فقط محدود به خوراکی نمی‌شود. جاروبرقی، یخچال، ساعت مچی و انواع و اقسام وسیله‌هایی که به طور روزمره استفاده می‌شوند، نیز استقبال می‌شود، همین‌طور پول تو جیبی، بنا بر اعتقاد چینی‌ها، مردگان کاملاً وابسته به کمک افراد این دنیا هستند. این وظیفه طبق آداب و رسوم چینی‌ها، بر عهده یک وارث مرد در خانواده است. از شانس بد، اگر در خانواده وارث مرد وجود نداشته باشد، روح فرد فوت شده باید گرسنگی بکشد.

چند ضرب‌المثل چینی

آن کس که در هر جا دوستانی دارد، همه جا را دوست داشتنی می‌یابد.
 هنگامی که خشم حرف می‌زند، عقل چهره‌ی خود را می‌پوشاند.
 همیشه دزدی وجود دارد که دزد دیگر را غارت کند.
 مردی که کوه را از میان برداشت، کسی بود که شروع به برداشتن سنگریزه‌ها کرد.
 آن که دربارہ‌ی همه چیز می‌اندیشد، دربارہ‌ی هیچ چیز تصمیم نمی‌گیرد.
 عمارت بزرگ را از سایه‌اش و مردان بزرگ را از سخنانشان می‌توان شناخت.
 با ثروت می‌توان بر شیاطین فرمانروایی کرد، بدون ثروت حتی نمی‌توان بره‌ای را احضار کرد.
 مردم به سخنان مرد پولدار همیشه گوش می‌کنند.
 عجله کاری را که احتیاط قدغن کرده انجام می‌دهد.
 یک مرد بزرگ عیوب مرد کوچک را نمی‌بیند.
 برنج سرد را می‌توان خورد، چای سرد را می‌توان نوشید، اما نگاه سرد را نمی‌توان تحمل کرد.
 تمام ظلمت جهان نمی‌تواند روشنایی یک شمع را خاموش کند.
 شکارچی پرنده‌ای را که بیشتر صدا می‌کند اول می‌زند.
 نادان از اشتباهات خود می‌آموزد، دانا از خطای دیگران.

بر طبق یک نظریه، ریشه‌ی بسیاری از زبان‌های شرقی، زبان چینی سنتی است که قدمتی بالغ بر ۵۰۰۰ سال دارد. البته اخیراً سنگ‌نوشته‌هایی از ۱۴ قرن قبل از میلاد در شمال چین کشف شده که روی آن‌ها آثار حروف کهن چینی مشاهده شده است. علاوه بر زبان چینی مدرن که امروز در کشور پهنای چین به کار می‌رود، نوشتار زبان‌های کره‌ای و ژاپنی، زبان نواحی هنگ‌کنگ و تایوان، و زبان چینی مورد استفاده در سنگاپور و مالزی همه برگرفته از همان ریشه هستند. در این میان زبان مورد استفاده در ۴ کشور آخر بیشترین نزدیکی را به چینی سنتی (قدیمی) دارد. اما در کشور چین طی چند مرحله این زبان تا حد زیادی ساده شده است.

فرق عمده‌ی زبان چینی مانداریان با اکثر زبان‌های دیگر جهان در آهنگین بودن آن می‌باشد. به این صورت که هر هجا در این زبان در ۴ آهنگ و تعدادی از هجاها نیز به صورت استثنائی در ۵ آهنگ تلفظ می‌شوند. در آهنگ اول هجا به صورت یکنواخت و کشیده تلفظ می‌شود. در آهنگ دوم، در هنگام تلفظ هجا صدای فرد به صورت تدریجی به سمت بالا می‌رود.

در آهنگ سوم صدای فرد ابتدا به سمت پایین سقوط می‌کند و سپس به سمت بالا اوج می‌گیرد. در آهنگ چهارم هجا به صورت دفعی و ضربتی تلفظ می‌شود. تلفظ پنجم هم که به صورت استثنائی در برخی هجاها وجود دارد فاقد آهنگ است و هجا به صورت معمولی بیان می‌شود.

مذهب

در کشور بزرگ چین از روزگاران گذشته ادیان متعددی وجود داشته است و همچنان برخی از این ادیان در میان مردم رواج دارد. سه آئین کنفوسیوس، دائو و بودا به عنوان مهم‌ترین ادیان تاریخی چین به شمار می‌آیند که هم‌چنان بیشترین پیروان را در میان مردم چین دارند. ولی آئین‌های دیگری نیز از زمان‌های قدیم در چین رواج داشته است. مهم‌ترین ادیان چین عبارت‌اند از:
 - آئین بودایی یا بودیسم: این آئین از هند و آسیای مرکزی به چین راه یافت. آئین بودا در چین «شی جیاومنی» می‌خوانند.
 - آئین دائو (دائوئیسم): برگرفته از تعلیمات دو حکیم به نام «لائوتزو» و «چوانگتزو» است که به ترتیب در قرن‌های ششم و چهارم قبل از میلاد می‌زیستند. دوران گسترش این آئین را قرن دوم و قرن هفتم میلادی می‌دانند.
 - آئین کنفوسیوس: این آئین همان تعلیمات کنفوسیوس (۴۷۹-۵۵۱ ق.م)، فیلسوف و حکیم نامدار چین است. آئین کنفوسیوس در طی بیش از دو هزار سال بیشترین نفوذ را در جامعه‌ی چین داشته است.
 - اسلام: قدیمی‌ترین تاریخی که برای راه یابی دین اسلام به جامعه‌ی چین ذکر می‌شود، سال ۶۵۱ میلادی است که نماینده‌ای از سوی عثمان به دربار امپراتور تانگ فرستاده شد. ولی گسترش اسلام در چین در دوره‌های بعد اتفاق افتاد و به ویژه در دوران حاکمیت مغولان (سلسله‌ی یون) دین اسلام در چین گسترش بیشتری یافت.
 علاوه بر ادیان ذکر شده، ادیان دیگری نیز با پیروانی به مراتب کمتر در چین رواج داشته است که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از مسیحیت، آئین زردشتی، مانویت و یهودیت.

جشن ها و جشنواره ها

- ژانویه / فوریه

جشن سال نو چینی / پیشواز بهار (چون جی)

این جشنواره در اولین روز از اولین ماه تقویم قمری برگزار می شود. خیلی از مردم یک هفته تعطیل هستند. باید دقت کنید: این مهم ترین و طولانی ترین تعطیلات چین است و شرایط حمل و نقل عادی نیست و هتل ها هم رزرو شده اند. اگر مجبور هستید که در این موقع از سال به چین بروید، خیلی زود باید هتلتان را رزرو کنید.

جشنواره ی فانوس (یوان شیا جی)

این جشنواره جزو تعطیلات عمومی نیست، ولی بسیار رنگارنگ است. بچه ها فانوس های کاغذی می سازند یا می خردند و عصر در خیابان ها و کوچه ها فانوس به دست راه می روند. این جشنواره در پانزدهمین روز اولین ماه قمری چینی اتفاق می افتد.

- مارس

زادروز گوان یین

زادروز گوان یین، ایزدانوی بخشش، زمانی است که مردم به معابد بودایی می روند، با توجه به مراسم بودایی که در این معابد برپاست بد نیست شما هم به این معابد سری بزنید و از نزدیک مراسم را تماشا کنید.

- آوریل

روز جارو کشی آرامگاه

روزی برای ستایش از نیاکان فوت شده، زمانی که مردم به بازدید گورهای بستگان درگذشته شان می روند و آن ها را تمیز می کنند. آن ها اغلب گل هایی بر روی گور می گذارند و پول شخص درگذشته را می سوزانند. این جشنواره عموماً نزدیک به عید پاک، بیشتر سال ها پنج آوریل (فروردین)، یا گاهی چهار آوریل برگزار می شود.

جشنواره ی آب پاشی

در ناحیه ی شیشوانگ بانا برگزار می شود، این رویداد در اواسط آوریل یا اواخر فروردین (معمولاً سیزده تا پانزده آوریل) برگزار می شود. نیت این جشن، دور کردن کثیفی، غم و شیاطین از سال قدیمی و آوردن شادی به سال جدید است.

- آوریل/ مه

زادروز مازو

مازو، ایزدانوی دریا، دوست همه ی ماهی گیران است. او را همچنین به نام تیان هو و نیانگ نیانگ نیز می شناسند. تولد مازو به طور وسیعی در معابد تائویی در مناطق ساحلی تا ویتنام جشن گرفته می شود. زادروز مازو بیست و سومین روز از سومین ماه قمری چینی سال است.

- ژوئن

جشنواره ی قایق اژدها

این، وقتی برای دیدن مسابقات قایق اژدها و خوردن زونگ زی (پودینگ های برنجی چسبناک مثلثی شکلی هستند که در برگ بامبو پیچیده شده اند) است. با وجود این که این جشنواره یادبود افسانه ی غمناک کویوان، یک شاعر- سیاست مدار قرن سوم پیش از میلاد، که خودش را به رودخانه ی اسطوره ای می لو در هونان به منظور اعتراض رسمی ضد حکومت فاسد پرتاب کرد است، ولی یک روز تعطیلی شاد به حساب می آید. این تعطیلی در روز پنجم از ماه پنجم قمری چینی است.

- آگوست

ماه شب

دین داران معتقدند که طی این زمان شب ها از دوزخ به زمین آمده و این موقع زمانی خطرناک برای مسافرت کردن، شنا کردن، ازدواج یا خانه عوض کردن است. اگر کسی در این ماه بمیرد، از بدن او نگهداری می شود تا آیین خاکسپاری را به ماه بعد موکول کنند. حکومت چین ماه شب را به عنوان یک مشت خرافات تقبیح می کند. ماه شب در هفتمین ماه قمری، یا در واقع اولین پانزده روز (معمولاً اوایل آگوست) برگزار می شود.

- سپتامبر

زادروز کنفوسیوس

تولد این اندیشمند بزرگ در ۲۸ سپتامبر برگزار می شود. این موقع زمان جالبی برای بازدید از کوفو در شان دونگ، زادگاه کنفوسیوس است. جشنی در معبد کنفوسیوس از چهار صبح برگزار می شود و معبد های مشابه دیگر در اطراف چین، مراسم مشابهی را برگزار می کنند.

- سپتامبر/ اکتبر

جشنواره ی میانه ی پاییز

همچنین به عنوان جشنواره ی ماه شناخته شده است و زمان چشم دوختن به ماه و خوردن یوئه بینگ (کیک های ماه) خوشمزه است. همچنین روز بیست و نهمین تعطیلی برای عاشقان است. این جشنواره در پانزدهمین روز از هشتمین ماه قمری چینی برگزار می شود.

غذا و آشپزی

تنوع غذایی در چین، شهر به شهر و منطقه به منطقه، قابل مشاهده است. وقتی در چین غذا می‌خورید باید خودداری را کنار گذاشته، و از هر چیزی کمی امتحان کنید. همیشه به خاطر داشته باشید، غذایی که از نظر بهداشتی امکان فاسد شدنش می‌رود و حتی غذای پخته شده، امکان دارد آلوده به انگل و باکتری باشند. خصوصاً این احتمال در طول فصل گرم به شدت بالاست. حتی توصیه می‌کنیم که از خوردن غذای دریایی و گوشت در خیابان و در طول تابستان خودداری کنید. به علاوه در پکن، شانگهای و شهرهای بزرگ دیگر، از خوردن گوشت خام، بله، خام - پرهیز کنید. رضایتمندی از شرایط بهداشت عمومی رستوران‌ها در چین به گونه‌ای است که خیلی از بیماری‌های مزاجی عادی تلقی می‌شوند! متخصصین تغذیه‌ی چینی بر روی تازگی غذا تاکید می‌کنند پس حواستان باشد که غذایان را به محض سفارش دادن بپزند و یک غذای از قبل پخته شده را جلوی رویتان نگذارند. خیلی از جهانگردان وقتی از دیگر کشورها می‌گویند، به بخش غذا خوردن که می‌رسند تاکید می‌کنند که مطمئن‌ترین جا برای خوردن غذا، هتل‌های هستاره هستند، اما باید گفت که چین از این قاعده مستثنی است.

عمولاً در همه جای دنیا در منو، به زبانی دیگر برای مهمانان خارجی اسم غذاها را لیست می‌کنند، اما چین در این قسمت نیز از قاعده مستثنی است، در چین لیست غذا به زبان شیرین چینی نوشته شده و کسی هم به این که شما نمی‌توانید غذا سفارش دهید کوچک‌ترین اهمیتی نمی‌دهد. برای پرهیز از این که با انگشت چیزی را که نمی‌دانید سفارش دهید و جلوگیری از عنوان غذا سرمار یا دم قریب بگذارند، در این قسمت چند تا از رسم الخط‌های چینی را می‌آوریم که مشخصاً به غذایی خاص اشاره دارند.

هر وقت این اشکال را در منوی غذا دیدید یعنی غذای مورد نظر حاوی آن ماده‌ی غذایی است. باید بدانید که عمده‌ی مصرف گوشت قرمز در چین از گوشت خوک است برای همین موقع سفارش غذا دادن باید خیلی دقت کنید، هرجا به تنهایی کلمه‌ی گوشت دیدید، منظور گوشت خوک است. می‌دانید اولین سگ در دنیا در-

کجای جهان اهلی شد؟ بله درست است، چین. می‌دانید به چه دلیل سگ را اهلی کردند؟ نگهداری از منازل و مزارع و چوپانی؟ خیر، درست نیست. چون سگ دوست خوب انسان است؟ خیر، درست نیست. چون سگ را حیوان مقدسی به حساب می‌آوردند؟ خیر، درست نیست. لطفاً شوکه نشوید، جواب این است که سگ را اهلی کردند تا گوشتش را مصرف کنند. بله، در حال حاضر نیز سگ، در چین یک غذای پرطرفدار به حساب می‌آید. البته نه تنها سگ، که مار، بندپایان، میمون و جانوران دیگر نیز در چین خورده می‌شوند. اما نگران نباشید امکان این که شما یکی از این غذاها را سفارش بدهید خیلی پایین است، این‌ها حتی در چین هم غذاهای خاصی بوده و در رستوران‌های خاصی سرو می‌شوند و قیمت‌های نجومی هم دارند و در منوی خاصی هم ارائه می‌شوند، به علاوه همیشه برنج، سبزیجات و نودل یا رشته‌ی چینی پیدا خواهید کرد.

تفت دادن آشناترین روش پخت و پز چینی است. در این روش محتویات غذا را برای مدتی کوتاه در روغن داغ چرخ می‌دهند. هنگام تفت دادن معمولاً تره بار آب دار و گوشت را جدا از سایر مواد تفت می‌دهند. گوشت، مرغ، ماهی و انواع تره بار مانند سیر، پیاز، کرفس، لفل سبز، جوانه‌ی ماش و کدو از جمله موادی است که با این روش پخته می‌شوند.

بخار پز کردن یکی دیگر از روش‌های متداول در آشپزخانه‌های چینی است. برای بخارپز کردن معمولاً از ظرف‌های چوبی استفاده می‌شود. غذاهای بخارپز شده با انواع و اقسام سس سرو می‌شود.

مرغ، گوشت یا ماهی با روش خاص دیگری در آشپزی چینی پخته می‌شوند. در این روش ماده‌ی مورد طبخ را در دیگ آب جوش می‌اندازند و پس از یک یا دو دقیقه جوش زدن، زیر دیگ را خاموش می‌کنند و ماده‌ی مورد طبخ را پس از سرد شدن تکه تکه کرده، در ظرف می‌کشند.

کاری چینی یا خورش چینی به غذایی گفته می‌شود که در سس پخته می‌شود. ادویه‌ی آن معمولاً زنجبیل تازه و دارچین بوده و سس سویا دارد. خورش چینی شباهت‌هایی به خورش ایرانی دارد و با نان یا برنج خورده می‌شود.

روش های مختلف مسافرت به چین

مهمترین دروازه های ورود هوایی به چین شهرهای پکن، شانگهای و گوانگ ژو می باشند. تقریباً همه شهرهای بزرگ چین فرودگاه بین المللی دارند. بلیط خطوط هوایی در شروع یا پایان تابستان به دلیل بازگشت یا عزیمت دانشجویان چینی با دانشگاه های سرتاسر دنیا گران و کمیاب می شود. این شرایط در سال جدید چین نیز وجود دارد. مهمترین خطوط هوایی چین چاینا سادرن، چاینا ایسترن، ایر چاینا و هاینان می باشند. قطار اصلی ترین وسیله حمل نقل برای طی مسیرهای طولانی در چین مسافرت در داخل چین می باشد. قطارهای سریع السیر در این کشور توسعه خوبی داشته اند.

جاذبه های گردشگری

مهمترین شهرهای توریستی چین پکن، گوانگ ژو، گوئیلین، هانگژو، نانجینگ، شانگهای، شی آن، سوژو و کون مینگ می باشند. مسافرت به شهر شانگهای چین، نماد رشد اقتصادی چین گردشگرانی که قصد سفر به چین را دارند، ترکیبی از جاذبه های فرهنگی، طبیعی و ریزورت های ساحلی را تجربه می کنند. چین ۴۳ سایت میراث جهانی دارد که در فهرست یونسکو ثبت شده است و از لحاظ تعداد مقام سوم را در دنیا دارد. از این ۴۳ سایت، ۳۰ سایت میراث فرهنگی، ۹ سایت میراث طبیعی و ۴ سایت ترکیبی از میراث فرهنگی و طبیعی می باشد. مهمترین جاذبه های گردشگری چین، دیوار چین، میدان تیان آن من، شهر ممنوعه، کاخ تابستانی، معبد بهشت، پارک جهانی پکن، پارک هپی والی، پارک زونگ شان پکن، برج های طبل و زنگ پکن، پارک ملی لوسان، استراحتگاه کوه چنگ دی، معبد و آرامگاه کنفوسیوس، معبد آسمان، کوه تای و کاخ پوتالا می باشند. ماساژ در چین بسیار رایج می باشد. یک ماساژ حرفه ای که یک ساعت طول می کشد حدود ۱۵ تا ۳۰ رنمینبی هزینه دارد. ماساژها در سه نوع سر، پا و تمام بدن ارائه می شوند.

خرید کردن در چین

۱ دلار آمریکا معادل ۲/۶ یوان چین می شود. پول های تقلبی در چین بسیار رایج می باشند. بهتر است به بافت اسکناس، نوع فلز سکه، رنگ در نوره های مختلف توجه کنید. دستگاه های خودپرداز در سرتاسر شهرهای بزرگ وجود دارند و انواع کارت های اعتباری را می پذیرند. اپرای سنتی در پکنچین نسبت به دیگر کشورهای صنعتی ارزان تر است. اگر غذای محلی بخورید، از حمل و نقل عمومی استفاده کنید و در هتل های ارزان قیمت اقامت کنید می توانید با روزه ۲۰۰ تا ۳۰۰ رنمینبی سفر خوبی داشته باشید. ولی اگر بخواهید در هتل های لوکس اقامت داشته باشید و غذا های غربی بخورد روزی ۳۰۰۰ رنمینبی باید خرج کنید. هزینه سفر در شهرهای بزرگ نظیر شانگهای، پکن و گوانگ ژو نسبت به شهرهای کوچکتر و روستاها بیشتر است. انعام دادن در چین متداول نمی باشد و در بعضی جا ها این کار را غیر اخلاقی می دانند. آنها سعی می کنند بدون انعام خدمات خوبی ارائه دهند. بعضی از اجناس در چین ارزان نیستند خصوصاً برندهای وارداتی نظیر وسایل کمپینگ، دوچرخه های کوهستان، گوشی های همراه، لوازم آرایشی، لباس ورزشی، پنیر، شکلات، قهوه، شیر خشک. بسیاری از گردشگران این موارد را از هنگ کنگ می خرند. چین به دلیل فرهنگ غنی و نیروی کار ارزان، صنایع دستی بسیار متنوع و جذابی دارد. اکثر اجناسی که به عنوان عتیقه فروخته می شوند، تقلبی می باشند. ظروف چینی، پارچه، مبلمان، بشم، فرش، مروارید، سکه های نقره، از مهمترین سوغاتی های چینی می باشند. چانه زنی در چین بسیار رایج است، حتی در بعضی از رستوران ها نیز می توانید تخفیف بگیرید.

اقامتگاه های گردشگران در چین

طیف وسیعی از تأسیسات اقامتی برای ارائه به گردشگران وجود دارد. دولت چین اقامت گردشگران را در هتل های ارزان ممنوع کرده است، اگر چه این قانون در حال تغییر است. البته این قانون بدی نمی باشد، زیرا اکثر این اقامتگاه ها امنیت و بهداشت کافی را ندارند. ستاره هتل ها در چین زیاد قابل اعتماد نیستند معیار قیمت، راهنمای بهتری برای کیفیت خدمات هتل می باشد. برای قیمت هتل های می توانید چانه زنی کنید. شما می توانید با پرداخت ۱۵۰ تا ۳۰۰ رنمینبی در یک هتل متوسط نظیر جی جی این، متل ۱۶۸ یا روجیا هوم این، اقامت کنید. برای هتل های ۵ ستاره و لوکس نیز باید بیش از ۱۰۰۰۰ رنمینبی برای یک شب اقامت بپردازید.

نکات ایمنی مهم به هنگام مسافرت به چین

گردشگرانی که به چین سفر می کنند بهتر است نکات ایمنی زیر را رعایت فرمایند:
- اغلب مکان های توریستی چین امنیت بالایی دارند. حتی زنان در شب می توانند به تنهایی بیرون بیایند، با وجود این جرایمی نظیر دزدی دوچرخه و جیب بری اتفاق می افتد. هنگام توقف به دوچرخه خود قفل بزنید.
- گدایی در چین زیاد است، مردم چین به گدایانی که خودشان توانایی پول آوردن را دارند، کمک نمی کنند.
- پکن به دلیل داشتن کارخانه های زیاد آلوده ترین شهر دنیا می باشد. شهر های مرتفع تر هوای پاکیزه تری دارند.
- بعضی قسمت های شهرهای بزرگ، بسیار پرسر و صدا می باشند. مردم چین به این صداها عادت کرده اند.
- در اکثر جاذبه های گردشگری اصلی، هتل ها و فروشگاه های بزرگ سرویس های بهداشتی با کیفیتی و پاکیزه ای وجود دارد، بعضی از آنها پول دریافت می کنند.
- غیر از هتل ها و مراکز بین المللی توالی فرنگی به ندرت پیدا می شود.
- وقتی به خانه کسی می روید بهتر است با خود میوه، اشیای تزئینی یا بدلیجات ببرید.
- میزبان معمولاً برای خوردن غذا، به شما زیاد تعارف می کند.
- به دلیل تفاوت های ظاهری و فرهنگی تان ممکن است که مردم چین زیاد به شما خیره شوند. احساس نا امنی نکنید.
- با انگشت خود به مجسمه بودا و دیگر خدایان اشاره نکنید، این کار بسیاری اذیت کننده است. بهتر است با انگشت شست خود اشاره کنید.
چین کشور تجربه های استثنایی است و اگر پیش از رهسپار شدن مطالعه لازم را درباره این مقصد گردشگری به عمل آورید، با سفر به چین می توانید تجربه ای شیرین و به یاد ماندنی کسب نمایید. با مسافرت به چین، می توانید بروست دانسته های خود درباره این کشور متفاوت و دیدنی بیافزایید.

شهر شانگهای

شهر شانگهای Shanghai

پایتخت اقتصادی چین و پر جمعیت‌ترین شهر آن با حدود ۲۰ میلیون نفر جمعیت، آمیزه‌ای است از آثار تاریخی و معابد و محله‌های قدیمی که مانند یک نقاشی آبیستره در کنار آسمان خراش‌های مدرن و امروزی، تالارهای بورس سهام و فلزات و مغازه‌های شیک برندهای گرانیقیمت، در هم تنیده‌اند. در کم‌ترین شهری از دنیا می‌توان چنین ترکیب شلوغ اما دوست داشتنی را در کنار هم یافت. شانگهای در واقع بیشتر شبیه به یک انبار شلوغ است که گوئی در پشت ظاهر بی‌نظمش، ترتیب خاصی نهفته و این ترتیب، جز با سپردن خود به دست این ابرشهر استثنائی آشکار نمی‌شود.

البته فراموش نکند خیلی مهم است چه فصلی از سال وارد این شلوغی شوید؛ تابستان‌های گرم که رطوبت هوا هم بالاست، شاید موقع مناسبی برای گشت و گذار در شانگهای نباشد. تحمل گرما سخت است و مجبورید مرتب تاکسی سوار شوید و از دیدن خیلی جاها باز می‌مانید. پاییز هم با این‌که از گرمای هوا کم شده، اما زمان شروع بارندگی‌هایی است که تا زمستان ادامه دارند. بهترین وقت برای سفر به شانگهای، در ماه مه و هوای دلپذیر بهاری است؛ مگر این‌که برای تجارت قصد رفتن داشته باشید و مجبور شوید زمان دیگری به آن‌جا سفر کنید. مانند هر مسافری که با هواپیما به این شهر سفر کرده باشد، اولین چیزی که از شانگهای می‌بینید فرودگاه مدرن آن خواهد بود. پیمودن فاصله‌ی فرودگاه تا شهر با تاکسی حدوداً یک ساعت زمان می‌برد. اگر بار چندانی به همراه نداشته باشید، پیمودن این مسیر با قطارهای سریع‌السیری که Maglev نامیده می‌شوند، بیش از پانزده دقیقه طول نمی‌کشد. اتوبوس‌های فرودگاه به شانگهای نیز با کرایه‌ی ارزان‌شان، انتخاب خوبی برای پیمودن فاصله‌ی فرودگاه تا شهر هستند.

رودخانه‌های عریض از وسط شهر می‌گذرد و آن را به دو نیمه‌ی شرقی و غربی تقسیم می‌کند و همانند شهرهایی از این نوع، جلوه‌ای خاص به بافت شهر داده است. این رودخانه، شهر را به دو قسمت بزرگ شهر قدیم شانگهای و قسمت مدرن و امروزی‌تر شهر در قسمت شرق رودخانه که شامل برج‌ها و ساختمان‌های بلندی مانند ساختمان تجارت جهانی (SWFC)، برج تلویزیونی، برج هتل و دفاتر هایت بانک‌ها، ساختمان بورس و... می‌شود. در طول روز در این قسمت شهر عمدتاً با حجم بسیار زیادی از کارمندان شرکت‌های چینی و بین‌المللی روبه‌رو می‌شوید -

که بی‌وقفه در حال حرکت هستند، چون در شانگهای هر ثانیه قیمت دارد. شاید آرامش را در چهره‌ی این کارمندان و یا رؤسای کت و شلوار پوش آن‌ها فقط برای مدت کوتاهی که برای خوردن نصفه ساندویچ یا سالاد وسط روز و نوشیدن یک فنجان چای سبزی یا قهوه، دست از کار کشیده‌اند، بتوان دید. از این زاویه که نگاه کنیم، شانگهای مانند تمامی کلان‌شهرها، بسیار جدی و تا حدی خشن است. شانگهای شبیه‌ترین شهر جهان به نیویورک است و همین باعث شده تا خیلی‌ها این شهر را نیویورک شرق بنامند. شانگهای قلب تپنده‌ی اقتصاد کشور اژدهاست و می‌توان همه‌جای شهر از این مساله مطمئن شد.

در قسمت قدیمی‌تر شهر اما زندگی از نوع دیگری است. بازارهای شلوغ قدیمی چینی، که حتی اگر قصد خرید چیزی را نداشته باشید، ساعت‌ها شما را به خود مشغول می‌سازد، در مقابل معابد بزرگ و کوچک که بر اساس فلسفه‌ی دن طراحی شده و احساس آرامش غریبی به بازدیدکنندگان می‌دهد.

در مورد انتخاب محل اقامت‌تان در شانگهای، باید دقت زیادی به خرج دهید. بسته به این‌که به عنوان توریست به این شهر سفر کرده‌اید و یا برای تجارت بازدید از یک طرف تجاری، انتخاب هتل می‌تواند متفاوت باشد. اگر برای تجارت سفر می‌کنید، حتماً سعی کنید در نزدیکی محل ملاقات‌های خود هتل رزرو کنید؛ ناگفته می‌توان حدس زد که در ساعت‌های شلوغ روز مانند اوایل صبح و زمان تعطیلی سازمان‌ها و همچنین آخر هفته‌ها، ترافیک می‌تواند زمان زیادی از شما تلف کند و شاید موفق نشوید به همه‌ی کارها سرو سامان دهید.

قیمت هتل‌ها در طول هفته در قسمت‌های مختلف شهر متفاوت است؛ به عنوان مثال قیمت هتل در قسمت تجاری شهر در شرق رودخانه، آخر هفته‌ها بسیار ارزان است؛ هر چند که به همان مقدار باید برای رسیدن به سمت دیگر شهر هزینه‌ی تاکسی بدهید.

گفتیم تاکسی، بهتر است بدانید هزینه‌ی تاکسی برای سوار شدن ۱۰ یوان (معادل ۱۷۰۰ تومان) برای ۱۵۰۰ متر اول و بعد از آن برای هر کیلومتر ۲ یوان است؛ سیستم متروی بسیار قوی و با پوشش بسیار عالی و سریع هم به کمک حمل و نقل این شهر عظیم آمده است.

پیشنهاد می‌کنیم در شانگهای صبح زود از خواب بیدار شوید، به میدان مردم بروید و از تماشای تمرین‌های ورزشی مربوط به معبد شانولین لذت ببرید. از -

۱۸۵۳ شانگهای از همه‌ی دیگر بندرهای چین سبقت گرفته بود و در ۱۹۳۰ تعداد ساکنان خارجی شانگهای به ۶۰,۰۰۰ نفر می‌رسید و شانگهای شلوغ‌ترین بندر بین‌المللی آسیا شده بود.

این شهر بر روی تجارت تریاک، ابریشم و چای پایه‌گذاری شد. بله ترکیب غربی است، درست است. نام یکی از معروف‌ترین گروه‌های بازرگانی در شانگهای، جاردین ماتسون و شرکا بود. بله اسم غربی است، درست است. در سال ۱۸۴۸ گروه جاردین اولین زمینی که برای خارجیان به فروش گذاشته شده بود را خریداری کردند و توانستند خود را در یکی از هونگ‌ها (شرکت‌های کسب و کار) شانگهای رشد دهند. اهمیت این گروه به این دلیل است که آن‌ها اولین خارجیان بودند که در شانگهای زمین خریدند و بعد هم نیروی کار بومی استخدام کردند. شاید این یکی نمونه‌های موفق سرمایه‌گذاری خارجی و استخدام نیروی محلی و انجام یک معامله‌ی دوسربرد در چین بود. چیزی که امروزه در این کشور عمومیت دارد و ابداً غیرعادی نیست.

شانگهای همچنین به حیاط‌خلوتی برای کشت تریاک و دلالان آن، قماربازی غیرقانونی و روسپی‌گری که به وسیله‌ی دسته‌هایی گانگسترگونه در دل شانگهای اداره می‌شدند، تبدیل شده بود. شهر پر بود از دریانوردان آمریکایی، فرانسوی و ایتالیایی، ارتش انگلستان و ناپلیران ژاپنی، که قصدشان البته تجارت نبود! پس از کودتای چیانگ کای شک برضد کمونیست‌ها در سال ۱۹۲۷، کونومین‌تانگ با خارجی‌ها و گانگسترهای شانگهای و همچنین کارخانه‌داران چینی و خارجی برای سرکوب نارامی‌های حزب کارگر هم‌دستی کردند. حزب کمونیست چین در سال ۱۹۲۱ در شانگهای تاسیس شده بود و البته، شهر را در سال ۱۹۴۹ آزاد کرد. در طول انقلاب فرهنگی، کمونیست‌ها محله‌های کثیف شهر را ریشه‌کن کردند، صدها هزار معتاد به تریاک را توان بخشی کرده و کار کودکان و برده‌داری را حذف کردند. البته این پیشرفت‌ها به طور متناوب و آهسته حاصل می‌شد.

نابسامانی طولانی مدت شانگهای در اواخر ۱۹۹۰، با اعلام برنامه‌های گسترش بودونگ، در بخش شرقی رودخانه‌ی هوانگ‌پو، رو به کاهش نهاد. آرزوی شانگهای این بود که به صورت یک قطب اصلی مالی با قدرت اقتصادی چشمگیر درآید. لوجی‌زوی، محوطه‌ای که رودرویی باند در بخش بودونگ هوانگ‌پو قرار گرفته، به صورت نقطه‌ی مقابل مدرن‌ترین در برابر سازه‌های قدیمی باند درآمد است. شکوفایی اقتصاد، مدیریت و اعتماد به نفس شانگهای، آن را بارها از دیگر شهرهای چین جلوتر برده است.

هیچ چیز به اندازه‌ی جایگزینی شانگهای به جای هنگ‌کنگ، به عنوان مرز اقتصادی آینده‌ی چین، حکومت مرکزی را خشنود نمی‌سازد. چون به هر حال هنگ کنگ از چین جدا شد و استقلال پیدا کرد اما چنین آینده‌ای برای شانگهای رقم نخواهد خورد. هیچ کس نمی‌تواند پیش‌بینی کند که شهر در دو دهه‌ی آینده به چه شکلی درخواهد آمد. ولی چینی‌ها مثلی دارند که می‌گویند: حیووده بوکو، شینده‌بولوی که اگر چینی ندانید چند کلمه‌ی بی‌معنای بداهنگ به نظر نمی‌رسند اما ترجمه‌اش می‌شود: اگر کهنه نرو، نو نخواهد آمد. بله.

آنجا برای تماشای معماری فوق‌العاده‌ی معبد تیان-آن، پیاده به سمت آن حرکت کنید؛ تا ظهر فرصت دارید سری به خیابان تای کانگ لو بزنید که ساعت‌ها وقت شما را با مغازه‌های کوچک و بزرگ از انواع صنایع دستی و آثار هنری پر خواهد کرد؛ ناهار را می‌توانید در یکی از رستوران‌های غذاهای بین‌المللی و چینی همان‌جا میل کنید. بعد از کمی استراحت بعد از ظهر خود را با قدم زدن در خیابان نانجینگ بگذرانید؛ غروب و شب خود را خالی بگذارید برای رفتن به اطراف باند و رودخانه و از نمای فوق‌العاده‌ی سمت شرقی این رودخانه لذت ببرید. تصویری که شما در این قسمت می‌بینید شبیه به یک تابلوی رنگارنگ نقاشی است که معروف‌ترین نمای شهر نیز هست.

کافه‌ها و رستوران‌های اطراف باند که چشم‌اندازی به نمای شرقی شهر دارند، اغلب گران هستند. بنابراین توصیه می‌کنیم اگر خواستید به این رستوران‌ها بروید، سعی کنید دلیل مهمی برایش داشته باشید و یا آن را به عنوان یک خاطره‌ی خوب به خانواده‌ی خود هدیه دهید؛ خاطره‌ای که یاد ماندنی و البته هدیه‌ای گران.

در کل برای این که از بودن در شانگهای لذت ببرید و همزمان از جاهای دیدنی این شهر هم بی‌نصيب نمانده باشید، بهتر است حداقل یک هفته را در این شهر بگذرانید. برای اقامت‌های طولانی در شانگهای می‌توانید از مهمانخانه‌های کوچک و بزرگ شهر استفاده کنید؛ مراقب باشید مکان انتخاب شده در محله‌ی مناسبی باشد و حداقل‌های بهداشت و پاکیزگی را داشته باشد؛ درست است که سفر با هزینه‌های پایین می‌تواند مقرون به صرفه باشد ولی دوست ندارید که باقی پول‌تان را برای بیمارستان خرج کنید؟

تاریخچه

شانگهای به معنای دریاکنار و البته به طور دقیق‌تر کنار و بالاتر از دریا است. شانگهای به خاطر نزدیکی به پانگ‌تسه همیشه اهمیت داشته. چون به هر حال این یکی از بزرگترین رودهای دنیاست. اما چه شد که شانگهای به یکباره اهمیتی دو چندان پیدا کرد. قضیه به انگلیس‌ها ربط پیدا می‌کند. همان‌ها که در ایران و هند هم ید طولایی در انحصاری کردن تنباکو و چای و نفت داشتند. زمانی که انگلیسی‌ها اولین امتیاز انحصاری خود را در زمینه کشت و فروش تریاک، در سال ۱۸۴۲، پس از جنگ تریاک، برقرار کردند، شانگهای بیشتر شبیه به دهکده‌ی کوچکی بود که اهالی‌اش از راه ماهی‌گیری و بافندگی روزگار می‌گذراندند. انگلیسی‌ها با شانگهای کاری را کردند که بیل گیتس با صنعت کامپیوتر انجام داد: از بالا تا پایین را تغییر دادند.

آن زمان غربی‌ها چشم طمع به منابع شانگهای و استفاده‌هایی که می‌شد از این بندر کرد، دوخته بودند. سر و کله‌ی فرانسوی‌ها در سال ۱۸۴۷ در شانگهای پیدا شد، در سال ۱۸۶۳ اختلافات شان با انگلیس‌ها آن قدر بالا گرفت که به یک حل و فصل بین‌المللی و تنظیم معاهده ختم شد. اما فقط فرانسوی‌ها و انگلیسی‌ها نبودند، در سال ۱۸۹۵ کم‌کم ژاپنی‌ها هم بیدارشان شد؛ شهر، به شوک‌های خودمختاری تقسیم شده بود، که از قوانین چین تبعیت نمی‌کردند. تا سال ۱۹۱۱

وسایل نقلیه

اگر برای مدت زمان طولانی در شانگهای اقامت داشته باشید، کارت حمل و نقل شانگهای لازم می‌شود. می‌توانید کارت را با پول شارژ کنید و از آن، در اتوبوس، مترو و حتی تاکسی‌ها استفاده کنید. می‌توانید این کارت را علاوه بر فروشگاه‌های Ke Di و Alldays، از هر ایستگاه مترویی در شانگهای تهیه کنید. این کارت‌ها در اندازه‌های عادی، کوچک و بزرگ با نسخه‌های مختلف محدود و در دسترس همگانی وجود دارد (دومین کارت برای آویختن به تلفن‌های همراه ساخته شده است). فقط کارت‌های عادی می‌توانند در دستگاه‌ها شارژ شوند، البته فقط در مضرب‌های پنجاه و صد یوانی این امکان وجود دارد، یعنی دستگاه توان تشخیص بیست یوانی را ندارد. همچنین، این کارت به شما اجازه‌ی انتقال خطوط در جاده‌ی بیشان، ایستگاه ترن شانگهای و ایستگاه‌های ورزشگاه فوتبال هنگ‌کونگ را می‌دهد، به علاوه تخفیف‌هایی برای اتوبوس، اتوبوس و مترو و انتقال اتوبوس در نظر می‌گیرد (هر زمان که شما بین دو ایستگاه جابه‌جا می‌شوید، حدود یک یوان تخفیف عایدتان می‌شود).

- دیدن مناظر با اتوبوس

چندین شرکت مختلف وظیفه‌ی ارائه‌ی اتوبوس به توریست‌ها و گشت و گذار در مسیرهای مختلف و پوشش مقاصد توریستی اصلی و عمده مثل باغ وحش شانگهای، برج مروارید شرقی و جاده‌ی لنگرگاه باونگ را بر عهده دارند. بسیاری از این اتوبوس‌ها از ایستگاه اتوبوس ورزشگاه شرق شانگهای حرکت می‌کنند.

- پای پیاده

شانگهای شهر خوبی برای پیاده‌روی است، به ویژه در بخش‌های قدیمی‌تر شهر، مانند یاندان، اما یادتان باشد نزدیک به مناطقی که ساخت و ساز صورت می‌گیرد و یا در حال تعمیر است، پیاده‌روها می‌توانند مسدود یا برای راه رفتن ناخوشایند باشند. در هنگام نیاز، برای عبور از خیابان‌های شلوغ، به دنبال تونل مترو باشید.

- با تونل گشت و گذار

به عنوان سفری در کل زیرزمینی، مورد استفاده قرار می‌گیرد و هیچ یک از مناظر شهر را هم نشانان نمی‌دهد. این، نه تنها سریع‌ترین راه عبور از بین باند در پوکسی و برج تلویزیون مروارید پودونگ است، بلکه گران‌قیمت‌ترین (راه یک طرفه حدود ۴۵ یوان / دو طرفه حدود ۶۰ یوان) نیز هست و در واقع از تله‌های توریستی به شمار می‌رود؛ ولی ممکن است در شرایطی که برای رفتن از این سر شهر به آن سر شهر عجله دارید، بسیار به درد شما بخورد.

- اتوبوس

با وجود این‌که اتوبوس‌ها در شانگهای حدود ۱۰۰۰ مسیر دارند و راحت‌ترین وسیله‌ی حمل و نقل هستند، ولی اتوبوس را به کسانی که چینی‌ماندارین نمی‌دانند توصیه نمی‌کنیم. برای مسافران غیرچینی استفاده از این اتوبوس‌ها مثل یک شکنجه‌ی خودخواسته می‌ماند. اما چرا؟

چون نشانه‌ها و مسیرهای این اتوبوس‌ها تنها به چینی نوشته شده و راننده و راهنماهای آن‌ها تنها کمی انگلیسی در خوش‌بینانه‌ترین حالت! می‌دانند (البته دستگاه سخنگوی این اتوبوس‌ها به زبان انگلیسی نام هر ایستگاه را اعلام می‌کند). سرعت این اتوبوس‌ها بسیار بالاست و ممکن است در بعضی موارد اتوبوس‌ها با سرعت از ایستگاه مورد نظرتان رد شوند و شما مجبور بشوید در ایستگاه بعدی که شاید یک کیلومتر دورتر باز هم در خوش‌بینانه‌ترین حالت!

- باشد، پیاده شوید. در کل سعی کنید که در ترمینال اصلی سوار شوید تا جایی برای نشستن داشته باشید و از سوار شدن در ساعت‌های شلوغی خودداری کنید چون هوای شانگهای خودش نفس‌گیر هست - به دلیل رطوبت بالا و گرما و برای رسیدن به این منظور به هوای اتوبوس‌های شلوغ نیازی نیست، به علاوه اگر به هر صورت در این ساعت‌ها سوار شدید، حتماً مراقب جیب‌برها باشید. البته راحت‌تر و عاقلانه‌تر این است که مراقب جیب خود باشید. بهای بلیت اتوبوس‌هایی که دارای دستگاه تهویه هستند ما بین ۳۰۰ تا ۴۵۰ تومان است و این اتوبوس‌ها در تابستان مانند نعمت خدادادی هستند. بهای بلیت اتوبوس‌های قدیمی‌تر که دستگاه تهویه ندارند هم حدود ۱۵۰ تومان است. مینی‌بوس‌های خصوصی هم (بهای بلیت حدود ۳۰۰ تومان) پوشش بعضی از مسیرهای اطراف شهر را در بر می‌گیرند. در کل ساعت کار اتوبوس‌ها به جز اتوبوس‌های سری ۳۰۰ که در تمام طول شب کار می‌کنند، از ۵ صبح تا ۱۱ شب است.

- اتومبیل

توریست‌هایی که اقامت کوتاه در شانگهای دارند، اجازه‌ی کرایه کردن اتومبیل در این شهر را ندارند. این خبر آن قدرها هم که به نظر می‌رسد غم‌انگیز نیست، زیرا خیابان‌های شانگهای برای تازه‌واردین کشنده و مرگ‌آور است. در هر صورت برای رانندگی در شانگهای شما نیاز به گواهینامه‌ی رانندگی چینی و همچنین اجازه‌نامه‌ی اقامت دارید. برای گرفتن گواهینامه‌ی چینی می‌توانید به اداره‌ی حمل و نقل شانگهای مراجعه کنید.

- قایق موتوری

امکان کرایه‌ی قایق موتوری در مسیر پوشی به پودونگ از طریق رودخانه‌ی هانگ پو وجود دارد. این قایق‌ها هر ۱۲ دقیقه یک بار حرکت می‌کنند و بهای بلیت آن‌ها حدود ۳۰۰ تومان است.

- مترو

متروی شانگهای دارای ۵ خط زیرزمینی است. اگر ایستگاه‌های متروی شانگهای به هم متصل بشوند، می‌توان گشت سیستم متروی شانگهای طولانی‌تر از سیستم متروی لندن، بزرگترین سیستم متروی جهان، است. بهای بلیت حدود ۵۰۰ تا هزار تومان است که این بستگی به طول مسیر شما دارد، در ضمن به خاطر داشته باشید که تا هنگام خروج از مترو، بلیت خود را دور نیندازید. خط ۱: این خط ایستگاه گنگ فوشین چون را به شمال شهر وصل می‌کند. خط ۲: این خط از خیابان سنگ‌هنگ در غرب به منطقه‌ی ژانگ‌چاهانگ‌هی‌تچ در منطقه‌ی پودونگ کشیده شده.

خط ۳: به این خط مترو LRT، قطار سبک شهری نیز می‌گویند (این قطارها معمولاً دارای سه واگن هستند و با نیروی برق بر روی سطح زمین، زیر آن و یا هم سطح با زمین حرکت می‌کنند). مسیر این خط غرب و شرق شانگهای است. خط ۴: در امتداد خط ۳ شروع می‌شود اما بعد از غرب به شمال می‌رود. خط ۵: این خط از شین ژوانگ به مین هانگ کشیده شده است.

- تاکسی

حدود ۴۵،۰۰۰ دستگاه تاکسی در شانگهای وجود دارد. بیشتر این تاکسی‌ها ولکس واگن سانتاناس، بعضی ولکس واگن پاساتاس و تعداد کمی هم از تاکسی‌ها مرسدس بنز هستند. تاکسی‌های شانگهای انصافاً ارزان و خیلی هم در دسترس‌اند، شما به راحتی می‌توانید در اوج شلوغی و ترافیک شهر با یک حرکت دست تاکسی بگیرید. تاکسی‌های کمی دارای کمربند ایمنی صندلی عقب هستند، بنابراین بهتر است در صندلی جلو بنشینید. اگر با زبان چینی آشنایی ندارید نقشه‌ای چینی همراه خود داشته باشید و مقصد را از روی نقشه به راننده نشان دهید. البته می‌شود با رابط محلی خود هم تماس بگیرید و از او بخواهید که به راننده توضیحات لازم را بدهد.

آب و هوا

بهترین فصل برای رفتن به شانگهای، بهار است هنگامی است که شهر از شر زمستانی سرد و مرطوب رها شده و البته پائیز هم زمان مناسبی است چون از گرمای کشنده‌ی همراه با رطوبت بالا خبری نیست. البته این روزها زمستان شانگهای خیلی سرد نیست. حتی می‌توان گفت گرمای دستگاه‌های تهویه‌ی هوای این شهر در اماکن سر بسته غیرقابل تحمل هم هست. تابستان، هوا، گرم، شرجی و نتیجتاً طاقت فرساست، ازدحام جمعیت همراه با رطوبت و گرما می‌شود و انرژی شما را می‌گیرد، اما تابستان فصل پرتوریست شهر هم به شمار می‌رود. هفته‌های اول ماه مه (اردیبهشت) و اکتبر (مهر)، دوره‌های تعطیلات ملی چینی‌ها بوده و بهتر است در این زمان‌ها از سفر به این شهر بپرهیزید، مگر این‌که از شرکت در شلوغی، ایجاد شده توسط مردم لذت ببرید.

پیشنهاد سفر

دو روز

چند ساعتی از صبح زود یا شب را به گردش در باند اختصاص دهید و بعد از دیدن مناظر شهری و خارق‌العاده‌ی باند، از برج جین مائو بازدید کنید. در یکی از رستوران‌های باند یا اگر در بودونگ هستید، هتل هاییت بزرگ ناهار میل کنید. برای پرکردن اولین روز، سوار مترو شده به موزه‌ی شانگهای بروید، این موزه یکی از بهترین‌های جاذبه‌های گردشگری چین است. پس شایستگی این را دارد که نصف روز خود را فقط به آن، اختصاص دهید.

دیگر جاذبه‌ی بزرگ گردشگری در شانگهای، شهر قدیمی است، که باغ‌های یویوان و اطراف جای خانه‌ها و بازار را در بر می‌گیرد، پس در روز دوم یک تاکسی بگیرید. اگر از شلوغی خوشتان نمی‌آید، سعی کنید دیدن شهر قدیمی در پایان هفته‌ها دست به این کار نزنید. پس از بازدید از باغ‌های یویوان، برای خرید، پیاده به بازار عتیقه‌ی جاده‌ی دونگ‌تای بروید و سپس ناهار یا شام را در یکی از رستوران‌های باب روز شین‌تیان‌دی میل کنید. سعی کنید برای شبی بزرگ در شانگهای زمان بگذارید و در مدرنیت جاری شانگهای به خصوص در شب‌ها غرق شوید. پذیرای بندبازان یا نمایشی دیگر در تئاتر بزرگ باشید، یکی از عالی‌ترین رستوران‌ها را امتحان کنید.

چهار روز

با وقت بیشتر، می‌توانید آهسته‌تر در شانگهای گام بردارید و به یک پیاده‌روی در کوچه‌های محله‌ی فرانسوی که آکنده از معماری سال ۱۹۳۰ است را، بپردازید، جایی که شانگهای هنوز جادوی قدیمی‌اش را به نمایش می‌گذارد. همچنین شما زمان زیادی برای کرایه قایق کروز جهت تماشای باند را خواهید داشت. از باند، در امتداد معروف‌ترین فروشگاه خیابانی چین قدم بزنید- جاده‌ی نان جینگ شرقی- و به موزه‌ی شانگهای بروید. اگر پس از خرید کردن در بازارهای شانگهای زمانی برایتان باقی مانده، برای چشیدن مزه‌ی آبراه قدیمی، یک سفر نصف روز به کبیائو یا سفری یک روزه به مودو یا تونگ‌لی در همسایگی استان چیانگ سو داشته باشید.

غذا

غذاهای شانگهای، مانند مردم و فرهنگ آن، تلفیقی از غذاهای اطراف منطقه‌ی جیانگ‌نان، با تاثیرپذیری از فرهنگ غذایی چین و البته جاهای دیگر هستند و برای همین جیانگ‌تنگی بودن فرهنگ غذایی، خیلی از غذاها در شانگهای، شیرین و چرب سرو می‌شوند. کلمه‌ی شانگهای به معنای بالاتر از دریاست، اما با توجه به موقعیت شهر در دهانه‌ی بزرگترین رودخانه‌ی چین، اولویت غذایی برای بومیان، اغلب ماهی‌های آب شیرین است. البته خوراک دریایی هم محبوبیت زیادی دارد و اغلب به صورت پخته شده در آب و با شعله‌ی ملایم (ماهی)، بخارپز شده (ماهی و صدف) یا سرخ شده (صدف) سرو می‌شود. مراقب باشید برای غذاهای دریایی سرخ شده، ظروف یک‌بار مصرف استفاده نشود، چون داغی غذا در ترکیب با مواد مضر موجود در این ظرف‌ها ترکیب مسموم کننده‌ای را تولید می‌کنند ضمن این‌که این ظرف‌ها ممکن است بیشتر از یک هفته عمر کرده باشند که برای یک ظرف یک‌بار مصرف عمر بسیار درازی است! اصولاً توصیه‌ی ما اجتناب از مصرف ظروف یک‌بار مصرف، به خصوص برای صرف غذا، در طول سفر به چین است.

در شانگهای وقتی صحبت از گوشت می‌شود منظور، بدون شک گوشت خوک است. خیلی باید دقت کنید و قبل از سفارش غذا باید به نوعی منظور خودتان را به پیش خدمت برسانید که گوشت موجود در غذا از گاو است یا خوک. و اما در مورد مرغ، جوجه‌های هورمونی راه خود را به چین هم باز کرده‌اند. اما بعضی چیزها هنوز شرقی باقی مانده‌اند، مثل شیوه‌ی طبخ و آماده‌سازی -خواباندن در آب نمک، آب‌پز کردن، طبخ با سس در اجاق و...- جوجه‌ی خرد شده برای سرو کردن، یادآور این است که در حالی که صنعتی شدن کشاورزی از غرب به شرق طی طریق کرده، اما حفظ عطر و طعم هنوز یک جزء ضروری از پخت و پز شرقی و به خصوص چینی است. شانگهای در قلب منطقه‌ای از چین قرار دارد که تولید و مصرف سویا بسیار زیاد است. در شانگهای پوسته‌ی توفو، شیر سویا (هر دو طعم شیرینی دارند)، توفوی سخت، توفوی نرم، شیرینی توفو، توفوی خشک، توفوی روغنی و هر نوع قابل تصور توفو به استثنای توفورکی در شانگهای در دسترس -

هستند. خوارک اردک گیاهی، مرغ گیاهی و غاز گیاهی نیز وجود دارند، که هیچ کدام طبعاً نه شکل و نه طعم پرنده‌ی مربوطه را ندارند. و تنها فراورده‌ای هستند برای کسانی که نمی‌توانند گوشت بخورند اما هوس گوشت کرده‌اند! اگر شما گیاه‌خوار هستید، آگاه باشید که توفو در چین اغلب نه به عنوان جایگزینی برای گوشت، بلکه به عنوان همراهی برای گوشت به کار می‌رود. به این ترتیب، قبل از اینکه سفارش دهید، اطمینان حاصل کنید که ظرف‌تان خالی از میگو یا گوشت قرمز یا نظایر این‌ها باشد.

خرید

فروشگاه هنر دویون شوان

این ساختمان مدرن و نوساز، ظاهری سنتی دارد. مجموعه‌ای ارزشمند از اشیای هنری و خطاطی چینی را به فروش می‌رساند. طبقه‌ی دوم این فروشگاه بهترین جا برای بدست آوردن کتاب‌های هنر به زبان چینی و انگلیسی در مورد هنر چینی و بین‌المللی است، و طبقه‌ی سوم به فروش کالاهای عتیقه، نقاشی با قلموی چینی و نوشته‌ها و خطاطی چینی اختصاص دارد.

فروشگاه موزه هنر شانگهای

اجناس این فروشگاه گران است، اما از طرفی دارای کیفیت خیلی بالایی هستند. این جا بیشتر اجناس شامل سوغاتی‌های توریستی می‌شوند. علاوه بر کتاب‌هایی از تاریخ و معماری و هنر چینی، اسلاید و کارت پستال هم در این فروشگاه به فروش می‌رسند. در کنار فروشگاه موزه، یک مغازه‌ی سرامیک‌فروشی هم وجود دارد که سرامیک‌های بدل سرامیک‌هایی که در گالری سرامیک به نمایش گذاشته شده را به فروش می‌رساند.

شانگهای آبی و سفید

این مغازه‌ی کوچک، یکی از بهترین جاها برای پیدا کردن سرامیک‌هایی با طرح و هنر سنتی است. بوتیک شانگهای آبی و سفید عرضه‌کننده‌ی زیباترین فنجان‌های چای، قوری‌ها و گلدان‌های دست‌ساز است.

فروشگاه چاپ استیک یون هونگ

این فروشگاه کوچک بیشتر از این‌که به شانگهای ربط پیدا کند اجناس تولید پکن و به خصوص چاپ استیک می‌فروشد. در فروشگاه چاپ استیک یون هونگ، انواع چاپ استیک‌ها (چوب‌های مخصوص غذا) برای سنن مختلف از کودک ۵ ساله گرفته تا افراد پیر فروخته می‌شود بهای این چاپ استیک‌ها بین ۷۰۰۰ تا ۲۴۸،۰۰۰ تومان متغیر است.

مروریدها و جواهرات آمی لین

بهترین جا برای خرید مرورید با رنگ و سایزهای مختلف این جاست. هم مروریدهای آب‌های آزاد از جمله مروریدهای سیاه (حدود ۴۵۰،۰۰۰ تومان) و هم مروریدهای آب‌های شور (حدود ۳۰،۰۰۰ تومان) در این مغازه وجود دارند. در دو طبقه‌ی دیگر این ساختمان لباس، کفش و کیف غربی فروخته می‌شود.

بازار کیپو

بیشتر بومیان، برای خرید لباس به این بازار می‌روند. بازار کیپو از دو فروشگاه زنجیره‌ای شلوغ و البته به هم ریخته تشکیل شده که در اطراف چهار راه هنان شمالی قرار گرفته‌اند. این یکی از بزرگترین فروشگاه‌های کل شانگهای است و تقریباً با خرج کردن ۸۰۰۰ تومان می‌توان همه چیز، اعم از تی‌شرت و کفش و لباس مهمانی خرید.

بازار الکترونیک

اگر خودتان کامپیوترتان را سرهم می‌کنید یا قصد دارید برای منزلتان باند صدا و سیستم صوتی تهیه کنید، به این بازار در نزدیکی متروی خیابان باوشان حتماً سر بزنید. قیمت‌های این بازار بسیار پایین است البته در مقابل کیفیت‌ها چندان بالا نیست!

بازار دی و مرکز خرید هنگ‌کنگ

این بازار در پناهگاه قدیمی در زیر پارک رن‌مین قرار گرفته و مجموعه‌ای از بوتیک‌های ژاپنی، چینی و طرح‌های آمریکایی را شامل می‌شود.

- شهر رافلی

این مرکز خرید هفت طبقه‌ای سنگاپوری، ویژه‌ی برندهای غربی مثل لی وایز، میس سیکس‌تی و کوئیک‌سیلور است. علاوه بر این فروشگاه‌های الکترونیکی و اسباب‌بازی نیز در این مرکز خرید وجود دارد.

- پینه‌دوزهای سوژو

این بوتیک جذاب در شرق باند، باکیفیت‌ترین کفش‌های راحتی ابریشمی که تازه رویش گلدوزی هم شده را می‌فروشد. الگوها و رنگ‌های این کفش‌ها براساس سبک‌های دهه‌ی ۳۰ طراحی و آماده می‌شوند. علاوه بر کفش، کیف، عروسک و کلاه‌های دست‌ساز نیز در پینه‌دوز سوژو به فروش می‌رسند.

- پادشاه ابریشم

یکی از بزرگترین مراکز فروش ابریشم در شانگهای است. بهای ابریشم‌های این فروشگاه از ۲۰،۰۰۰ تومان شروع می‌شود و البته بسته به چیزی که انتخاب می‌کنید، بهای این ابریشم‌ها نیز بالاتر می‌رود. در بیشتر این فروشگاه‌ها خیاط‌هایی وجود دارند که برای شما گیاپو (لباس چینی) و یا هر چیزی دیگری که بخواهید را در طی ۳ تا ۱۰ روز می‌دوزند و در بعضی موارد ۲۴ ساعته نیز کار را تحویل می‌دهند.

- بازار عتیقه‌ی خیابان دُنْگ‌تای

این بازار خیابانی بیش از ۱۰۰ دکه دارد که در دو طرف خیابان دنگ‌تای و لیو‌هه قرار گرفته‌اند. در این بازار انواع کالاها مانند مجسمه‌های مانو، انواع سرامیک، پوست‌های تبلیغاتی شانگهای قدیم، ساعت‌های جیبی، نقاشی‌ها و غیره به فروش می‌رسد. البته تنها ۵٪ از کالاهایی که در این بازار فروخته می‌شوند عتیقه‌اند و ارزش خریدن دارند پس مراقب چرب‌زبانی فروشندگان باشید و فریب نخورید.

- بازار عتیقه‌ی معبد خدایان شهر قدیمی

در طبقه‌ی زیرین ساختمان هواپاؤ، در مرکز بازار، این فروشگاه‌های عتیقه قرار گرفته‌اند. در طبقه‌ی اول این بازار انواع ابریشم و شال‌های ابریشمی و در طبقه‌ی دوم و سوم انواع کریستال و یشم سبز به فروش می‌رسد.

- داروخانه‌ی سنتی تَنگ‌هان‌چون

این بازار بزرگ قدیمی خارق‌العاده‌ی اکسیر، دارو و شربت عشق از سال ۱۷۸۳ میلادی مشغول فعالیت است. انواع داروهای مدرن و سنتی در این داروخانه به فروش می‌رسد. بهتر است همراه خود یک مترجم داشته باشید، چون فروشندگان این داروخانه انگلیسی نمی‌دانند.

- خیابان قدیمی

این مغازه‌ی بازسازی‌شده از سلسله‌ی کینگ در خیابان فَنگ‌بَنگ قرار گرفته است. خیابان قدیمی برای خرید سوغاتی ایده‌آل است، دست‌فروشان در این جا برخلاف دست‌فروشان بازار یویوان قصد تحمیل جنس خود را به شما ندارند. انواع کالاها از قوری‌های بی‌شینگ گرفته تا جواهرات تبتی را می‌توان در این بازار یافت.

- اسپین

از زمان سلسله‌ی کینگ، ظروف چینی چندان تحول هنری نیافتند به نظر می‌رسد اوج این هنر در همان دوره بوده و بعد این هنر دچار سیر نزولی شده است. بیشتر اجناسی که امروزه به فروش می‌رسند، دارای سبک قدیمی و بی‌روح و عاری از ابتکار هستند. اما خوشبختانه نسل جدید طراحان سعی می‌کنند که در چینی‌های جینگ‌دژن هنر یکپارچگی و کمال را اعاده کنند. اسپین به این دلیل که ظروف چینی رستوران‌ها را تهیه می‌کند، کارهای جالبی بر روی ظروف چینی انجام می‌دهد و آن‌ها را با هنر قرن ۲۱ وقف می‌دهد، البته قیمت‌های این فروشگاه بسیار بالاست.

- اینش

لباس‌های این فروشگاه هم‌زمان با مد روز است و می‌توانید در این مکان تی‌شرت (حدود ۲۴،۰۰۰ تومان)، کیف (حدود ۶۰،۰۰۰ تومان) و انواع ژاکت را بخرید. طرح‌های این مغازه متنوع و اکثراً باب میل جوان‌هاست.

- آسمان روشن

این مغازه‌ی کوچک و دیدنی روبروی کنسولگری ایران در شانگهای قرار دارد. در آسمان روشن می‌توانید انواع جواهرات دست‌ساز تبتی، عتیقه و انواع لوازم خانگی را پیدا کنید. علاوه بر این تَنگ‌کاهای نفیس و انواع عکس‌های رنگی از تبت نیز این‌جا به فروش می‌رسند. اما تَنگ‌کا چیست؟ نقاشی بودا بر روی ابریشم را تَنگ‌کا می‌گویند.

- مغازه‌ی چای هویفَنگ

به عنوان سوغات شاید کلیشه‌ای به نظر برسد، اما قوری بی‌شینگ و کمی چای اولَنگ -نوعی چای سیاه چینی- بهترین سوغات برای دوستانتان است. این فروشگاه مجموعه‌ای با کیفیت بالا از قوری‌ها، فنجان‌ها و البته انواع چای چینی را در اختیار مشتریان گذاشته است.

- نش‌تاکه

این فروشگاه بزرگ مابین خیابان پودونگ و خیابان ژانگ‌یانگ قرار گرفته. در این فروشگاه انواع کالاها را می‌توانید تهیه کنید، علاوه بر آن، از سینما گرفته تا کافه و رستوران در این فروشگاه برای تفریح و سرگرمی شما وجود دارد.

- مرکز خرید سوپِر برنَد

درست است که مرکز خرید زیاد بزرگی نیست ولی بومیانی که اینجا خرید می‌کنند مانند سایر مراکز خرید از کمبود برندهای غربی مرکز خرید سوپِر برنَد ناراحت نیستند، در چین مردم از اجناس غربی استقبال بهتری به عمل می‌آورند. این مرکز خرید همیشه شلوغ است و فست‌فودهای طبقه پنجم آن برای صرف ناهار ارزان قیمت مناسبند ولی اگر می‌خواهید غذای درست حسابی و سالم‌تری بخورید به رستوران واقع در طبقه‌ی هشتم این مرکز خرید بروید.

- منسوجات ژانگ

این فروشگاه انواع عتیقه‌هایی که به گونه‌ای یافته شده‌اند مثل پارچه، فرش، لباس و همچنین ردهایی که ازدهای گل‌دوزی شده دارند و کفش‌های مخصوص زنان چینی را به می‌فروشد. اما داستان آن کفش‌های مخصوص چیست؟ پاهای دختر بچه‌ها را از کودکی در داخل این کفش‌های چوبی و ناراحت‌کننده قرار می‌دادند تا کمتر رشد کنند و کوچک بمانند! بله هر چند این یک رسم غیرانسانی است اما حالا جزئی از رسوم کهن و فولکلور چین به شمار می‌آید، کوچکی پا در چین، یکی از معیارهای زیبایی به شمار می‌آید.

- مرواریدها و جواهرات آمی‌لین

بهترین جا برای خرید مروارید با رنگ و سایزهای مختلف این جاست. هم مرواریدهای آب‌های آزاد از جمله مرواریدهای سیاه ژِیانگ (حدود ۴۵۰،۰۰۰ تومان) و هم مرواریدهای آب‌های شور (حدود ۳۰،۰۰۰ تومان) در این مغازه وجود دارند. در دو طبقه‌ی دیگر این ساختمان لباس، کفش و کیف غربی فروخته می‌شود.

- هنگ ژو - دریاچه ی غربی

۳۶ دریاچه در چین، دریاچه ی غربی نامیده شده اند، این یکی اولین دریاچه ای است که به این نام خوانده شده و دریاچه های دیگر بعداً غربی نامیده شدند. این دریاچه شباهت فراوانی به دریاچه ی کون مینگ در کاخ تابستانی پکن دارد و در اصل این دریاچه، مردابی در نزدیکی رودخانه ی کیان تنگ بوده و تا قرن ۸ میلادی این دریاچه اصلاً وجود نداشته. در این زمان فرماندار هنگ ژو دستور ساخت آن را می دهد. با گذشت زمان دریاچه گسترش پیدا کرد؛ باغ ها و پاگوداهایی - پاگوداها ساختمان هایی با سبک معماری سنتی چینی هستند - در اطراف آن طراحی و ساخته شد، و گذرگاه ها و جزیره هایی از لجن های لایروبی شده، به وجود آمدند. در ساحل شمالی دریاچه ی غربی از گذرگاه بای، بزرگترین جزیره ی این دریاچه، جزیره ی گوش هان قرار دارد. در این ضلع دریاچه چند جای دیدنی برای بازدیدکنندگان وجود دارد؛ موزه ی استانی ژجیانگ که بازدیدکنندگان را با تاریخ این منطقه آشنا می کند؛ پارک ژنگ شان، انجمن حکاکان مَهر که با هنری باستانی بر روی مَهرها نام اشخاص را به صورت امضای شخصی شان حکاکی می کنند؛ و رستوران لو وایلو که معروف ترین و شلوغ ترین رستوران هنگ ژو است. در ساحل شمال غربی دریاچه، باغ زیبای کویوان قرار دارد که در واقع مجموعه ای از باغ هاست که در جزیره ای کوچک پراکنده شده و شکوفه های بهاری درخت گُنا را این باغ در شهر معروف اند. گذرگاه سو (به دست شاعر معروف سو دُنْگ پو ساخته شده است)، محل آرامگاه یک ژنرال ارتش به نام ژنرال یوفی است، که توسط دیوار آجری قرمز رنگی محصور شده است. در انتهای این گذرگاه، حوض ماهی کپور قرار دارد که مجموعه ی دیگری از باغ ها در ساحل جنوبی است و محل زندگی هزاران ماهی کپور است. در شرق این ساحل کاخ لیفنگ قرار دارد که در قسمت بالای آن یک منار مخروطی طلایی رنگ قرار دارد و زیباترین منظره ی دریاچه ی غربی را از بالای این پاگودا - کاخ چینی - می توانید ببینید. در آن طرف جاده در دامنه ی تپه، خانگه جینگ چی ذن قرار گرفته که مجسمه ی هزار دست گوان یین در تالار گوان یین از دیدنی ترین اشیاء این خانقاه است. در قسمت شرقی دریاچه ی غربی، آکادمی هنر چینی با چندین گالری و بار قرار دارد.

- هنگ ژو - جنوب دریاچه ی غربی

تپه های جنوب دریاچه ی غربی از مکان های دست نخورده ی هنگ ژو است. در ابتدای مسیر به سمت جنوب دریاچه، شما با بوته های چای روبه روی می شوید که موزه ی چای چین را در خود جا داده است. در جنوب غربی دریاچه ی غربی پلی بر روی رودخانه ی کیان تنگ قرار دارد که در نزدیکی آن پاگودای شش هارمونی جای گرفته است. این پاگودا در سال ۹۶۰ میلادی ساخته شده و شش رمز بودایی را در درون خود دارد. همچنین از پاگودای شش هارمونی به عنوان فانوس دریایی استفاده می شد و بر این باور بوده که این پاگودا دارای قدرت سحرآمیزی است که می تواند جلوی جزر و مد رودخانه ی کیان تنگ را بگیرد.

- سو ژو - باغ ها

باغ های این منطقه بسیار کوچک بوده اند. در اصل این باغ ها طراحی شدند تا به رسیدن به اهداف آرمانی مکتب تائو کمک کنند. بهترین زمان برای بازدید از این مکان صبح ها یا ظهرها (زمان ناهار) است. باغ خدای نت ها، کوچکترین این باغ هاست که متعلق به قرن ۱۲ میلادی است. این باغ دارای معماری ای است که در آن به خوبی از فضاها استفاده شده و دارای تالارهای استراحت، کلاه فرنگی های زیبا و مقدار زیادی هم پیاده رو است و در زمینی در روبه روی دیوارهای سفید قرار گرفته. در مقابل باغ خدای نت ها، باغ ۵ هکتاری رئیس فروتن قرار دارد. زمان ساخت این باغ به قرن ۱۶ میلادی باز می گردد. درون این باغ، موزه ی کوچکی قرار دارد که اطلاعات مختصری در مورد مفهوم باغ های چینی می دهد. باغ لینگرینگ این در شمال غربی شهر که در زمان سلسله ی مینگ ساخته شده است. درگاه ها و پنجره های تزئینی که به روی دیوارهای پوشیده از گیاهان گشوده می شوند، سقف های کاشی کاری شده ی پوشیده از پیچک هایش و چشم انداز رویایی آن، باعث زیبا شدن باغ لینگرینگ این شده است.

- تَنگ لی - باغ توی سی

در شرق شهر قدیمی، باغ توی سی قرار دارد که از باغ های قرن نوزدهمی است. درون این باغ، حوض گردی پراز ماهی های طلایی، کلاه فرنگی ها و دیوارنماهایی وجود دارد که همراه با موسیقی سنتی چینی به این باغ زیبایی دوچندانی داده اند.

- شهر قدیمی - بازار و باغ های یویوان

باغ های یویوان با آلاچیق ها، استخرهای درخشان پراز ماهی کولی، عمارت های کلاه فرنگی، درخت های کاج و سرو رویشده بر روی صخره های مصنوعی و گل های یاسش یکی از بهترین نقاط دیدنی شانگهای است. روزانه حدود ۱۰۰۰ نفر از این مکان دیدن می کنند، پیشنهاد می کنیم اگر می توانید برای امنیت بیشتر و راحتی خودتان، صبح زود از باغ های یویوان دیدن کنید. بازاری در نزدیکی این باغ ها وجود دارد که بسیار قدیمی است، ولی اگر تحمل داد و فریاد فروشندگان را دارید، این بازار جای خوبی برای گشت و گذار است. باغ های یویوان توسط خانواده ی پِن ساخته شد. پرورش این باغ هجده سال (از ۱۵۹۹ تا ۱۵۷۷) طول کشید و تنها در طی جنگ تریاک در سال ۱۸۴۲ این باغ تخریب شد و دوباره در طی شورش تایپینگ، توسط نیروهای فرانسوی تاراج شد. امروزه این باغ ها بازسازی شده اند و نمونه ای عالی از باغ های مدل مینگ است. شکوفه های بهاری و تابستانی جلوه ای زیبا و معطر به این باغ ها می دهند، مخصوصاً هنگامی که درختان ماگنولیا شکوفه باران می شوند. یکی دیگر از قسمت های این باغ، عمارت کلاه فرنگی میان دریاچه است که در حال حاضر یکی از معروف ترین جای خانه های آسیا است و ملکه الیزابت دوم و بیل کلینتون و بسیاری از افراد سرشناس در این جای خانه، جای نوشیده اند.

- پودونگ - آکواریم اقیانوسی شانگهای

آبزیانی از آب‌های رودخانه‌ی یانگ‌تسه تا آب‌های آزاد استرالیا، آمریکای جنوبی و اوسسیستم اقیانوس اطلس شمالی و تپه‌های مرجانی در این آکواریم بزرگ زندگی می‌کنند. تونل زیرآبی ۱۵۵ متری آن نمای خیره‌کننده از این آکواریم را به شما نشان می‌دهد.

- دیدنی‌های منطقه‌ی هنگ‌ژو

این شهر در کنار رودخانه‌ی یانگ‌تسه قرار دارد و مرکز استان ژجیانگ است. هنگ‌ژو در ۱۸۰ کیلومتری جنوب غربی شانگهای قرار گرفته. این شهر برای مدت ۱۰۰۰ سال یکی از پررونق‌ترین و مشهورترین شهرهای چین بوده و علاوه بر این، هنگ‌ژو برای مناظر زیبای طبیعی و آثار باستانی‌اش نیز مشهور است و معروف‌ترین مکان دیدنی این شهر دریاچه‌ی غربی است. این شهر حدود ۲۲۰۰ سال پیش در دوران امپراتوری سلسله‌ی کینگ تاسیس شد، ولی دیوار آن تا زمان امپراتوری سلسله‌ی سوی ساخته نشد. هنگ‌ژو یکی از هفت شهر باستانی چین است. این شهر از سال ۹۰۷ تا ۹۷۸ میلادی پایتخت پادشاهی وویو بود و در طول قرن ۱۰ میلادی یکی از سه شهر فرهنگی در جنوب چین بوده است.

- هنگ‌ژو - معبد لینگ‌بین

معبد لینگ‌بین معبد اصلی هنگ‌ژو است. این معبد در سال ۳۲۶ میلادی ساخته شد و بر اثر جنگ و مصیبت‌های دیگر حدود ۱۶ بار ویران و بازسازی شد. از دامنه‌ی این معبد که بالا بروید با حکاک‌هایی به نام فیلا پیک روبه‌رو می‌شوید که قدمت آن به قرن ۱۰ تا ۱۴ میلادی بازمی‌گردد. در این حکاک‌ها تصویر بودای مایتریای خندان آمده است. در پشت معبد لینگ، قلعه‌ی شمالی قرار دارد و اگر اهل پیاده‌روی نیستید باید گفت تله‌کابین موجود است. هنگ‌ژو موزه‌ی ابریشم چین نمونه‌های برجسته از ابریشم چینی را به نمایش گذاشته و تاریخ پیدایش ابریشم و مراحل تولید آن را شرح می‌دهد.

- دیدنی‌های منطقه‌ی سوژو

شهر سوژو در پائین رودخانه‌ی یانگ‌تسه و در کناره‌ی دریاچه‌ی تای‌هو در استان جیانگ سو قرار دارد. این شهر برای پل‌های سنگی، پاگوداها و باغ‌های زیبایش مشهور است. پاگودا نوعی کاخ با معماری سنتی چینی است. از زمان سلسله‌ی سُنْگ، سوژو یکی از مهم‌ترین مراکز تولید ابریشم چین بوده و هنوز هم این مقام را حفظ کرده. قدمت سوژو به ۲۵۰۰ سال قبل و به اواخر دوران امپراتوری سلسله‌ی شانگ بازمی‌گردد. در سال ۵۱۴ قبل از میلاد مسیح در دوران بهار و پائیز (دوره‌ای تاریخی در چین)، پادشاه هلو، شهر بزرگ هلو که نام قبلی سوژو است، را بنا نهاد و آن را پایتخت خود اعلام کرد.

- سوژو - موزه‌ی ابریشم سوژو

یک نمایشگاه دائمی و دیدنی است از صنعت ابریشم سوژو، که ۴۰۰۰ سال گذشته را در زمینه ابریشم، نخ ریزی و پارچه‌های ابریشمی تحت پوشش قرار می‌دهد.

- سوژو - معبد باغ غربی

در ۵۰۰ متری غرب باغ لینگ‌نگ‌این، معبد باغ غربی بر روی باغ قدیمی که وقف بودایی‌ها شده بود، بنا شده است. در تالار آرامات این معبد، مجسمه‌ی گوان‌یین با ۴ چهره و ۱۰۰۰ دست قرار گرفته است. تالار سلطنتی مینگ هم در گوشه‌ی دیگر این معبد قرار دارد و در سال ۱۸۶۰ توسط سربازان آتش زده شد ولی آن را بازسازی کردند.

- سوژو - معبد راز

در دل بازار سوژو، معبد راز قرار گرفته است که قدمت آن به سال ۲۷۵ و ۲۷۹ میلادی بازمی‌گردد. تالار بزرگ سنکینگ در این معبد، دارای ۶۰ ستون و دو سقف لبه‌دار است که تاریخ ساخت آن به ۱۱۸۱ میلادی بازمی‌گردد.

- دیدنی‌های منطقه‌ی ژوجیاجیو

از شانگهای به ژوجیاجیو (شهر آبی) رفتن هم راحت است و هم لذت بخش - البته این تا زمانی است که گشت و گذارتان با تورهای دیگر هم‌زمان نباشد. یک روز بارانی در تعطیلات فصلی را برای رفتن به این مکان انتخاب کنید و حتماً همراه خود چتر ببرید. در کتاب‌های راهنمای چینی اطلاعاتی از زندگی بشر در این منطقه که به ۵۰۰۰ سال قبل می‌رسد، داده شده و گفته شده که ژوجیاجیو به مدت ۱۷۰۰ سال مسکن سه امپراتوری بزرگ چین بوده. در حال حاضر نقاشی‌هایی از کوچ‌ها، پل‌ها، و معماری شهر قدیمی در دوران سلسله‌های مینگ و کینگ در این مکان باقی مانده است.

- ژوجیاجیو - معبد خدای شهر

در غرب پل معبد خدای شهر، در سال ۱۷۶۹ میلادی از محل اصلی‌اش در شوچیابانگ به این مکان آورده شد. کمی دورتر در شمال این مکان در امتداد خیابان کوهه، معبد بودایی یوان جین قرار دارد که نام دیگرش معبد نیانگ‌نیانگ است.

- ژوجیاجیو - کلیسای کاتولیکی ژوجیاجیو

زیباترین کلیسای این منطقه است. در سال ۱۸۶۳ میلادی ساخته شده و محوطه‌ی داخلی آن با مجسمه‌ای از حضرت یوسف که مسیح را در آغوش گرفته، آراسته شده. می‌توانید این‌جا از تورهای آبی استفاده کنید و با قایق بیشتر نقاط شهر که شامل پل فانگ‌شنگ نیز می‌شود را بگردید. (این پل در سال ۱۵۷۱ ساخته شد و بی‌داجی را به دُنْگ‌جینگ وصل کرد)

- دیدنی‌های منطقه‌ی تَنگ‌لی

دیدنی‌های این منطقه بسیار زیباتر از منطقه‌ی سوژو است، شهر آب‌راه مانند تَنگ‌لی، یکی از عجیب‌ترین گردشگاه‌های این منطقه است. از رفتن به تَنگ‌لی در آخر هفته‌ها خودداری کنید، خیلی شلوغ است و اگر در تابستان به این منطقه می‌روید، بهتر است از گردش در تیرو مرداد صرف نظر کنید زیرا گرمای این منطقه طاقت فرسا و سوزان است. شهر قدیمی یکی از بهترین گردشگاه‌ها در طول این مسیر پریچ و خم کندرو است؛ نشانه‌های راهنمای دو زبانه در مسیر و نقشه‌های قابل فراهم در داخل دفتر فروش بلیت راهنماهای خوبی برای توریست‌ها هستند، ولی با وجود این‌ها احتمال گم شدن شما خیلی خیلی بالا است!

- تُنگ‌لی - پاگودای مروارید

در شمال تنگ‌لی، پاگودای مروارید قرار دارد که در ابتدا از آن به عنوان اداره‌ی سلسله‌ی مینگ استفاده می‌شد. این پاگودا دارای تالار اجدادی، باغ و حتی صحنه‌ی اپرا است.

- دیدنی‌های منطقه‌ی باند

باند نام هندی-انگلیسی خود را از کلمه‌ی خاکریز در زبان هندی گرفته است. این مکان جایگاه قدرت‌های بیگانه در قرن ۲۰ میلادی بود و ساختمان‌های خودنمای آن نمایی زیبا از شانگهای را به کسانی که از طریق رودخانه وارد این شهر می‌شدند، نشان می‌داد. این منطقه در ابتدا در نزدیکی آب ساخته شده بود ولی در نیمه‌های دهه‌ی نود قرن بیستم، خیابانش پهن‌تر و حصار سیل ۷۷۱ متری در اطراف آن ساخته شد و کم‌کم از آب دور افتاد. پارک هوانگ‌پو در منطقه‌ی باند، اولین پارک عمومی در چین است که در سال ۱۸۸۶ توسط باغبان اسکاتلندی ساخته شد. امروزه این پارک به خاطر پیکره‌ی قهرمانان مردمی‌اش بسیار معروف است. موزه‌ی تاریخ باند درست در زیر پیکره قرار دارد.

- باند - موزه‌ی باند

تصاویری از مناظر تاریخی این منطقه در موزه به نمایش گذاشته شده است. این موزه‌ی کوچک بیشتر به عکس اختصاص دارد.

- باند - گشت رودخانه‌ای هوانگ‌پو

این رودخانه مناظر زیبایی از باند را به شما نشان می‌دهد. بیشتر قایق‌ها از اسکله‌ی جنوبی انتهای باند حرکت می‌کنند.

- باند - گالری هنر شانگهای

این موزه هنر معاصر شانگهای اعم از عکس‌های هنری یا مربوط به معماری شانگهای، نقاشی، مجسمه‌های برنزی و یا سنگی - را به نمایش گذاشته است.

- باند - موزه‌ی تاریخ طبیعی شانگهای

در این موزه اشیایی که توسط انجمن آسیایی پادشاهی انگلستان جمع‌آوری شده، به نمایش گذاشته شده. این اشیاء طیف متنوعی را از ظروف چینی گرفته تا هنر خطاطی را در بر می‌گیرند.

- دیدنی‌های منطقه‌ی میدان رن مین (میدان مردم)

هر کلان‌شهر کمونیستی دارای یک میدان عمومی با ابهت است که در قلب شهر قرار دارد، و میدان رن مین شانگهای نیز از این دسته میدان‌هاست. این میدان قطب دانش جغرافی و فرهنگی و مرکز جاذبه‌ی شهر است. بله، این میدان کمتر از میدان تیانان من پکن مورد رسیدگی و نظم‌بخشی قرار گرفته اما زیبایی خاص خود را نیز دارد و نسبتاً هم شلوغ‌تر است.

- میدان رن مین - موزه‌ی شانگهای

ساختمان این موزه جوری طراحی شده تا یادآور ظرف غذای سه طبقه‌ی برنزی باستانی (دینگ) باشد و همچنین شکل آینه‌ی برنزی معروف سلسله‌ی هان را نشان دهد. معروف‌ترین مجموعه‌ی این موزه، گالری برنزه‌های چین باستان است. در گالری مجسمه‌های باستانی چین، مجسمه‌های سنگی از سلسله‌ی کین و هان تا مجسمه‌های گچی بودایی به نمایش گذاشته شده‌اند. این مجسمه‌ها تحت تأثیر طرح‌های آسیای مرکزی در مسیر جاده‌ی ابریشم ساخته شده بودند. تمام این مجسمه‌ها رنگی بوده‌اند ولی تنها بعضی از این رنگ‌دانه‌ها باقی مانده‌اند و رنگ‌ها بر اثر کهنگی ریخته‌اند.

گالری سرامیک چین باستان یکی از بزرگترین و پربیننده‌ترین گالری‌های این موزه است. این نمایشگاه شامل سفال‌های به جا مانده از ۶۰۰۰ سال پیش یعنی عصر نوسنگی است که در خارج از شهر شانگهای کشف شده‌اند و همچنین سفال‌های سانکی از تانگ و مجموعه‌ای بزرگ از ظروف چینی که در دوران سلسله‌ی کینگ ساخته شده‌اند هم در این گالری در دسترس و قابل تماشا هستند.

گالری نقاشی چینی برای آن دسته از افرادی که با هنر چینی آشنایی ندارند بسیار ژرف است، اگرچه هرکسی بدون داشتن معلومات تخصصی در مورد هنر چینی می‌تواند از توازن زیبایی هنر قلم چینی لذت ببرد. در این گالری انواع هنر به نمایش گذاشته شده است، از بامبوهای مورد حکاکی قرار گرفته بگیرد تا انواع دست‌نوشته‌ها. از دیگر گالری‌های این موزه: گالری یشم‌های تزئینی چین باستان، گالری سکه، گالری وسایل سلسله‌های کینگ و مینگ، گالری هنرهای طبیعی اقلیتی را می‌توان نام برد.

- دیدنی‌های منطقه‌ی شهر قدیمی

این منطقه در میان بومیان شانگهای به نان شی یعنی شهر جنوبی مشهور است، شهر قدیمی چینی یکی از سنتی‌ترین مناطق چینی در شانگهای، در امتداد کبیا قرار گرفته است. با وجود تاریخی بودن شهر شانگهای، بیشتر آثار تاریخی آن به اواسط قرن ۱۹ میلادی بازمی‌گردد ولی شهر قدیمی هنوز بافت قدیمی را داراست. اگر دوست دارید فرهنگ و زندگی سنتی چین را از نزدیک ببینید، کوچه‌های تاریک و شلوغ شهر قدیمی بهترین گزینه است، بیشتر توریست‌ها به شهر قدیمی می‌روند تا از بازار این شهر به خصوص از بازار عتیقه‌ی خیابان دُنْگ‌تای دیدن کنند و یک کاسه چای داغ هم آن‌جا بنوشند.

- شهر قدیمی - معبد خدایان شهر

شهرهای چینی هر کدام دارای معبد تائویی خدایان شهر هستند ولی متأسفانه بیشتر این معبدها قربانی دوره‌ی انقلابی چین شده‌اند. این معبد در اوایل قرن ۱۵ ساخته شد و در طول انقلاب فرهنگی هم به شدت آسیب دید و در این اواخر بازسازی شد. وقتی وارد تالار اصلی این معبد می‌شوید به حکاکی‌های سقف آن توجه کنید که چگونه هنر مادی و معنوی در هم آمیخته‌اند. در شمال تالار اصلی، تالار چند کیشی این معبد قرار دارد که در سمت راست آن مجسمه‌ی سه الهه‌ی چینی؛ گوان‌یین، تیان‌هو و یان‌مونیاگ‌نیانگ قرار گرفته است.

- دیدنی‌های منطقه‌ی پودونگ

پودونگ نام مکانی است که بیشتر غربی‌ها قبل از این‌که پا بر روی خاک شانگهای بگذارند با آن آشنا هستند و این بیشتر به خاطر افاق زیبا و دیدنی این ناحیه است. برای توریست‌ها بیشترین جذابیت‌های پودونگ، موزه‌ها، برج بلند جین مائو، مناظری از باند و بعضی از هتل‌های معروف شانگهای است.

- پودونگ - برج جین مائو

در شهری با معماری معاصر و رمزآمیزش، جین مائو به خاطر طراحی زیبایش بسیار چشم‌گیر است. بله‌های جالب توجه این برج تحت تأثیر معماری سنتی چینی طراحی شده است. اگر می‌خواهید شانگهای را از بالا ببینید به سکوی رصد این برج در طبقه‌ی ۸۸ بروید. چه شب باشد و چه روز، مناظر زیبای شهر را تماشا کنید و از بلندترین اداره‌ی پست در جهان کارت پستال بخرید. بلندترین کافه‌ی جهان نیز یک طبقه پایین‌تر و در طبقه‌ی ۸۷ این برج قرار دارد.

- پودونگ - موزه‌ی تاریخ شانگهای

هم کودکان و هم بزرگسالان از این موزه که ساخته شده تا نمایشگر شانگهای قدیم باشد لذت خواهند برد. این موزه ابتدا به صورت آزمایشی ساخته شد. در این‌جا شما مدل‌هایی کوچک از هر چیزی که مربوط به زندگی گذشتگان است را پیدا خواهید کرد.

- دیدنی‌های خیابان جینگ‌آن و نان جینگ غربی

یکی از مناطق مرکزی در شانگهای است، که در دوران استقرار بین‌المللی، به خیابان جوشان معروف بود. این منطقه در شانگهای به عنوان یک منطقه‌ی اقتصادی-بازرگانی محسوب می‌شود.

- خیابان جینگ‌آن و نان جینگ غربی - مرکز هنری خیابان مگان شان ۵۰

برای دیدن این موزه باید یک روز را به طور کامل کنار بگذارید. این مرکز به هنر معاصر هنرمندان اکثراً جوان چینی اختصاص دارد. برنامه‌هایی که در آن برگزار می‌شود از تنوع زیادی برخوردار است. ضمن این‌که این گالری تنها به یک هنر خاص اختصاص ندارد و از ویدیو اینستالیشن تا نمایشگاه نقاشی، نمایشگاه گرافیکی، نمایشگاه مجسمه، نمایش عکس، نمایش فیلم کوتاه و خیلی چیزهای دیگر در آن انجام می‌شود.

- خیابان جینگ‌آن و نان جینگ غربی - معبد بودای یشمی

این معبد مابین سال‌های ۱۹۱۱ تا ۱۹۱۸ میلادی با طرحی از دوره‌ی سلسله‌ی سُنْگ ساخته شد و یکی از نادرترین معابد بودایی شانگهای از لحاظ ارزش وسایل داخلی و طراحی، به شمار می‌رود. مشهورترین قسمت این معبد، مجسمه‌ی بودای یک متر و ۹۰ سانتی‌متری است که از جنس سنگ یشم سبزرنگ است. این معبد دارای دو مجسمه‌ی یشمی بوداست یکی نشسته و دیگری خوابنده. در زمان سال نوی چینی بیش از ۲۰،۰۰۰ چینی بودایی در این معبد جمع می‌شوند و دعا می‌کنند.

- خیابان جینگ آن و نان جینگ غربی - معبد جینگ آن

این معبد در اصل در سال ۲۴۷ میلادی ساخته شد ولی در سال ۱۸۵۱ به شدت آسیب دید. در طول انقلاب فرهنگی چین تمام مجسمه‌های بودایی معبد جینگ آن برداشته شد و معبد تبدیل به کارخانه‌ی پلاستیک شد! اخیراً بیشتر قسمت‌های معبد بازسازی شده است، البته این کار به معبد که در پرتافیک‌ترین منطقه گیر کرده، کمکی در جهت توسعه نکرده است. مشهورترین مجسمه‌ی معبد در تالار اصلی قرار دارد که مجسمه‌ی بودای خندان (از طلا) است و در ضلع جنوب غربی، مدل چوبی کوچکی از تالار اصلی قرار داده شده.

- دیدنی‌های محله‌ی فرانسوی‌ها

بهترین مناظر در شانگهای در این آفتاب‌ترین و زیباترین محله‌ی شانگهای بوجود می‌آیند. این محله سکونت‌گاه خیلی از ماجراجویان، انقلابیون، گانگسترها و نویسندگان بوده است که بیشتر آنها انگلیسی، آمریکایی، روسی و چینی بوده‌اند تا فرانسوی. لقب سابق این منطقه‌ی شانگهای، پاریس شرق بوده است که البته این لقب، بیشتر تحت تأثیر خیابان‌های سه لایه‌ی و تأثیر معماری فرانسوی بر این منطقه به آن داده شده. برای بیشتر چینی‌های شانگهای این نام زیبا و خوشایند نیست و آن‌ها این ناحیه را لووان می‌نامند. هنگ شان با نام قدیمی پتیان- یکی از بزرگ‌راه‌های اصلی شانگهای است که به مرکز محله‌ی فرانسوی‌ها و ناحیه کاتولیک نشین شوچیاهوی متصل می‌شود. اطراف این خیابان تقریباً در بیشتر مواقع قرن بیستم به عنوان یکی از اصلی‌ترین مناطق مسکونی شانگهای به شمار می‌آمده. از دهه‌ی ۹۰ قرن بیستم بیشتر ساختمان‌های این خیابان به کافه و رستوران تبدیل شدند.

- محله‌ی فرانسوی‌ها - مرکز هنری خیابان تای کینگ

این مرکز شامل مجموعه‌ای بزرگ از گالری‌های هنری، استودیوهای ضبط صدا و فروش سی‌دی، کافه‌ها، مغازه‌ها و بوتیک‌هاست.

- محله‌ی فرانسوی‌ها - مرکز هنری آگهی‌های تبلیغاتی

در این مرکز حدود ۳۰۰۰ پوستر تبلیغاتی از دوران طلایی مائو- ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۰- به نمایش گذاشته شده است.

- محله‌ی فرانسوی‌ها - موزه هنر شانگهای

این موزه کوچک هنرهای دستی سنتی مانند قلاب‌دوزی، پشم‌های تراش‌خورده، اشیاء لاک‌ی و فانوس‌های قدیمی را به نمایش گذاشته است.

- محله‌ی فرانسوی‌ها - موزه لیولی گنگ فانگ

این موزه در شانگهای ۱۲ شعبه دارد و بخش اشیاء شیشه‌ای آن بسیار معروف و البته دیدنی محسوب می‌شود. البته علاوه بر هنر شیشه‌گری مطمئناً با اشیاء چینی و سفالی نیز رو به رو خواهید شد.

- تئاتر مرکزی شانگهای

گروه آکروباتیک شانگهای ساعت ۷:۳۰ هر شب، اجرای مشهور خود را برگزار می‌کند. زمان اجرای آنها بسیار کوتاه ولی سرگرم کننده است و بیشتر توریست‌هایی که برای اولین بار به شانگهای می‌آیند، دیدن این برنامه را در لیست کاری خود قرار می‌دهند. بلیت این نمایش زود تمام می‌شود، و باید از چند روز قبل در فکر تهیه باشید.

- دنیای سیرک شانگهای

شمال شهر، گروه سیرک شگفت‌انگیز شانگهای برنامه دارند. اجراهای آکروباتیک هیجان‌آمیز که نوآورانه اجرا می‌شوند. اجرای برنامه هر شب ساعت ۷:۳۰ شروع می‌شود. بلیت‌ها را می‌توانید همان لحظه بخرید ولی بهتر است که از قبل تهیه کنید.

- اپرای چینی

صداهایی روشن و غیرطبیعی، سنج‌هایی که ناگهان شما را از جا می‌پراندند، ماسک‌هایی رموز و ترسناک و یا حتی آشنا و گویا و صورت‌های نقاشی شده‌ی اپرای پکنی، بیشتر چیزهایی هستند که مردم از اپرای چینی تصور می‌کنند، و درست هم تصور می‌کنند، ولی به یاد داشته باشید که این هنر روش‌ها و اجراهای مختلفی دارد.

- تئاتری فو

در یکی از بلوک‌های شرقی میدان رن مین، یکی از اصلی‌ترین تئاترهای اپرای شهر (که برای ماسک‌های آویزان در ورودی‌اش معروف است) قرار گرفته. این تئاتر یکی از محبوب‌ترین اجراهای پکن، و یو (اپرای شائوشینگ) را برگزار می‌کند.

- تئاتر لی سئوم

یکی از قدیمی‌ترین تئاترهای شانگهای است و خیلی از تئاترهای شانگهای از جمله اجراهای کودکان، اپرای چینی و موزیک و باله‌ی کلاسیک در این تئاتر برگزار می‌شوند.

- تئاتر هنرهای شانگهای

این تئاتر در شمال خیابان نان جینگ غربی قرار گرفته است و مخلوطی از نمایش‌های چینی و موسیقی‌های کلاسیک چینی و غربی در آن برگزار می‌شود.

- مرکز هنرهای نمایشی شانگهای

تنها جا در شانگهای، برای دیدن نمایش به زبان انگلیسی نیست، اما یکی از بهترین‌هاست.

- تئاتر بزرگ شانگهای

تئاتر بزرگ شانگهای میزبان تئاترهای موزیکال برادوی، سمفونی‌ها، باله‌ها، اپراها و اجراهای بین‌المللی است.

شهر پکن

شهر پکن Beijing

زده‌اند دیدنی. از تماشای ساختمان‌های سوهو پارک، استادیوم‌های دهکده‌ی المپیک و ساختمان اصلی تلویزیون ملی چین (CCTV) که کار معماران پرمدعای پکنی است، غافل نشوید. المپیک ۲۰۰۸ در شناساندن شهر پکن به عنوان یکی از بزرگ‌ترین شهرهای جذاب برای توریست‌ها و نیز تبدیل این شهر به شهری با امکانات متناسب با شهری بین‌المللی نقش بسیار مهمی داشت. منطقه‌ی دهکده‌ی المپیک با ساختمان معروف آشیانه‌ی پرند، واقع در شمال غربی شهر، امروزه یکی از دیدنی‌های مهم در لیست هر بازدیدکننده است.

یکی از بخش‌های بسیار زیبای دیوار عظیم و معروف چین در اطراف همین شهر است و توریست‌ها می‌توانند با تورهای یک و یا دو روزه، از این اثر جاودانه‌ی تاریخی دیدن کنند. دیواری عظیم که تنها می‌بایست از آن دیدن کنید تا از عظمتش درکی داشته باشید و فقط از تصور مراحل ساختش حیران شوید.

محل اقامت در این شهر با تنوع و گستردگی زیادی قابل انتخاب است. طبعاً اگر برای گردش و تفریح و خرید به این شهر سفر می‌کنید، بهتر است در مرکز شهر اقامت کنید تا هم به خیابان معروف وانگ فو جین نزدیک باشید و هم به میدان اصلی شهر. اقامت در مرکز شهر اندکی پرهزینه‌تر از دیگر محلات است. مانند هر ابر شهری، در ساعات‌های شلوغ صبح و بعدازظهر مشکل ترافیک جدی است، ولی نه به تناسب این شهر عظیم.

اگر برای کار به این شهر سفر می‌کنید، سعی کنید حتماً در محله‌های مرتبط با کار خود اقامت کنید و از دردسر ترافیک و هزینه تاکسی خود را رها سازید. از مترو غافل نشوید؛ متروی پکن بسیار کارآمد و مفید و قابل دسترسی است. این شهر پر از دیدنی است. در کوچه‌پس‌کوچه‌هایش که قدم می‌زنید، روح زندگی شرقی را درک خواهید کرد. آن‌جا همه چیز متفاوت از آن‌چه قبلاً دیده‌اید است. آدم‌ها متفاوت زندگی می‌کنند، متفاوت می‌نویسند و حرف می‌زنند، متفاوت می‌خندند و رفتار می‌کنند و صد البته متفاوت می‌خورند. کافی است برای تماشا هم که شده سرکی به یکی از بازارهای اغذیه‌ی کنار خیابان که معروف‌ترین آن‌ها در نزدیکی وانگ فو جین است برزید تا معنای متفاوت خوردن پکنی‌ها را درک کنید. بعدازظهرها می‌توانید به باغ-معبد بهشت سری برزید و ساعت‌ها در آن گردش کنید؛ به خیابان معروف سنلیتون (Sanlitan) بروید و در یکی از رستوران‌های بین‌المللی فراوانش غذا میل کنید. خیابان وانگ فو جین را می‌توانید ۱۰ بار بالا و

پایین بروید و هر بار چیز جدیدی در آن کشف کنید

پایتخت باقی مانده از یک امپراتوری پنج هزار ساله با نماهایی ویژه و منحصر به فرد که بخش‌های مختلفی از تاریخ را در خود جای داده، همچنان شهری زنده و پر جنب‌وجوش است؛ حتی زنده‌تر از قبل. با این‌که این شهر زمانی یکی از مستحکم‌ترین پایگاه‌های کمونیسم بود (و شاید بشود گفت همچنان هم هست) اما درایت رهبران در شناخت درست از زمان و تحولات جهانی، باعث شد کشور چین و شهر پکن، از خطر فروپاشی نظیر آن‌چه در مسکو اتفاق افتاد، در امان بماند.

شاید در هیچ نقطه‌ی دیگری در چین نتوانید ترکیبی چنین یک‌دست از بناهای تاریخی و مدرن را بدون آن‌که بیننده متوجه ناهمگونی بشود، پیدا کنید. شهر ممنوعه در جوار یکی از بزرگ‌ترین میادین جهان - میدان تیان‌آن‌من - بی‌شک نگینی در مرکز این شهر است. مرکز نه تنها به معنی مرکز تجاری و یا بومی، بلکه مرکز به معنای تمام هندسی. کافی است نقشه‌ی این شهر عظیم را ببینید تا متوجه شوید خیابان‌های این شهر مانند دایره و رنگ‌هایی با نظم و ترتیب و گویی با احترام، شهر ممنوعه و میدان تیان‌آن‌من را در بر گرفته‌اند.

اگر با هواپیما به پکن سفر می‌کنید، فرودگاه بزرگ این شهر شما را شگفت‌زده خواهد کرد. فرودگاه بین‌المللی پکن که به خاطر المپیک ۲۰۰۸ سریع و با عظمت بازسازی شد، حدود بیست کیلومتر با مرکز شهر فاصله دارد، اما قطارهای سریع‌السیری که مستقیم از فرودگاه تا مرکز شهر می‌روند، این فاصله را به آسانی و در عرض بیست دقیقه می‌پیمایند. سوار شدن بر اتوبوس‌های شاتل و یا تاکسی‌های فرودگاه راه‌های دیگر رفتن به مرکز شهرند.

نظمی شهری متأثر از دوران کمونیست با خیابان‌ها و پیاده‌روهای عریض. آخر‌قرار است این‌جا پایتخت پرجمعیت‌ترین کشور دنیا، با جمعیتی بیش از یک میلیارد و سیصد میلیون نفر باشد. پکن با جمعیت ۱۹ میلیون نفر، به خودی خود شهری است در بین شلوغ‌ترین شهرهای جهان.

اگر سال‌ها قبل به پکن می‌رفتید، شاید نوعی خشکی را در این شهر احساس می‌کردید که بازمانده‌ی دوران کمونیست بود با عکس‌های بسیار متعدد از مائو، ولی اکنون و مخصوصاً بعد از المپیک ۲۰۰۸، دیگر از آن فضاها خبری نیست. اکنون پکن شهری است زنده، بین‌المللی و شاد. معماران پکنی در رقابتی بسیار نزدیک و پرسر و صدا با معماران مدرن مکتب شانگهای، دست به ساخت ساختمان‌هایی

تاریخچه

به نظر می‌رسد که بی‌جینگ - که در فارسی پکن صدایش می‌زنیم - از زمان‌های قدیم بر چین ریاست کرده باشد. اما این طور نیست. در حقیقت، پکن (به معنای پایتخت شمالی) بیرون از منطقه‌ی مرکزی و حیاتی تمدن چینی قرار گرفته بود و تنها بعد از اشغال چین به دست مغول‌ها به چشم آمد.

پکن بر روی یک دشت پهن قرار گرفته که در جنوب تا رود زرد گسترش می‌یابد و پکن را از نزدیک شدن به رودخانه‌های بزرگ و دریا محروم می‌سازد. پکن به خاطر داشتن موقعیت ایده‌آل استراتژیک در شمال چین، خیلی زود تبدیل به یک شهر اصلی شد و تنها مانده بود تا به عنوان پایتخت کشوری پهناور همچون چین انتخاب شود.

محوطه‌ی جنوب غربی پکن، ۵۰۰،۰۰۰ سال پیش مسکن انسان‌های اولیه بوده است. تاریخچه‌ی پکن به جایی که یوژو (استان منزو) نامیده شده، برمی‌گردد؛ یوژو در طی پادشاهی اسطوره‌ای امپراتوری زرد، یکی از نه استان تحت سیطره‌ی آن‌ها به شمار می‌رفت.

در قرون بعدی، که پکن پی در پی توسط نیروهای خارجی اشغال می‌شد؛ به عنوان یک مرکز سیاسی اصلی، به توسعه‌ی اقتصادی دست یافته بود. پیش از استیلای مغول‌ها، شهر به عنوان پایتختی کمکی، برای خیتان‌لیا و سپس جورجین چین به شمار می‌رفت، و در این برهه‌های زمانی نقش‌های حساس نظامی و سیاسی‌ای را هم ایفا می‌نمود. پکن برای نخستین بار به شکل ضمیمه‌ای در بین دیوارهای سنگربندی شده درآمد، که مجهز به هشت دروازه بودند.

در ۱۲۱۵ میلادی چنگیزخان مغول و ارتش ترسناکش پکن را ویران کردند، رویدادی که حکم تحول پکن به قدرت ملی پایتخت را امضا کرد؛ پکن تبدیل به شهری خیلی مهم شده بود چون چنگیزخان شهرهای مهم دیگر را با خاک یکسان کرده بود. در حقیقت پکن به عنوان مهم‌ترین شهر چین در راه پایتخت شدن بود، وضعیتی که تا به امروز پکن از آن لذت می‌برد، البته به جز پنجاه و سه سال نخست پادشاهی مینگ و بیست و یک سال حاکمیت دولت ملی در قرن بیستم. این شهر بعد از حمله‌ی مغول دادو (پایتخت بزرگ) هم نامیده می‌شد، و البته نام مغولی خان بالیغ (شهر خان) را نیز یدک می‌کشید. در سال ۱۲۷۹ میلادی قویلائی خان نوه‌ی چنگیزخان، خودش را حاکم بزرگترین امپراتوری شناخته شده‌ی آن دوران، به پایتختی دادو معرفی کرده بود.

پس از تصرف پکن و بیرون راندن مغول‌ها، اولین امپراتور مینگ هونگ‌وو نام شهر را به بیپینگ تغییر داد و پایتختش را در نانجینگ در استان جیانگ‌سوی امروزی، در جنوب مستقر کرد. تا این‌که در زمان پادشاهی امپراتور یونگله پایتخت به پکن تغییر کرد. در طول سلطه‌ی سلسله‌ی مینگ، دیوارهای عظیم شهر تعمیر و طراحی مجدد شد. یونگله معمار واقعی پکن است و بیشتر مشخصه‌ی معماری پکن، مثل شهر ممنوعه و معبد بهشت از آغاز پادشاهی وی شکل گرفت. سیمای پکن پادشاهی مینگ صاف بود و در ارتفاع کم از سطح دریا به چشم می‌خورد - ویژگی‌ای که تا قرن بیستم به جا مانده - چیزی که به عنوان قانون، ساخت هر گونه ساختمان بلندتر از سالن شهر ممنوعه به علت برهم زدن هماهنگی عالی آن را منع می‌کرد. منچوها، که در قرن هفدهم در چین دست به تاخت و تاز زدند و پادشاهی کینگ را بنیاد نهادند، در حفظ شکل پکن کوشیدند. در اواخر صدویست سال پادشاهی کینگ، پکن و سپس چین در معرض نبرد قدرت‌ها و تاخت و تازها و متعاقب آن، هرج و مرج قرار گرفتند. این لیست طولانی است: سربازان انگلیسی و فرانسوی که در سال ۱۸۶۰ کاخ تابستانی قدیمی را به زمین سوخته تبدیل کردند؛ رژیم فاسد ملکه‌ی وارث سیکسی؛ قیام فاجعه‌بار بوکسورها؛ ژنرال یوان شیکای؛ جنگ سالاران؛ اشغال ۱۹۳۷ ژاپنی‌ها و کوئومین‌تانگ. هر دوره اثرانکارناپذیر خود را بر جای گذاشت، اگرچه شکل و تقارن پکن حفظ شد. پکن مدرن از سالی شکل گرفت، که در ژانویه‌ی ۱۹۴۹، ارتش آزادسازی مردم به شهر وارد شد. در اول اکتبر همان سال مانو در میدان تیانان‌من در برابر ۵۰۰،۰۰۰ شهروند شنونده، یک جمهوری خلق اعلام کرد.

به مانند امپراتوران پیش از آن‌ها، کمونیست‌ها به طور قابل توجهی چهره‌ی پکن را با توجه به تصویر خود تغییر دادند. پایلو (گذرگاه‌های طاقدار تزیینی) پایین آورده شده و همه‌ی بلوک‌های شهر خراب شدند تا بولوارهای اصلی پهن شوند. از سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۵۲، دیوارهای باشکوه بیرونی شهر به خاطر عاملی چون ترافیک، مسطح شدند. کارشناسان و تکنسین‌های شوروی به پکن سرازیر شدند. در این ربع قرن، پکن با آسمان‌خراش‌ها، مراکز خرید و پل‌های هوایی به یک شهر مدرن تبدیل گشته است.

حال و احوال پکن امروزی با بهار سال ۱۹۸۹ بسیار متفاوت است. با شیرهایی که نشان‌دهنده‌ی ثروت و ارزش ساکنان این شهر بوده است، پکن مدرنیته را بدون سیاست‌بازی در آغوش گرفته است. البته غیبت معترضین در این شهر به وضوح پیداست و شما دیگر تصاویر معترضان و یا پوسترها و اعلامیه‌های اعتراضی چسبیده به دیوار را در پکن نمی‌بینید.

وسایل نقلیه

درست است که در بیشتر مکان‌های توریستی افراد محلی انگلیسی می‌دانند ولی در هیچ جای پکن، راننده‌ی تاکسی و یا عابری را پیدا نخواهید کرد که بتواند به راحتی شما را راهنمایی کند. حتی یک توریستی که کمی چینی بلد باشد نیز نمی‌تواند به راحتی اسم‌ها را به زبان بیاورد و مکان مورد نظر خود را پیدا کند. قبل از رفتن به اطراف شهر، بهتر است پیرنتی از اسامی مکان‌هایی را که می‌خواهید بروید به زبان چینی همراه خود داشته باشید و یا از کارمندان هتل‌تان بخواهید تا برای شما بنویسد. بهتر است نقشه و یا آدرس دقیق مکان مدنظرتان را با خود داشته باشید و نوشته‌تان را به راننده تاکسی نشان دهید. اگر قرار است در خیابان از کسی کمک بگیرید بهتر است که او جوان باشد، چون یادگیری انگلیسی در مدارس اجباری است.

از خیابان رد شدن در چین مانند ایران، استعداد خاصی می‌طلبد و جزو دشوارترین مهارت‌ها دسته‌بندی می‌شود. قبل از رد شدن از خیابان، این احتمال را بدهید که هیچ راننده‌ای به شما اجازه‌ی رد شدن از خیابان را نمی‌دهد، حتی اگر پلیس در صحنه حضور داشته باشد. در پکن به صورت زیگ‌زاگی باید از خیابان رد شد. رانندگان چینی از بوق، بیش از حد استفاده می‌کنند و رفتارشان با عابران پیاده و رانندگان دیگر مانند بچه‌ایست که با پلی استیشن مشغول بازی است. اگر صدای بوق را شنیدید به اطراف خود نگاه کنید، یا ماشینی درست پشت سر شماست و یا مستقیم در حال آمدن به سمت‌تان است. فرار نکنید فقط بایستید، چون ممکن است اگر جابه‌جا شوید یک تصادف دیگر با وسیله‌ی نقلیه‌ی دیگری انتظارتان را بکشد. برای رانندگان و دوچرخه‌سواران اجتناب از برخورد با یک شیء ساکن راحت است، اما اگر آن شیء متحرک باشد کسی نمی‌داند چه پیش می‌آید. البته به این دلیل که معمولاً تعداد زیادی عابر با هم، همزمان از خیابان رد می‌شوند، رانندگان مجبورند سرعت خود را کم کرده و یا حتی بایستند. به هر حال احتیاط شرط عقل است.

- حمل و نقل با اتوبوس

سیستم اتوبوس‌رانی در پکن بسیار ارزان است و بیشتر مناطق شهر را در برمی‌گیرد. البته این سیستم برای افراد محلی مناسب‌تر است، چون اگر به زبان ماندارین مسلط نباشید، اتوبوس سواری لذت‌بخشی نخواهید داشت. کارکنان حاضر در اتوبوس به زبان انگلیسی مسلط نیستند و تنها تعداد محدودی از اتوبوس‌ها نام ایستگاه‌ها را به زبان انگلیسی به کار برده‌اند. بیشتر ایستگاه‌ها به زبان چینی اعلام می‌شوند، ولی اگر کمی به زبان ماندارین آشنایی داشته باشید برای‌تان راحت‌تر خواهد بود. اتوبوس‌ها شما را به تمام مناطق، حتی آن جاهایی که نمی‌شناسید نیز می‌برند. مطمئناً دیدن جاهایی که بیشتر توریست‌ها از آن‌ها اطلاع ندارند بسیار جالب و هیجان‌انگیز خواهد بود اما حواستان را جمع کنید، چون امنیت این جور جاها تضمین شده نیست. کرایه‌ی بیشتر اتوبوس‌ها ارزان است حدود ۱۵۰ تومان برای هر نفر و اگر کارت حمل و نقل عمومی را از مترو خریداری کرده باشید، برای کرایه‌ی هر مسیر حدود ۶۰٪ هم ارزان‌تر برای‌تان محاسبه می‌شود. خوشبختانه تعداد زیادی اتوبوس نو برای بازی‌های المپیک وارد پکن شدند. بیشتر آن‌ها دارای دستگاه تهویه‌ی هوا، تلویزیون و نمایشگری هستند تا ورود به ایستگاه‌ها را اطلاع دهند. اگر با زبان چینی مشکل دارید بهتر است از سیستم یاری‌رسان حمل و نقل عمومی پکن کمک بخواهید: ۹۶۱۶۶۶. هشدار! اتوبوس‌های پکن بسیار شلوغ هستند پس بهتر است به هنگام سوار شدن مراقب اشیاء باارزش خود باشید؛ این قضیه تا حدی عمومیت دارد و عادی شمرده می‌شود که حتی دستگاه‌های سخنگو در اتوبوس‌ها هم این هشدار را به شما می‌دهند. بیشتر جیب‌برها در اتوبوس‌ها و خطوط مترو کار می‌کنند! بهتر است خجالت را کنار گذاشته، کوله پشتی‌های خود را جلوی خود آویزان کنید و اشیاء با ارزش خود را در جاهای غیر قابل دسترس بگذارید و به جای این که سوار اتوبوس‌هایی شوید که مستقیم به دیوار چین می‌روند سوار آن‌هایی شوید که در کنار فروشگاه‌ها، موزه‌ها و دیگر مکان‌های توریستی ایستگاه دارند.

- مترو

متروی پکن بهترین راه برای گشت و گذار در شهر است و ایستگاه‌ها به انگلیسی در آن ذکر شده است. این مترو دارای نه خط جداگانه است که تا سال ۲۰۱۵ نه خط دیگر هم به آن اضافه می‌شود. هر چند بهتر است در اوج شلوغی‌های مترو مراقب خود - بهتر بگوییم، جیب خود! - باشید. سیستم مترو در نیمه شب تعطیل است و حدوداً ۵ صبح باز می‌شود.

یکی از پرفرت و آمدترین و کارآمدترین خطوط مترو خط شماره ۱ یک آن است که از شرق به غرب در حرکت است و از زیر میدان تیانان من گذشته و به بیشتر مناطق توریستی هم می‌رود؛ خط دوی مترو از دیوارهای شهر قدیمی می‌گذرد و به ایستگاه قطار مرکزی و شمالی می‌رود. خط پنج از شمال به جنوب می‌رود و البته این یکی هم خیلی از جاهای توریستی را شامل می‌شود. حمل و نقل در میان خطوط دیگر رایگان است. ورودی ایستگاه‌های مترو با حرف G بزرگ به رنگ آبی که در کنار حرف B کوچکی قرار گرفته مشخص شده است. بهای بلیت تک‌سفره حدود ۳۰۰ تومان است و تنها می‌توانید در همان روز از آن استفاده کنید. استفاده از ماشین‌های ویژه‌ی صدور بلیت، در سفرهای یک روزه بسیار راحت است؛ تنها شماره‌های سمت چپ را بزنید و تعداد بلیت خود را اعلام کنید، پول مورد نظر را وارد دستگاه کنید و دکمه‌ی سبز رنگ را بزنید و بقیه‌ی پول و بلیت خود را بگیرید. دستگاه نمی‌تواند پول‌های یک یوانی را انتخاب کند. ولی اگر ده و یا بیست یوانی وارد دستگاه کنید، مابقی مبلغ خود را پول خرد می‌گیرید. اگر تصمیم دارید زیاد از مترو استفاده کنید، بهتر است از بیکاتونگ - کارت‌های شارژی - استفاده کنید، این کارت‌ها با مبلغ حدود ۳۰۰۰ تومان شارژی می‌شوند. کارت را هم هنگام ورود و هم خروج بر روی دستگاه کارت‌خوان بکشید. استفاده از این کارت‌ها در کرایه‌ی شما تخفیف ایجاد نمی‌کند اما اگر از اتوبوس استفاده کنید، تخفیفی حدود شصت درصد دارد.

- دوچرخه

درست است که چین برای دوچرخه‌هایش معروف است ولی امروزه بیشتر چینی‌ها دارای خودروی شخصی هستند. بر اساس آمار گرفته شده، در هر روز حدود ۱۲۰۰ ماشین در خیابان‌های پکن در گردش هستند. به همین دلیل، در حال حاضر اگر خواستار آن هستید که یک عالم دوچرخه‌سوارهای در خیابان ببینید بهتر است به هند بروید، چین مناسب این کار نیست. البته دوچرخه‌سواری هنوز کاملاً در پکن منقرض نشده. پکن مانند پن‌کیک مسطح و هموار است و بیشتر خیابان‌های اصلی دارای خطوط ویژه‌ی دوچرخه هستند. دوچرخه سواری در پکن خیلی راحت‌تر و سریع‌تر از گشت و گذار با ماشین، تاکسی و یا اتوبوس است، زیرا در بیشتر مواقع در خیابان با ترافیک‌جانگانه مواجه می‌شوید و یاد پایتخت کشور عزیز خودمان می‌افتید.

موتورهای چهارچرخه در پکن معمولاً علایم رانندگی را رعایت می‌کنند ولی وقتی چراغ قرمز است، بدون توجه به عابران پیاده و یا دوچرخه‌سواران یک‌دفعه تغییر جهت می‌دهند. مواظب آن‌ها باشید. قرار نیست در پکن با یکی از آن‌ها تصادف کنید. قرار است از پکن لذت ببرید. عابران پیاده، دوچرخه سواران و دیگر وسایل نقلیه (مانند دوچرخه‌های موتوری، سه چرخه و...) معمولاً به علایم راهنمایی و رانندگی توجه نمی‌کنند، و لازم می‌دانیم که گوش زد کنیم، قرار نیست با این‌ها هم تصادف کنید، پس لطفاً مواظب باشید. همچنین ماشین‌ها، کامیون‌ها و اتوبوس‌ها به دوچرخه سواران در خیابان توجهی نمی‌کنند و از این رو به راحتی از روی خطوط ویژه‌ی دوچرخه، از مقابل دوچرخه سواران - بدون توجه به آن‌ها - به سمت راست می‌پیچند و نکته‌ی تکراری و اما شیرین این قسمت این است که خیلی مواظب باشید، چون قرار نیست با این گروه هم تصادفی داشته باشید. پس اگر این همه خطر در کمین یک دوچرخه‌سوار وجود دارد، چرا ما آن را پیشنهاد می‌دهیم؟ بله، سوال خوبی است، به خاطر ترافیک، مسطح بودن زمین، به خاطر سلامتی خودتان و هزار و یک دلیل خوب و موجه دیگر. در بعضی مواقع رانندگان لطف می‌کنند با بوق علامت می‌دهند که می‌خواهند بپیچند ولی این همیشه اتفاق نمی‌افتد. همچنین لازم است که دوچرخه‌سواران به ترافیک در خطوط دوچرخه در میان دوچرخه‌ها و سه چرخه‌ها و البته گاهی وسایل نقلیه نیز توجه بکنند. در بیشتر این مواقع ترافیک در کناره‌ها اتفاق می‌افتد پس بهتر است از سمت چپ حرکت کنید. دوچرخه سواران پکنی از کلاه‌های ایمنی و حتی نور شب استفاده نمی‌کنند. اما شما پکنی نیستید و توصیه‌ی ما هم مسلماً -

استفاده از تجهیزات است که مورد غضب پکنی‌هاست.

شرکت‌هایی به صورت حرفه‌ای برای اجاره‌ی دوچرخه وجود دارند و بعضی از هتل‌ها هم بر اساس برنامه‌ی ساعتی، دوچرخه اجاره می‌دهند. اما برای آن دسته که نیاز به راهنمای امنی دارند بهتر است از شرکت اجاره‌ی دوچرخه‌ی پادشاهی و تورها اجاره بکنند.

اگر بیش از چند روز در شهر می‌مانید، خوب است دوچرخه بخرید. همه چیز دوچرخه را به خوبی بررسی کنید. دوچرخه‌های ارزان ممکن است بعد از یک بار استفاده خراب شوند؛ پس بهتر است کمی بیشتر ولخرجی کنید و بین چهل و پنج هزار تا شصت هزار تومان را برای خرید دوچرخه در نظر بگیرید. مکان‌های اجاره‌ی دوچرخه ممکن است دوچرخه‌های خوبی داشته باشند ولی شما باید مبلغ بالایی را پرداخت کنید و نگران این باشید که دوچرخه‌تان دزدیده نشود.

- مینی بوس

استفاده از مینی‌بوس در اطراف شهر بیشتر رایج است. بیشتر سفرهای کوتاه مدت حدود ۱۵۰۰ تومان و سفرهای طولانی‌تر کمی گران‌تر تمام می‌شود.

- تاکسی

تاکسی‌ها بهترین راه برای گردش در اطراف شهر هستند و البته برای مسافران اروپایی سفر با تاکسی راحت‌تر و ارزان‌تر است. تنها مشکل، ترافیک سنگین و انبوه پکن است و بیشتر تاکسی‌رانان از اطراف شهر هستند و به همین دلیل شهر را خوب نمی‌شناسند. تاکسی‌ها به رنگ قرمز تیره، یا بالای آن‌ها زرد و پایینشان به رنگ آبی تیره است.

در بیشتر جاهای پکن نمی‌توانید تاکسی رسمی پیدا کنید. هر چند در بیشتر مکان‌ها تاکسی‌های غیر رسمی - مثل همین مسافرکش‌های خودمان - وجود دارند. برای مسافران تشخیص این‌گونه تاکسی‌ها سخت است. ولی اگر طوری وانمود کنید که تاکسی می‌خواهید رانندگان کمک‌تان خواهند کرد. به یاد داشته باشید که قبل از سوار شدن در مورد کرایه چانه بزنید. شما خارجی هستید و همه فکر می‌کنند پول دارید و دوست‌دارید ثروت‌تان را با رانندگان تاکسی چینی قسمت کنید. به قضیه با این دید، نگاه کنید. مردم محلی برای تاکسی‌ها پول کمتری پرداخت می‌کنند ولی برای توریست‌ها قیمت متفاوت بوده و کمی بالاتر است.

بهای تاکسی‌ها از حدود ۱۵۰۰ تومان شروع می‌شود و به ازای هر کیلومتر حدود ۳۰۰ تومان بعد از ۳ کیلومتر اولیه به بهای ورودی اضافه می‌شود. در خارج از ساعات شلوغی بهای تاکسی برای گردش در داخل شهر حدود ۳۰۰۰ تا ۳۷۵۰ تومان درمی‌آید و برای گردش در اطراف شهر حدود ۷۵۰۰ تومان تمام می‌شود. از ۲۵ نوامبر سال ۲۰۰۹ به بهای کرایه‌ها حدود ۱۵۰۰ تومان به عنوان مالیات اضافه شده است. البته این مالیات در تاکسی متر دیده نمی‌شود به همین دلیل اگر تاکسی متر هجده یوان نشان داد شما باید نوزده یوان بپردازید. اگر راننده یادش رفت که تاکسی متر را روشن کند بهتر است به او مؤذبانانه تذکر دهید تا تاکسی متر را روشن کند. باید گفت که معمولاً یادشان می‌رود تاکسی متر را روشن کنند. در آخر هم از او درخواست فاکتور کنید، داشتن فاکتور باعث می‌شود که اگر شکایتی داشته باشید، رسیدگی شود و در ضمن اگر چیزی را در تاکسی جا گذاشته باشید به شما پس می‌دهند. مکالمه با رانندگان ممکن است برای شما مشکل باشد چون بیشتر آن‌ها به زبان انگلیسی آشنایی ندارند. از کارمندان هتل می‌توانید درخواست کنید که آدرس‌ها را برای شما بنویسند و شما به راننده بدهید. مطمئن شوید که آدرس و یا نقشه‌ی هتل را به چینی همراه خود داشته باشید. تمام تاکسی‌های عمومی دارای لوح پروانه‌ی کار با حرف B بزرگ هستند اما آن‌ها را با تاکسی‌های سیاه اشتباه نگیرید. این تاکسی‌ها در داخل شهر نیستند بلکه معمولاً در اطراف مناطق توریستی مانند دیوار بزرگ و یا کاخ تابستانی و یا ایستگاه‌های مترو هستند. معمولاً این تاکسی‌ها کرایه‌ی بیشتری می‌گیرند مگر اینکه شما مسیر و نرخ آن را از قبل بدانید. در بعضی موارد آن‌ها توریست‌ها را به مکان‌های دیگری می‌برند. حتی ممکن است آن‌ها را به محله‌های پرت ببرند و بدزدند. اگر با این مسئله - البته نه دزدی، بلکه مسیر ناخواسته! - مواجه شدید بهتر است بحث نکنید و کرایه‌ی کامل را بپردازید و شماره‌ی گواهی آن‌ها را به خاطر بسپارید و بعد به پلیس اطلاع دهید.

برای اینکه دچار این‌گونه مشکلات نشوید بهتر است نرخ‌ها و مسافت‌ها را به خاطر داشته باشید و از افراد محلی قبل از این‌که سوار تاکسی شوید، بپرسید. به -

پیشنهاد سفر

- پکن در دو روز

برای شروع پکن‌گردی شهر ممنوعه را امتحان کنید، برای گشت و گذار در کاخ، و همچنین تیانان من کمترین زمان مورد نیاز، یک صبح تا ظهر خواهد بود. حوالی ظهر می‌توانید از مسیر زیرزمینی تیانانمن شی به وانگ فوجینگ بروید و ناهار را در رستوران کیان من کوان جود میل کنید. البته اگر گرسنه نیستید در خیابان وانگ فوجینگ دکه‌هایی هستند که غذای سبک و ارزان می‌فروشند. می‌توانید با تاکسی به معبد بهشت بروید یا به جای آن در یکی از تورهای دوچرخه‌سواری ثبت‌نام کنید. روز بعد با دیدن دیوار بزرگ چین شروع می‌شود. بعد از آن، گورهای مینگ را ببینید و عصر را هم به تماشای بندبازی به سبک چینی بگذرانید. روز بعد زود از خواب بیدار شوید و خود را برای یک سفر به دیوار بزرگ و گورهای مینگ آماده کنید و عصر را به تماشای اجرای بندبازی‌های چینی اختصاص دهید و پس از آن، روز را با خوشگذرانی در سانلیتون به پایان برسانید.

- پکن در سه روز

روز سوم را با بازدید از معبد لاما آغاز، به فروشگاه‌های لیولی چانگ بروید، البته مهم نیست که قصد خرید ندارید، دیدن لیولی چانگ خالی از لطف نیست. دیوار بازسازی شده‌ی شهر مینگ را ببینید. به جنوب شرقی برج ساعت بروید تا به کاخ تابستانی برسید و البته چون این کاخ خیلی بزرگ است نمی‌توانید همه‌ی وقت‌تان را در آن بگذرانید. شام را در رستوران شیواوانگ میل کنید، و اگر از آن‌جا خوشتان نیامد در حیاط بازار شبانه‌ی دونگ هوامن حتماً خوراکی‌های لذیذی وجود دارند. پیشنهاد ما برای گذراندن شب، رفتن به اپرای پکن است.

- سفر یک هفته‌ای

گشتن در کاخ تابستانی اولیت شما در چهارمین روز است، این کاخ آن قدر بزرگ و پر جزئیات هست که برایش یک روز کامل را کنار بگذارید. روز بعد را به دیدن آرت دیستریکت خواهید گذراند، عصر هم فرصتی خواهید داشت تا پکن را با دوچرخه بگردید. روز ششم را می‌توانید به چنگ‌ده و یا شانگهای‌گوان بروید و شب را هم همان‌جا بمانید. البته این فقط یک انتخاب است وگرنه می‌توانید شب را به پکن برگردید. صبح می‌توانید بقایای دیوار چین را ببینید که در هنگ هو قرار دارد و اما بعد از ظهر را به خرید در بازارهایی مثل بازار لباس سنلیتون یا شو، بازار شرقی، و مغازه‌های داشیلار بروید.

رانندگان نشان دهید که در این زمینه اطلاع دارید و اگر تقلبی کنند دچار مشکل خواهند شد. موقعیت خود را با خورشید بسنجید و اگر راننده مدت طولانی راه را اشتباه رفت با او در میان بگذارید. رانندگان متقلب به راه اصلی باز می‌گردند ولی رانندگان درست‌کار دلیل تغییر مسیر را به شما خواهند گفت. ممکن است بعضی رانندگان کرایه‌ی بیشتری بخواهند و بگویند تاکسی متر خراب است. در این صورت باید شماره‌ی گواهی را که داخل ماشین نصب است ببینید و یادداشتش کنید. تاکسی‌های دست‌ساز نیز در پکن وجود دارد، در اینگونه تاکسی‌ها چند صندلی به پشت یک موتور وصل هستند! اگر از قبل سر کرایه با آنها چانه زده باشید، بیشتر آن‌ها سر شما کلاه می‌گذارند. ممکن است برای یک مسیر ۲ دقیقه‌ای حدود ۴۵۰۰ تومان از شما بگیرند و اگر پول ندهید شاید به شما حمله کردند که طبعاً سخت است اما شماره‌ی گواهی را یادداشت کنید. در مملکت غریب با بومی‌ها در نیفتید.

آب و هوا

از ماه سپتامبر (شهریور) تا اواخر نوامبر (اواخر مهرماه)، بهترین فصل برای رفتن به پکن است، هوا بسیار عالی و تعداد توریست‌ها بسیار کمتر از فصل‌های دیگر است. چینی‌ها، این فصل کوتاه خوش آب و هوا را تیانگائو کیشوانگ می‌نامند، که معنی تحت‌اللفظی آن به معنای آسمان بلند و هوای تازه است. زمستان فصل یخبندان پکن است، دما از بیست درجه سانتی‌گراد زیر صفر نیز پایین‌تر می‌رود و بادهای سرد شمالی، لرزه بر اندام هر جنبنده‌ای می‌اندازند. فصل بهار، صرف نظر از گرد و غبار وحشتناکی که از سمت مغولستان می‌آید و همه جا را می‌پوشاند، فصل مناسبی برای سفر است و گل‌های بید مانند دانه‌های برف در هوا شناورند. تابستان‌ها در زیر آفتاب سوزان، دمای پکن به بالای ۴۰ درجه سانتی‌گراد نیز می‌رسد. ولی جالب است بدانید که با وجود گرمای شدید، اوج بازار توریسم در این فصل است و به طور معمول هتل‌ها در تابستان قیمت‌ها را بالا برده و دیوار بزرگ چین پر از گردشگر می‌شود. در ضمن آلودگی هوا در تابستان و زمستان بالاست.

در پکن هستند، گرسنه‌اید؟ وارد یک رستوران غذاهای حاضری بشوید، این بهترین گزینه‌ی شامست، جایی که خود پکنی‌ها غذایشان را می‌خورند. اگر به اروپا رفته باشید، اولین چیزی که بعد از دیدن منوی رستوران‌ها به ذهن‌تان می‌رسد قیمت پایین غذاها و مقایسه‌ی آن با قیمت‌های غذا در اروپاست. بله، در مورد غذا باید گفت پکن، حتی از دیگر شهرهای چین هم ارزان‌تر است. یکی از چیزهایی که در تمام طول روز و شب در خیابان می‌فروشند خوردنی‌ایست که شبیه به پن‌کیک است، این پن‌کیک‌ها از تخم‌مرغ، نوعی خمیر مخصوص چینی، موسیر و سس مخصوص کلوچه درست می‌شوند. خوردن این پن‌کیک بسیار لذیذ تنها چهارصد تومان هزینه در بر دارد.

یانگ رو چائوئر، همان کباب بره‌ی خودمان است. انواع کباب و همچنین این کباب را می‌توانید از بعد از ظهر تا نیمه‌شب، در دکه‌های سیار فروش کباب پیدا کنید. معروف‌ترین محله‌ای که دکه‌های سیار فروش کباب خوبی در آن پیدا می‌شوند وانگ فوجینگ است، در وانگ فوجینگ انواع خوراک بره، جوجه و گوشت گوساله و همین‌طور انواع و اقسام نودل سرو می‌شوند. البته چیزهایی که برای ما ایرانی‌ها عجیب و غریب و حتی چندانگیز هستند هم برای خوردن عرضه می‌شوند، مثل: گرم ابریشم و عقرب و حشرات به سیخ کشیده شده. بله، توصیه‌ی ما این است که هنگام مواجهه با این صحنه‌ها به اعصاب خود مسلط باشید.

چینی‌ها هم مثل ما ایرانی‌ها اهل تنقلات هستند. با آمدن زمستان و سرما، خوراکی‌های مخصوصی هم وارد خانه‌های چینی می‌شود. یکی از این خوراکی‌ها بینگ‌تانگ هولو است، که نوعی توت شیرین است. این توت را آن‌قدر در شکر می‌خوابانند تا سفت شود. البته میوه‌ی مورد استفاده در بینگ‌تانگ هولو می‌تواند پرتقال، انگور، توت‌فرنگی، موز و یا حتی آجیل - یعنی مغز بادام، یا فندق - باشد، اما از توت بیشتر استفاده می‌شود.

اردک بریان در پکن آن‌قدر معروف است که کباب شیشلیک در مشهد، بنابراین توصیه‌ی ما این است که خوردن آن را از دست ندهید. البته هر رستورانی هنر پخت این اردک و عرضه‌ی آن را در بهترین حالت ندارد. حدود قیمت یک اردک کباب شده هشت هزار تومان است. اما این قیمت در رستوران‌های لوکس‌تر تا سی هزار تومان هم بالا می‌رود. اردک پکنی با پن‌کیک‌های نازک و همراه با سس آلو، موسیر و خیار سرو می‌شود. گوشت اردک را در سس می‌زنند، و یک پن‌کیک دور آن می‌پیچند - در حقیقت لقمه می‌گیرند - و در آخر همراه موسیر و خیار می‌خورند.

رستوران خانگی گنولین (گنولین جیا جانگ گای) بین چینی‌ها خیلی پرطرفدار است و می‌گویند خوش‌مزه‌ترین و ارزان‌ترین غذا را نسبت به کیفیتش - در تمام پکن سرو می‌کند. یکی از رموز موفقیت این رستوران، علاوه بر کیفیت و ارزان بودن آشپزکاری بودن و جدید بودن غذاهاست. اگر به گنولین می‌روید باید خود را برای سس‌های آماده کنید البته باید حتماً حیط رستوران مشخصاً، دل‌پذیر و دوست‌داشتنی است. این رستوران زنجیره‌ایست و در کل پکن هم شعبه دارد. علامتشان هم دو عدد خوک کوچک است.

همچنین پکن برای تاس‌کباب ران گوسفندهایش (شوان یانگ رو) نیز مشهور است. اصلیت این غذا به مردم مانچویی باز می‌گردد، آن‌ها ران گوسفند را، به مثلاً فیله‌ی گوسفند ترجیح می‌دادند. مانند دیگر انواع تاس‌کباب (که نام اصلی آن، هوگو است) در سرتاسر چین، تاس‌کباب را مانند ایران در داخل ماهی‌تابه می‌گذارند تا با بخار و آب خودش بپزد. برخلاف تاس‌کباب سی‌چوانی، که تاس کباب گوسفند با موسیر طعم‌دار است، این تاس کباب بدون ادویه درست می‌شود. اگر به نظرتان خوش طعم نمی‌رسد، می‌توانید درخواست تاس‌کباب ادویه‌دار - که قرمز رنگ و پر از فلفل قرمز است - بکنید. برای این‌که خوراک سالم و راحتی داشته باشید بهتر است ینگ‌یانگ در خواست کنید که طعم آن، ملایم و دلپذیرتر است. مواد خام در بشقابی برای شما سرو می‌شود که شامل انواع گوشت و غذاهای دریایی، سبزی، انواع قارچ، نودل و توفو است. جالب این‌جاست که خودتان باید در سر میز، ینگ‌یانگ را طبخ کنید. چینی‌ها با غذاها نوعی سس غلیظ که معمولاً با کنجد همراهی می‌شود را مصرف می‌کنند. شما می‌توانید فلفل قرمز، سیر، و چیزهای دیگر را به آن اضافه کنید. درست است که واژه‌ی خام کمی ترسناک است، ولی این‌که خودتان خوراک‌تان را کباب کنید، از لحاظ حصول اطمینان در کامل پخته شدن گوشت، مطمئن‌تر است. در مرکز شهر، بهای تاس‌کباب برای هر نفر حدود ۸۰۰۰ تا ۱۲۵۰۰ تومان است اما هرچه از مرکز شهر دور می‌شویم قیمت آن کاهش پیدا می‌کند. ضمناً به یاد داشته باشید که هیچ ارزانی‌ای بی‌دلیل نیست، ممکن است یک تاس‌کباب زمان‌های زیادی را به پختن، سرد شدن، دوباره گرم شدن و پختن گذرانده باشد که به اصطلاح به آن تاس‌کباب مانده می‌گویند که خب طبعاً ارزان هم هست.

رستوران اورینگوس دارای چند شعبه در سطح شهر است و هر چیزی که فکرش را کنید - پیتزا، پاستا و غذاهای بین‌المللی دیگر - با بوفه‌ای در حدود قیمتی ۶۰۰۰ تومان را سرو می‌کند، که این شامل نوشیدنی‌های غیرالکلی و دسر نیز می‌شود. اگر به دنبال خوراک‌های نگرانی‌هستید بد نیست که به باربیکیوی نگرانی در نزدیکی متروی جیانگوهن سر بزنید. تونی روماس در وانگفوجینگ (در میدان اورینتال) شعبه دارد. رستوران‌های کره‌ای نیز در پکن بسیار پرطرفدارند چون خودتان غذای‌تان را کباب می‌کنید. فرآیند طبخ شامل گوشت گوساله، جوجه و خوراک‌های دریایی و همچنین بعضی سبزی‌جات سبز و سیب‌زمینی می‌شود. تمام هتل‌های شیک حداقل دارای یک رستوران هستند که این رستوران انواع خوراک‌ها را در بر دارد تا مهمانان لذت ببرند. شما می‌توانید انواع رستوران‌های فرانسوی، ایتالیایی، آمریکایی و چینی را در هتل‌ها بیابید. البته به یاد داشته باشید ارزان‌ترین نوع غذا در این رستوران‌ها حدود صد و بیست هزار تومان می‌شود.

خرید

- فروشگاه مرکزی هنر و صنایع دستی پکن

اگر به دنبال یشم اصل شناسنامه دار هستید یا از آن گلدان های بزرگ با طراحی و ریزه کاری های مخصوص چین می خواهید و یا علاقه مند به هنر فرش بافی چینی هستید باید سری به این فروشگاه بزنید. در طبقه ی هم کف می توانید جواهر آلات و طلا و نقره بخرید، فروشگاه های طبقه ی دوم اما به فروش محصولاتی چون بلور، نقاشی و مینیاتور، خطاطی و بادبزن چینی مشغولند. طبقه ی سوم و چهارم، به فروش منبت کاری و حکاکی روی چوب، پارچه و ابریشم و فرش اختصاص دارد.

- فروشگاه ابریشم پکن

از صد و هفتاد سال پیش این فروشگاه مشغول به فروش ابریشم است، ارزان ترین ابریشم در این فروشگاه، متری ۶۰۰۰ تومان قیمت دارد، در طبقه ی بالا هم لباس آماده و طبعاً دارای ابریشم می فروشند.

- شهر سرامیک جینگ دژن

اعلاترین سرامیک موجود در چین، از کوره های جینگ دژن به دست می آید و این فروشگاه بهترین جا برای خریدنش است. البته با پیشرفت فناوری، این سرامیک ها به طور سنتی تهیه نمی شوند، اما از لحاظ طرح و به کارگیری رنگ ها همچنان سنت حرف اول را می زند. این سرامیک ها چند طرح و رنگ معروف تر دارند مثلاً دکای که آبی و سفید است و یا فنکای که طرح گل رُز است و در آخر کینگ هو، که این یکی هم طرحی دیگر با رنگ های آبی و سفید است.

- کفش فروشی نیلیان شینگ

تیلیان شینگ همان کفشی ایست که مانو تسه دونگ هم کفشش را از آن می خریده، این کفش فروشی قدیمی در سال ۱۸۵۳ افتتاح شده و دارای ۱۰۰ کارمند است! ما خرید کفش های گل دار طرح چینی را به خانم ها توصیه می کنیم.

- تن فوزتی

این فروشگاه های تایوانی، مخصوص فروش چای هستند و در پکن بیش از ۲۵ شعبه دارند. می توانید در تن فوزتی طعم انواع چای ها را بچشید.

- تونگرتانگ

معروف ترین فروشگاه داروهای گیاهی در پکن است که از سال ۱۶۶۹، قرص ها و شربت های گیاهی تهیه می کند. تونگرتانگ، داروخانه ی سلطنتی امپراتوری کینگ بوده و داروهایش را براساس نسخه های سری پزشکان سلطنتی آماده می کرده.

- دنگ چنگ، زمین پنج رنگ

برای خرید لباس طرح سنتی به این فروشگاه بروید. بیشتر اجناس زمین پنج رنگ، در کشورهای غربی مثل آمریکا و ایتالیا فروخته می شود، ولی در خود چین می توانید آن ها را ارزان تر تهیه کنید.

- شین ژنگ گو، فروشگاه کودکان

دنبال جایی هستید که بچه هایتان سرگرم باشند؟ پیشنهاد می کنیم که آن ها را به این فروشگاه بیاورید. اسباب بازی پازل و بازی های رایانه ای ببرید. در طبقه ی دوم این فروشگاه می توانید پوشک بچه و چیزهایی که به کار بچه ها می آید، از وسایل روزمره مثل لوازم التحریر گرفته تا لباس را بخرید و در ضمن کارکنان فروشگاه نیز شما را در این زمینه کمک می کنند.

- میدان تیانانمن

بزرگترین میدان های جهان، خیلی وقت ها شاهد بزرگترین حوادث جهان هم بوده اند، تیانانمن با چشمان خود، مرگ دموکراسی را در چین دیده است. کشتار جوانان و دانشجویان معترض به حکومت چین را در خود دیده و نتوانسته حرفی بزند و جلوگیری کند. البته این یکی از خصوصیات میدان هاست، که حوادث بزرگ را ببینند و حرفی نزنند. این میدان بزرگ شما را به یاد اقتدار مائو می اندازد. ضمن آن که با فضای بسیار وسیعش، چشم اندازی از آسمان و بادبادک های بچه ها، به شما نشان می دهد که نظیرش را به سختی در جای دیگری در جهان می توان پیدا کرد. میدان همیشه پر از بچه هایی است که روی این سنگ فرش ها که زمانی با خون مردم دموکراسی خواه شسته شده، مشغول بازی هستند. خیلی از چینی ها و توریست ها در گوشه و کنار میدان مشغول انداختن عکس یادگاری هستند، تیانانمن، این چنین میدانی است. میدان، در محور شمال به جنوب ساخته شده و مستطیل شکل است، به این دلیل که سالن های شرق و غرب واقع در میدان به شهر ممنوعه تعلق دارند و می خواسته اند که از ورود و خروج صدا جلوگیری کنند، همچنین تأثیرات معماری شوروی و کمونیستی در سرو و شکل تیانانمن کاملاً مشهود است.

در همین میدان، ارتش میلیونی. چین کمونیستی در برابر رهبرشان مائو، رژه می رفتند و ادای احترام می کردند، آخرین بار که این اتفاق افتاد، در ۱۹۷۶ بود و تنها سیزده سال بعد، مرگ دموکراسی ای که پیش تر از آن سخن گفتیم در همین میدان اتفاق افتاد، ارتش چین با تانک، تجمع دانشجویی که در حمایت از یکی از اعضای اخراج شده ی حزب کمونیست به راه افتاده بود را متفرق کرد و دست کم صد نفر هم کشته شدند. در حال حاضر برای جلوگیری از اتفاق های مشابه این میدان با دوربین کنترل می شود و تدابیر امنیتی زیادی را نیز برای کنترل میدان و جمع شدن مردم در آن، اعم از حضور پلیس و نیروهای لباس شخصی برای جلوگیری از سازماندهی تظاهرات، در نظر گرفته اند.

دور میدان، سالن تئاتر بزرگی وجود دارد که معماری آن محدب و پیازی شکل بوده و چیزی که در آن جلب توجه می کند شیشه های به کار رفته در نمایش است، که آن را شبیه به یک سفینه کرده. ایراد به حقی که به این ساختمان مدرن می گیرند، عدم تجانس آن با محیط و معماری اطرافش است. صبح های زود دسته ای سربازان جمهوری خلق چین پرچم کشورشان را به اهتزاز در می آورند، قدم روی این سربازان بسیار دقیق و تماشایی است، آن ها در هر دقیقه ۱۰۸ قدم برمی دارند و طول هر قدم هم دقیقاً ۷۵ سانتی متر است، عصرها هم مشابه همین مراسم برای پایین آوردن پرچم انجام می شود، که البته عصر، به دلیل ازدحام جمعیت، شاید موفق به دیدن سربازها نشوید، و فقط پایین آمدن پرچم را ببینید. دوچرخه سواری در کل میدان تیانانمن ممنوع است ولی فکر نمی کنیم برای تانک سواری مشکلی وجود داشته باشد! اما اگر مسیری را با دوچرخه طی کرده اید و به میدان رسیده اید، می توانید دوچرخه را با کمک دست از میدان رد کنید.

- شهر ممنوعه

شهر ممنوعه، به این دلیل ممنوعه نامیده می شود چون ارتباطش با جهان خارج به مدت ۵۰۰ سال قطع بود، از میان آثار تاریخی ثبت شده در پکن، شهر ممنوعه کامل ترین، سالم ترین و با تقریبی بالا، احتمالاً بهترین آن هاست. شهر ممنوعه در واقع محلی بود که امپراتور به زندگی خصوصی اش در جوار همسران بی شمارش می پرداخت و به نوعی یک حرم سرای عظیم و البته مجلل، شمرده می شد. تاریخ ساخت شهر ممنوعه به قرن پانزدهم میلادی برمی گردد. در طول تاریخ، شهر ممنوعه، بارها مورد یورش و حمله و ویرانی قرار گرفته، اما در حال حاضر، شهر ممنوعه یک گروه متخصص مرمت در اختیار دارد که در طول یک دهه، ۷۲۰۰۰۰ متر مربع، ۸۰۰ ساختمان و ۹۰۰۰ اتاق را بازسازی کرده اند. خانه های زیبا و مجلل واقع در شهر ممنوعه در حال حاضر تبدیل به موزه شده اند، ساعات کار این موزه ها معین نیست و بدون کسب اجازه از مدیر موزه اجازه ی عکس برداری نخواهید داشت. خیلی از تالارهای شهر ممنوعه، نمایشگاه های مختلفی را برگزار می کنند که تاریخ برگزاری شان، به طور معمول در مجله ی بی جینگز. بخوایم ترجمه کنیم می شود: پکن بازها! می آید.

برای بازدید از شهر ممنوعه، باید بدانید که ساختمان های تشریفاتی کاخ در مسیر شمال به جنوب قرار دارند. در جنوب، دروازه ی نیم روز قرار گرفته و در شمال محوطه ی شهر ممنوعه هم، دروازه ی نیروی ایزیدی قرار دارد. دروازه ی نیم روز در قرن هفدهم به طور کامل بازسازی شده. هر کدام از این دو دروازه در دو سر ضلع مستطیلی که شهر ممنوعه را تشکیل می دادند واقع شده اند. دروازه ی نیم روز اختصاصاً به ورود و خروج امپراتور اختصاص داشته و مشرف به محوطه ایست که اصطلاحاً آن را حیاط شهر ممنوعه می گویند. در داخل شهر ممنوعه سه کاخ بزرگ وجود دارند. کاخ هماهنگی عالی (تای حه) مهم ترین و بزرگترین شان است و رسومات مهم، مثل جشن زادروز امپراتور و همچنین تاج گذاری در آن انجام می شده. در داخل این سالن، تخت سلطنتی که به آن تاج و تخت اژدها می گویند، قرار دارد. اژدها، بسیار مورد احترام چینی هاست و در فرهنگ چینی هم نقش مهم و پر رنگی بر عهده دارد. اصولاً این جا هم اژدها نماینده ی قدرت و به خصوص قدرت امپراتوری است. برای این که به اهمیت اژدها پی ببرید کافی است تا بدانید در همین کاخ حدوداً ۱۳۰۰۰ عدد اژدها در تزئینات داخلی کاخ به کار رفته است. پشت کاخ هماهنگی عالی، کاخ هماهنگی متوسط (جوی حه) قرار دارد، که مثل سالن ترائزیت عمل می کرده و در حقیقت در این جا امپراتور به تمرین سخن رانی و انتظار برای حضور در مراسم می پرداخته. سومین کاخ، سالن هماهنگی حفظ (بایوچه) است که به مهمانی های دربار اختصاص داشته است. بعد از این سه کاخ، ساختمان های دیگر شهر ممنوعه قرار می گیرند که ترتیب چینش و اندازه ی این ساختمان ها بر اساس درجه ی اهمیت صورت گرفته. یکی از مسایل خیلی مهم در فرهنگ و فولکلور چین، سلسله مراتب است که گویا در معماری آن ها نیز خود را نشان داده است.

اولین ساختمان، کاخ آسمانی پاک است، این اقامتگاه در ابتدا به عنوان محل زندگی امپراتورهای سلسله های مینگ و کینگ به کار می رفته، اما بعدها به سالن خوش آمدگویی نمایندگان خارجی و مقامات سیاسی مهم، اختصاص یافت. بعد از آن، ساختمان اتحاد قرار دارد، و در شمال شهر ممنوعه هم باغ سلطنتی با بیش از ۷۰۰۰ متر مربع مساحت قرار دارد. در شرق و غرب شهر ممنوعه، اقامتگاه مجلل سابق قرار دارد، که شامل کتابخانه، معبد، سالن نمایش و حتی زمین تنیس. آخرین امپراتور می شود، این ساختمان ها در حال حاضر به موزه تغییر کاربری داده اند و بخشی از هزینه های جاری شهر ممنوعه را با فروش بلیت، تأمین می کنند.

- دیوار بزرگ چین

باقی مانده‌های این دیوار در حال حاضر ۷۰۰۰ کیلومتر طول دارند اما تخمین زده می‌شود که در گذشته این دیوار ده‌هزار کیلومتر طول داشته، بقایای دیوار، امروزه حتی در مرز کره شمالی و داخل مغولستان موجود است. اما نکته‌ی عجیب این است که مارکوپولو جهانگرد ایتالیایی در سفرنامه‌اش هیچ اشاره‌ای به این دیوار عظیم نکرده. پایه‌ی دیوار اصلی بیش از دوهزار سال قبل و در زمان امپراتور کین‌شی هوانگ گذاشته شد. و بعدها در طول سلطنت دیگر پادشاه‌ها دیوارهای دیگری در دیگر نقاط مرزی چین ساخته شد و رفته‌رفته به این دیوارها، دیوار بزرگ چین گفتند. جالب این‌جاست که این دیوارها توسط زندانیانی که بیشترشان هم سیاسی بودند ساخته شده. البته این دیوار واقعاً جلوی تاخت و تاز دشمنان چین را نگرفت، مغول‌ها زمانی به چین حمله کردند که دیوار موجود بود. چنگیزخان در این باره گفته که قدرت دیوار نه به خود آن، بلکه به محافظان و نگهبانان شجاعش بوده. اما این مغول‌ها نبودند که دیوار را ویران کردند، این کشاورزهای چینی بودند که از مصالح دیوار برای مزارع و از سنگ‌های هندسی شکل برج و باروی آن برای ساخت جاده و ساختمان استفاده می‌کردند. مهم‌ترین بخش توریستی دیوار چین، بادالینگ است، البته سی‌تامای و جین‌شان‌لینگ نیز از مناطق پربازدید و توریستی دیوار چین هستند که برای بازدید از آن‌ها می‌توانید از تورهایی که در محل دیوار برگزار می‌شود استفاده کنید

- معابد مینگ

این معابد استراحت‌گاه ۱۳ امپراتور از ۱۶ امپراتور سلسله‌ی مینگ هستند. طرح و نقشه‌ی این معابد کنفوسیوسی است، بعضی بسیار آن را می‌پسندند و خیلی‌ها هم آن را مثل قبرستان، بی‌روح می‌دانند. البته معابد مینگ طبق همان الگوی استاندارد که در ساخت معابد مخصوص امپراتورها به کار می‌رفته تبعیت کرده‌اند. یعنی یک دروازه‌ی اصلی دارند که راه ورود به محوطه و تالار اصلی است و در کنار آن، دروازه‌های کوچک‌تری وجود دارند که به برج روح، مینگ‌لو ختم می‌شوند. پشت برج روح به طور معمول، گورستان قرار دارد.

در حال حاضر تنها می‌شود از ۳ معبد بازدید کرد:

چانگ لینگ

محل دفن امپراتور یونگ‌لی و یکی از بهترین معابد است. دارای تالارهای با شکوه و دروازه‌ی کاشی‌کاری شده‌ی زرد رنگ است.

دینگ لینگ

آرامگاه امپراتور وانلی و شامل سردابه‌های زیرزمینی به هم پیوسته است. تالارهای به هم پیوسته‌ی بسیاری نیز دارد.

ژائو لینگ

استراحت‌گاه سیزدهمین امپراتور مینگ، لینگ کینگ، طرحی ارتودوکسی دارد و برعکس معبد‌های شلوغ، دارای حالتی آرام‌بخش است.

- کاخ تابستانی

کاخ تابستانی، یکی از جذاب‌ترین جاهای شهر است. زمانی کاخ تابستانی، گردشگاه سلطنتی برای دوری از هوای گرم تابستان شهر ممنوعه بود و امروزه زمین‌های کاخ، معابد، باغ‌ها، کلاه‌فرنگی‌ها، دریاچه‌ها و راهروهایش مورد هجوم توره‌ای گردشگری قرار گرفته‌اند.

از این مکان سال‌ها به عنوان باغ سلطنتی استفاده می‌شده است و به طور قابل ملاحظه‌ای در قرن ۱۸ توسط امپراتور سلسله‌ی کینگ-کیان لانگ-بزرگتر و تزئینات‌اش بیشتر شد. بیش از ۱۰۰،۰۰۰ کارگر به کار گرفته شدند تا به دستور این پادشاه، دریاچه‌ی کومینگ واقع در محوطه‌ی کاخ تابستانی را گودتر و پهن‌تر کنند. او به طور بارزی از جایگاهش در بالای تپه، بر روی مشق نظامی نیروی دریایی سلطنتی نظارت داشت.

در طول جنگ تریاک در سال ۱۸۶۰، ساختمان‌های این کاخ توسط گروه‌های انگلیسی-فرانسوی به شدت آسیب دید. در سال ۱۸۸۸، ملکه‌ی بیوه چین سی‌شی-کاخ تابستانی را به وسیله نیروی دریایی بازسازی کرد. از آثار بسیار زیبای این کاخ پل ۱۷ طاقی آن است که از ساحل شرقی دریاچه تا جزیره‌ی جنوب دریاچه کشیده شده.

در مورد سفر به چین سوالاتی دارید؟

بالبخند پاسخگوی شما هستیم

آژانس مسافرتی سفری دیگر

021 - 88 85 10 80

- شهر زیرزمینی پکن

در سال ۱۹۶۹، مائو که به نظر می‌آمد به فکر آینده‌ی مردم پکن است، تصمیم گرفت که مردم باید در زیر زمین زندگی کنند! آناش‌یست‌های چین، جنگ هسته‌ای با شوروی را پیش‌بینی کرده بودند و به همین دلیل ارتش چین به زیر خیابان‌ها اعزام شد تا پناهگاه‌های بزرگی بسازند، که هم‌اکنون از آن‌ها به عنوان انبار، هتل و رستوران استفاده می‌شود. شهر زیرزمینی دارای ۹۰ ورودی است که مابین مغازه‌های خیابان اصلی کیان‌من پنهان شده‌اند.

- کاخ تابستانی قدیمی

کاخ تابستانی اصلی در قرن ۱۲ میلادی ساخته شد و هم‌اکنون تنها تکه‌هایی از سنگ مرمر و ستون‌های شکسته‌ی آن به جا مانده. ویرانه‌های این کاخ تا باغ بهار ابدی کشیده شده است و در این باغ، شما با ویرانه‌های فواره‌ی بسیار بزرگی رو به رو می‌شوید که تنها اثری است که به خوبی نگهداری شده است. در غرب این ویرانه‌ها، باغ گل‌های زرد قرار دارد. این کاخ با طرح اروپایی فواره‌ها و تندیس‌های عجیب و غریب‌اش، به دستور امپراتور کیان‌لنگ ساخته شد. در طول جنگ جهانی دوم گروه‌های انگلیسی و فرانسوی این کاخ را ویران و اشیای ارزشمندش را از کشور خارج کردند.

- معبد لاما

معبد لاما با ۳ دالان طاقدار و ۵ تالار اصلی (که هر یک بزرگتر از دیگری است)، چرخ‌های گردان مخصوص زائچین، کاشی‌های خوش‌رنگ خیره‌کننده، شیرهای چینی با شکوه، تندیس‌ها و دیوارهایی که با تصاویری از مغول‌ها، منچوری‌ها، تبتی‌ها و چینی‌ها پر شده، یکی از باشکوه‌ترین معابد بودایی پکن است. مجسمه‌ی شگفت‌آور ۱۸ متری بودا به شکل تبتی‌اش با ساتن‌های زرد، که از چوب ساخته شده است در این مجموعه قرار دارد و علاوه بر این، کلکسیون‌ی از مجسمه‌های بوداهای تبتی برنزی در این معبد نگهداری می‌شود، که بیشترشان از سلسله‌ی کینگ هستند. متأسفانه عکاسی در درون ساختمان معبد ممنوع است.

- رصدخانه‌ی باستانی

امروزه این رصدخانه در کنار دیوار شهر مینگ پابرجاست. اصل این رصدخانه به دوره‌ی کوبلای خان برمی‌گردد. مانند امپراتورهای مینگ و کینگ، کوبلای خان به ستاره‌شناسان خود متکی بود و از آن‌ها می‌خواست که نقشه‌های جنگ‌هایش را براساس حرکت ستارگان طرح‌ریزی کنند. رصدخانه‌ی حاضر، تنها نمونه‌ی باقی مانده از ساختمان‌های دوره‌ی سلسله‌های چین، یون، مینگ و کینگ است، که ما بین سال‌های ۱۴۲۷ تا ۱۴۶۶ میلادی، برای آسان کردن کار ستاره‌شناسان و همچنین ناوبری دریایی ساخته شد. در این رصدخانه، نمایشگاه دستاوردها و پیشرفت‌های ستاره‌شناسان چین باستان به چشم می‌خورد. علاوه بر این -

رصدخانه‌ی باستانی دارای محوطه‌ی بسیار زیبایی است که می‌توان روی نیمکت‌های آن نفسی تازه کرده و از مناظر لذت برد. همچنین در محوطه‌ی رصدخانه، کره‌ی بسیار زیبای چند حلقه‌ای وجود دارد که شاید مربوط به سال ۱۴۳۹ میلادی است. در اطراف این کره، چهار اژدها قرار گرفته که نگهبانان آن هستند.

- موزه‌ی تاریخ طبیعی پکن

بر سر در ورودی این موزه‌ی مملو از خزندگان، پُرتره‌هایی از دانشمندان و مشاهیر جهان مانند داروین و لینو آویخته شده است. به هنگام ورود به موزه، اسکلت یک مامونچی ساوروس جینگ یائینسیس از دسته‌ی دایناسورهایی که ابتدا در چین زندگی می‌کردند - و یک پروتوسرئپس - که کوچکتر از مامونچی ساوروس جینگ یائینسیس است را می‌بینید.

- تالار یادبود مائو

مکانی زیارتی و دیدنی در اطراف میدان تیانان من است، که دیدنش برای کارگران چینی اجباری است. مائوتسه‌دونگ در سپتامبر ۱۹۷۶ درگذشت و کمی بعد آرامگاهش در کنار دروازه‌ی ژونگوا ساخته شد. هنوز چینی‌های بسیاری هستند که به هنگام حضور در کنار جسدش به او احترام می‌گذارند؛ به خاطر داشته باشید که کلاهتان را از سرتان بردارید. جلوتر از مجسمه، جسد مومیایی مائو درون تابوتی کریستالی نگهداری می‌شود و جسدش را با پرچم داس و چکش پوشانده‌اند. در اتاق‌های کناری این تالار، دستبندها، سیگارها، مجسمه‌ها، حلقه‌ها و دریاکن‌های مائو وجود دارد. در تاریخ معینی از سال، جسد مائو برای رسیدگی از تابوت بیرون آورده می‌شود. قسمت شمالی این ساختمان، بنای یادبود قهرمانان مردمی است که در سال ۱۹۵۸ ساخت آن به پایان رسید و منظره‌ی آن، چه در روز و چه در شب دیدنی است.

- دروازه‌های میدان تیانان من

دروازه‌ی دوان؛ بین دروازه‌ی صلح آسمانی و دروازه‌ی نیم روزی قرار گرفته است. در زمان شورش بوکسورها - که به دلیل ممنوع اعلام شدن و سخت‌گیری در مورد مسابقات بوکس ایجاد شد - گنج‌های این دروازه توسط خارجی‌ها غارت شد. امروزه می‌توانید تصاویری از شهر قدیم پکن را بر روی دیوارهای این دروازه تماشا کنید. به رنگ دیوارها و سقف نگاه کنید تا از هنر چینی لذت ببرید. دروازه‌ی صلح آسمانی؛ یکی از نمادهای ملی چین است. در قرن ۱۵ میلادی ساخته و در قرن ۱۷ بازسازی شده است. این دروازه جزء چهار دروازه‌ی اصلی دیوار شاهنشاهی بوده و امروزه حزب‌های سیاسی از همین جا، رژه‌ی ارتش را تماشا می‌کنند. این دروازه ۵ در و ۷ پل دارد، ولی تنها امپراتور حق داشته که از دراصلی مرکزی استفاده کند. دروازه‌ی نیم‌روزی؛ یا دروازه‌ی جنوبی شهر ممنوعه، دارای ۵ گنبد است که سه گنبدش، در مرکز دروازه چسبیده به هم هستند.

- پارک معبد آسمان

تیان‌تان (به معنای محراب آسمان)، نمونه‌ی بارزی از معماری مینگ بوده و نماد پکن شمرده می‌شود. در اصل این معبد به عنوان یک صحنه‌ی نمایش بسیار بزرگ برای مراسم تشریفاتی که توسط امپراتور (پسر خدا) برای به دست آوردن محصول خوب و پاک کردن گناهان مردم انجام می‌گرفته، به کار برده می‌شد. از بالای معبد، نمای این پارک دایره‌شکل است و این طرح از باورهای قدیمی و باستانی چین، مبنی بر اینکه زمین در مرکز قرار دارد و آسمان به دور آن می‌چرخد، نشأت گرفته است. بنابراین انتهای ضلع شمالی پارک، به شکل یک نیم دایره است که نیمه‌ی دیگر آن در انتهای ضلع جنوبی‌اش است. معبد زمین در شمال و معبد آسمان، در جنوب پکن قرار دارند. مهم‌ترین جشن سال قبل از آغاز اولین روز زمستان - یعنی زمانی که امپراتور و همراهانش، کیانگ‌مین‌داجی را در سکوت کامل به مقصد گنبد آسمانی شاهنشاهی ترک کردند- برگزار می‌شد. این تشریفات مذهبی، آینده‌ی ملت را رقم می‌زدند؛ هرگونه مانعی در مراسم، نشانه‌ی شومی و بدبختی برای ملت به شمار می‌رفت. این پارک پراست از سروهای قدیمی و هنوز به عنوان مهم‌ترین جا برای تجمع‌های مردمی به حساب می‌آید. اگر ساعت ۶:۳۰ صبح آن جا باشید، می‌توانید از تان‌چی جوان (هنر رزمی چینی)، و بازی‌های مختلف لذت ببرید.

- پارک دیتان

دیتان، قربان‌گاه سلطنتی برای خدای زمین است، که محبوبیت کمتری نسبت به پارک معبد آسمان دارد؛ اما اگر در نزدیکی معبد لاما هستید، ارزش این را دارد که در دیتان نیز قدمی بزنید. در دیتان، جشن سال نو چینی همیشه برپاست. محراب بزرگ پارک، به شکل دایره‌ای است. در چین، دایره نماد زمین به شمار می‌رود.

- پارک ویرانه‌های دیوار مینگ

تنها باقی مانده‌ی دیوار شهر مینگ است. حدود ۴۰ کیلومتر بوده و در امتداد جبهه‌ی شمالی چُنْگ‌وَن مَن دُنْگ‌داجی قرار دارد و نمای زیبایی به پارک داده. این دیوار یکی از برجسته‌ترین میراث قدیمی به جای مانده‌ی شهر است. این پارک از چُنْگ‌وَن مَن تا ضلع جنوب شرقی برج ساعت کشیده شده. می‌توانید در طول پارک قدم بزنید و طراحی‌ها و نقش برجسته‌های درهم و برهم و لایه‌های سنگی دیوار فروریخته‌اش را تماشا کنید.

- تالار انجمن هوگوانگ

این سالن تئاتر در ۱۸۰۷ افتتاح شده. دکوراسیون داخلی جاه طلبانه و با شکوه و به رنگ قرمز، سبز و طلایی است و کف زمین و تمام میزهای سالن انتظار از سنگ ساخته شده‌اند. در سالن انتظار، عکس‌هایی از تئاتر لیانیو (نمونه‌ای از اپرای پکنی) که شامل هولیانپو (صورتک‌های میمون) و چوجولیانپو (صورتک دلچک) است، از دیوارها آویزان است.

- تاترژنگی چی

این ساختمان در اصل معبدی قدیمی بوده است و امروزه همین ساختمان چوبی قدیمی، یکی از بهترین تئاترهای شهر برای دیدن اپرای پکنی است. این تئاتر توسط یک تاجر که علاقه‌مند به این هنر بود، به صورت خصوصی بازسازی شده و بعد از سال‌ها در سال ۱۹۹۵ دوباره افتتاح شد.

- تیانکیا آکروباتیک تاتر

در غرب معبد پارک آسمان واقع شده، این تئاتر که قدمتی ۱۰۰ ساله دارد، یکی از بهترین نمایش‌های آکروباتیک پکن را توسط گروه آکروباتیک پکن به اجرا می‌گذارد.

اطلاعات کامل سفر و گردشگری

شهر گوانگجو

شهر گوانگجو Guangzhou

هم تهیه کنید.

در طول سفرتان به گوانگجو احتمالاً چینی‌های زیادی را خواهید دید که از دوچرخه یا موتورسیکلت برای رفت و آمد استفاده می‌کنند؛ این وسایل، خیلی موردعلاقه‌ی توریست‌ها نیست، ولی مردم سخت‌کوش گوانگجو خیلی بهشان عادت دارند. اگر هنگام برنامه‌ریزی سفرتان به جای هتل و هدف سفر دقت کرده باشید، احتمالاً می‌توانید محل اقامت خود را طوری تنظیم کنید که زیاد احتیاجی به استفاده از وسایل نقلیه نداشته باشید. به عنوان مثال تپانهی مرکز مدرن و جدید گوانگجو است و آسمان‌خراش‌هایی مانند Citic Plaza و تعداد زیادی مرکز خرید بزرگ همین‌جا قرار گرفته‌اند و از ایستگاه‌های اتوبوس و متروی این حوالی می‌توان به راحتی به همه‌جای شهر رفت. به همین دلیل هتل‌های این منطقه طرفدارهای بیشتری بین توریست‌ها دارد. ولی اگر برای کار به گوانگجو سفر کرده‌اید، پیشنهاد می‌کنیم هتل‌های محله‌ی هایچو را رزرو کنید.

مثل هر جای دیگری در سرزمین چین، گوانگجو هم معبدهای بزرگی دارد. معبد بودایی گوانجو که از قرن هفتم عبادت‌گاهی برای بودیست‌هاست، با این‌که بارها خراب شده و آتش گرفته ولی هنوز هم طرفداران زیادی دارد. اگر دیدن آیین و مراسم مذهبی برای شما جالب است، معبد لیورونگ را نیز از دست ندهید.

برای دیدن فرهنگ و هنر گوانگجو، موزه‌ی هنر شهر جایی است که باید حتماً سری به آن بزنید؛ این موزه بیش از ده هزار اثر هنری و نقاشی سنتی چینی دارد. مانند اکثر موزه‌ها، عکس‌برداری در بیشتر گالری‌های موزه ممنوع است، ولی اگر می‌خواهید در فضاهای سنتی چینی، تصویری به یادگار داشته باشید، سری به خیابان‌های Yide یا Renmin بزنید. ساختمان‌های قدیمی این محله‌ها که با وجود توسعه و مدرن‌سازی فضاهای شهری گوانگجو هم چنان ظاهر سنتی خود را حفظ کرده، بعدازظهرها پاتوق توریست‌هاست. شاید وسوسه شوید در یکی از رستوران‌های قدیمی این‌جا غذای محلی هم بخورید که در آن صورت، بهتر است حداقل چند کلمه‌ای چینی برای فهمیدن غذایی که سفارش می‌دهید بلد باشید وگرنه هیچ معلوم نیست چه جانوری در غذایتان پیدا کنید.

شاید تا دیروز پیدا کردن غذای حلال یا مناسب با ذائقه‌ی ایرانی در گوانگجو کار سختی بود، ولی امروز رستوران‌ها و سوپرمارکت‌های زیادی را در شهر می‌بینید که بالای درشان تابلوی حلال نصب کرده‌اند. گوانگجو دروازه‌ی تجارت خارجی-

گوانگجو، سومین شهر بزرگ چین بعد از پکن و شانگهای، و قطب تجارت در چین است. این شهر سرسبز در جنوب چین واقع شده و پایگاه آسیایی بازرگانی از همه‌جای دنیاست؛ از معاملات عظیم تجاری گرفته تا خرید و فروش‌های کوچک داخل بازار، هر گونه داد و ستد مالی در این شهر اتفاق می‌افتد.

نزدیک به دو هزار سال پیش، گوانگجو محل فرماندهی پادشاهی به نام گوانگ بود و نامش نیز به معنی شهر گوانگ است؛ اما امروز باید آن را مرکز فرماندهی بازار نامید. در واقع هر چیزی که به دست بشر قابل تولید کردن باشد، در این شهر با قیمت مناسب پیدا می‌شود. همین باعث شده گوانگجو تمام سال مملو از مهمان‌هایی باشد که برای تجارت به این‌جا می‌آیند. بیشتر توریست‌هایی که به قصد دیدن تاریخ و فرهنگ غنی گوانگجو و تفریح سفر می‌کنند، ماه‌های اکتبر و نوامبر را ترجیح می‌دهند؛ چرا که آب و هوای همیشه گرم و شرجی این شهر در تابستان و یا باران‌های فراوان پاییز خیلی مناسب خوش‌گذرانی در هوای آزاد نیست. با وجود گرم بودن هوا، بهار هم به خاطر فستیوال‌های زیادی که در شهر برپاست، فصل شلوغی برای گوانگجوست.

فروگاه بزرگ گوانگجو حدوداً سی کیلومتر با مرکز شهر فاصله دارد؛ اگر بار سفرتان زیاد نیست، راحت‌ترین و سریع‌ترین راه رسیدن به شهر، سوار شدن بر خط سه متروی گوانگجو است. با وجود تغییر خط، کل زمانی که طول می‌کشد تا به مرکز شهر برسید حداکثر ۴۰ دقیقه است. فقط فراموش نکنید مترو از ساعت شش صبح تا یازده شب فعال است و اگر خارج از این ساعت‌ها به شهر برسید، باید از گزینه‌های دیگری مثل اتوبوس و تاکسی برای رفت و آمد استفاده کنید.

برای گشت و گذار در شهر هم نباید نگران چیزی باشید؛ با این‌که ترافیک سنگینی مخصوصاً در قسمت‌های تجاری شهر برقرار است، ولی سیستم حمل و نقل عمومی گوانگجو یکی از پیشرفته‌ترین‌ها در تمام دنیاست؛ که البته بار اصلی حمل و نقل شهری را مترو و اتوبوس‌های بی‌آرتی به دوش می‌کشند. پیشنهاد می‌کنیم اگر برای مدت زمان مشخصی در گوانگجو اقامت خواهید داشت، از کارت‌های اعتباری سیستم حمل و نقل تهیه کنید. این کارت‌های رنگی علاوه بر این‌که مقرون به صرفه‌ترند، بلکه برای مواردی مثل دیدنی‌های خاص، تلفن‌های عمومی و دستگاه‌های خودکار فروش تنقلات هم قابل استفاده هستند. این کارت‌ها را می‌توانید از ایستگاه‌های مترو، اتوبوس و یا باجه‌های فروش روزنامه -

است و همین باعث شده غذاهایی از ملل مختلف در آن پیدا شود و تقریباً تمام برندهای زنجیره‌ای غذا در گوانگجو هم شعبه دارند.

یکی از بزرگ‌ترین فوایدی که این همه رطوبت هوای این شهر داشته، به وجود آمدن زمین‌های سرسبز و جنگل‌های انبوه تو در توست. بعید می‌دانم پشیمان نشوید اگر تا گوانگجو سفر کنید و یکی از متنوع‌ترین جنگل‌های دنیا را ببینید. باغ Yuntai با گونه‌های مختلف گیاهی که در آن خواهید دید، یکی از سبزترین مناطق زمین است که هر سال در آن نمایشگاه‌های بین‌المللی فصلی هم برگزار می‌شود.

مهم نیست چند شب در گوانگجو بمانید، ولی یادتان باشد یکی از بهترین خاطرات زندگی‌تان را می‌توانید با تور کشتی رودخانه‌ی مروارید در گوانگجو بسازید؛ یک شام استثنایی همراه با موسیقی زنده و انعکاس نورهای رنگارنگ. گوانگجو برای عاشقان خرید شهر پررونقی است. مراکز خرید متعدد، بازارچه‌های محلی و فصلی، حراج‌های زیاد و بازارهایی که انگار هیچ‌وقت جنس تکراری در آنها پیدا نخواهید کرد، گوانگجو را از این نظر خیلی محبوب کرده. مراکز خرید در همان تیانپه دور هم جمع شده‌اند، ولی برای سرزدن به همه‌شان باید روزها در گوانگجو اقامت کنید. از سوغاتی‌ها و مجسمه‌های چینی گرفته تا لباس و وسایل الکترونیکی، همه چیزی در این بازارها پیدا می‌شود و قیمت مناسب آن‌ها، شما را با جیب خالی و چمدان سنگین به خانه می‌فرستد.

تاریخچه

اولین شهر شناخته‌شده‌ی منطقه‌ی گوانگجو، پانیو نام دارد که کانتونی‌ها آن را پونیو می‌خوانند. کانتون ایالتی است که گوانگجو در آن قرار دارد. پونیو یا چنان‌چه مصطلح است پانیو، در سال ۲۱۴ قبل از میلاد مسیح ساختند. این شهر هشت سال بعد هم به پایتخت پادشاهی نانیوئه تبدیل شد و بعد قلمروی این پادشاهی تا جایی گسترش یافت که ویتنام امروزی را هم شامل می‌شد. در سال ۱۱۱ قبل از میلاد پادشاهی نانیوئه تبدیل شد به یکی از ضمایم سلسله‌ی امپراتوری قدرتمند هان، در همین سال پانیو، تبدیل به مرکز استان کانتون شد و تا به امروز هم همین عنوان را حفظ کرده. البته نه با نام پانیو، بلکه با نام گوانگجو. در ۲۲۶ میلادی پانیو تبدیل به مقر ریاست استاندار که فردی به اسم گوانگ بود، شد. اسم گوانگجو در واقع از این‌جا می‌آید. محلی‌ها کم‌کم شهرستان خود را به همین نام یعنی گوانگجو صدا زدند.

اما باید بدانید که پانیو تا بین نرفت، پانیو تا پایان سلسله‌ی چینگ، نامی بود که به دور و اطراف گوانگجو اطلاق می‌شد. در حال حاضر، پانیو منطقه‌ای از گوانگجو محسوب می‌شود و توسط رود مروارید از این شهر جدا شده.

گوانگجو در طول همه‌ی این سال‌ها مورد تعرض و تجاوز دزدان دریایی از سرزمین‌های غربی و خاورمیانه هم قرار می‌گرفت، همچنین مورخ عرب، ابوزید سیرافی این‌گونه نوشته که در ۸۷۸ پس از میلاد پیروان رهبر شورشی هوانگ چا شهر را محاصره و تعداد زیادی تاجر خارجی مقیم شهر را قتل عام کردند. به نظر می‌آید گوانگجو خیلی امن نبوده و بهشتی برای دزدان و فراریان از دست قانون به شمار می‌رفته است.

یکی از معابد معروف گوانگجو، باؤوانگ‌یان نام دارد، در طول حکمرانی شمالی‌ها بر گوانگجو، سوشی نام شاعر است و نه آن غذای ژاپنی! از این معبد بازدید می‌کند، اثر معروفش لیورونگ را تحت تأثیر درخت‌های انجیری که در این معبد دیده بود نوشته. لیورونگ یعنی شش درخت انجیر معبد. در سال ۱۵۱۴ میلادی، اولین گروه اروپایی از راه دریا به گوانگجو می‌رسند که پرتغالی هستند و سه سال بعد هم انحصار در تجارت خارجی ایجاد می‌کنند. البته پرتغالی‌ها در نهایت از شهرک‌هایشان در گوانگجو اخراج شدند، اما در عوض در ۱۵۵۷ اجازت استفاده از ماکائو را به عنوان یک پایگاه تجاری اخذ کردند، این انحصار در تجارت با دنیای خارج تا قرن هفدهم و ورود هلندی‌ها به چین، در دست پرتغالی‌ها ماند. می‌گویند اسم کانتون، که ایالتی است که گوانگجو در آن قرار دارد برگرفته از واژه‌ی کنتو است که پرتغالی‌ها به شهرک‌هایشان در گوانگجو اطلاق می‌کردند.

در اواسط قرن ۱۸ گوانگجو تا جایی توسعه یافت که سیزده کارخانه را در درون خود داشت و تبدیل به بزرگترین بندر و قطب تجارت شده بود و این امتیاز را هم تا سال ۱۸۳۹ که جنگ تریاک شروع شد حفظ کرد. در ۱۸۴۲ دیگر بندرهای چین در اواسط قرن ۱۸ گوانگجو تا جایی توسعه یافت که سیزده کارخانه را در درون-

در اواسط قرن ۱۸ گوانگجو تا جایی توسعه یافت که سیزده کارخانه را در درون خود داشت و تبدیل به بزرگترین بندر و قطب تجارت شده بود و این امتیاز را هم تا سال ۱۸۳۹ که جنگ تریاک شروع شد حفظ کرد. در ۱۸۴۲ دیگر بندرهای چین بازگشایی شدند و دیگر اوضاع در تجارت دیگر به منوال قدیم نبود، اما گوانگجو عظیم باقی ماند، تا آن‌جا که از آن به عنوان یکی از سه شهر درجه یک در دنیا نام می‌بردند. در ۱۸۹۴ شهر دچار طاعون شد و ۶۰۰۰ نفر در عرض چند هفته بر اثر این بیماری کشته شدند.

در ۱۹۱۸ شورای شهر گوانگجو تاسیس شد و گوانگجو نام رسمی شهر اعلام شد و قرار شد تا پانیو هم نام شهرستانی در جنوب گوانگجو باشد. از ۱۹۳۸ تا ۱۹۴۵ گوانگجو تحت اشغال ژاپنی‌ها بود و ارتش ژاپن بر روی زندانی‌هایشان، آزمایش‌های باکتری‌شناسی ترتیب داد. در آوریل ۱۹۴۹ پایتخت چین، نانجینگ، سقوط کرد و دولت ملی، گوانگجو را به عنوان پایتخت انتخاب کرد. در اکتبر ۱۹۴۹ نیروهای کمونیست وارد شهر شدند، برای همین ملی‌گرایان پل هائوژو را بر روی رود مروارید، برای کور کردن راه و قطع کردن دسترسی کمونیست‌ها منجر کردند، در همین اثنا، رئیس‌جمهور چین به نیویورک فرار کرد. در آخر قدرت به دست کمونیست‌ها افتاد، آن‌ها خانه‌هایی را برای مردم فقیر، در بستر رود مروارید ساختند و به خیلی‌ها هم قایق هدیه دادند. اصلاحات اقتصادی رئیس‌جمهور دنگ‌شیانپنگ که در اواخر دهه هفتاد میلادی به قدرت رسیده بود، به دلیل نزدیکی به هنگ‌کنگ و هم‌جواری با رود مروارید خیلی زود به بازدهی مالی و رشد سریع اقتصادی منجر شد. این رشد به این دلیل اتفاق افتاد که هزینه‌های کار در هنگ‌کنگ بالا رفت، برای همین سرمایه‌گزاران و تولیدکنندگان در گوانگجوی کنونی هم کارخانه‌هایی را تاسیس کردند و خیلی از کشاورزان از حومه‌ی شهر برای کار در کارخانه به گوانگجو جذب شدند. در دهه‌ی نود اصلاحات مالیاتی و ارتباط برقرار کردن با چینی‌های مقیم خارج و جذب سرمایه‌ها به رشد هرچه بیشتر گوانگجو کمک کرد و در سال ۲۰۰۰ هوادو و پانیو نیز جزئی از گوانگجو شدند.

وسایل نقلیه

- با قایق

قایق ارزان‌ترین راه برای عبور از رود مروارید است. قایق‌ها از بین بازار ماهی به سمت جزیره‌ی شامیان در هوانگ‌شا و خیابان بای‌ای‌تان‌بار در فانگون هر ۱۰ دقیقه یک‌بار و از ۶ صبح تا ۱۰ شب، در دسترس هستند. این قایق‌ها درهای جداگانه‌ای برای دوچرخه و مسافران دارند.

- پای پیاده

گوانگجو بزرگ است و پیاده‌روی زیاد گزینه‌ی خوبی نیست، اما بعضی از مسیرها هستند که برای پیاده‌روی مناسبند، مثلاً برای پیدا کردن مغازه‌های مختلف واقع در یک خیابان یا رستوران‌های محلی، لاجرم باید پیاده‌روی کنید. اما راه رفتن در خیابان‌های اصلی، فکرش را هم نکنید، یک کابوس است. خیابان‌ها پر از دست‌انداز و چاله‌اند، پیاده‌روها هم پر از بساط‌های بزرگ خاک، سیمان، گچ و بنایی‌اند. وقت عبور از خیابان خیلی دقت کنید، حتی اگر چراغ عابر پیاده سبز است باز دقت به خرج دهید، سعی کنید حتماً نقشه به همراه داشته باشید تا گم نشوید، البته باید گفت با داشتن نقشه، همچنان تضمینی برای گم نشدن وجود ندارد!

- اتوبوس

برای این‌که گوانگجوی کشف نشده را هم ببینید، سوار یک اتوبوس عادی بشوید و ببینید که شما را به کجاها می‌برد، خیلی از دیدنی‌های گوانگجو در هیچ برنامه‌ی تور و کتابی نیامده است و شما تنها با سوار شدن به یک اتوبوس می‌توانید از دیدن آن‌ها بهره‌مند شوید، البته این اتوبوس ممکن است شما را به مناطق پرت ببرد و بهتر است نقشه همراهتان باشد، و البته امکان این‌که اتوبوس تنها دو تا بلوک جلوتر برود هم هست! اما چیزی که در این‌جا مهم است رعایت این نکته است: شماره‌ی خط اتوبوس را حفظ کنید تا بتوانید از همان راهی که رفته‌اید برگردید.

- تاکسی

در خیابان‌های گوانگجو، تاکسی راحت پیدا می‌شود برای همین هم متداول‌ترین وسیله‌ی رفت و آمد است. بهای ورود به تاکسی‌ها، حدود ۱۰۰۰ تومان است و برای شارژ سوخت تاکسی، حدود ۱۵۰ تومان اضافه از شما گرفته می‌شود.

آب و هوا

گوانگجو در جنوب چین و شمال رود مروارید قرار گرفته و آب و هوای معتدل گرمسیری دارد. برای همین در تمام طول سال، آب و هوایی یکنواخت و معتدل دارد، طوری که نمی‌شود چهار فصل را از یکدیگر تشخیص داد. باد و باران‌های گرمسیری و موسمی تقریباً در تمام طول سال وجود دارند. گاهی وقت‌ها این باران‌ها در زمستان تبدیل به برف ضعیف و بسیار کمی می‌شوند. در گوانگجو وجود گردباد و طوفان خیلی غیر طبیعی و عجیب به شمار نمی‌رود، برای همین حتماً در گوانگجو، چتر همراه خود داشته باشید، در فصل بهار هوا خیلی سرد نخواهد شد و اصلاً بهترین سرگرمی و تفریح در بهار گوانگجو، ورزش‌های آبی است. اما بد نیست ژاکتی همراه‌تان باشد. تابستان گوانگجو به خاطر وجود رطوبت بسیار بالا و گرمایی که به خاطر واقع بودن شهر در منطقه‌ی گرمسیری و مدار سرطان، به طور طبیعی طاقت‌فرساست. مگر این‌که با بازی‌ها و ورزش‌های آبی سر خود را گرم کرده و روزهای گرم و شرعی را بدین شکل بگذرانید یا این‌که ذاتاً به سونای بخار علاقه‌مند باشید و از پخته شدن به صورت زنده در هوای آزاد لذت ببرید! گوانگجو در پاییز اما، آفتابی و خنک است، نوامبر و دسامبر (آبان و آذر) بهترین فصول سال برای سفر به گوانگجو هستند. نمایشگاه‌های زیادی در فصل پاییز برگزار می‌شوند، چون هم از گردباد خبری نیست، و هم گرمای کشنده‌ی تابستان از بین رفته. زمستان که می‌رسد، انگار کمی سرما به شهر تزریق می‌شود، اما رطوبت بالا مانع خیلی سرد شدن شهر است. در واقع زمستان‌ها هوا خنک و عالی است و مناسب طبیعت‌گردی می‌شود.

پیشنهاد سفر

- در دو روز

اول از همه باید دانست که گوانگجو برای خرید ایده‌آل است. قیمت‌ها پایینند و تنوع اجناس، در عوض بالا هستند! برای همین پیشنهاد ما این است که حتماً یک روز را به خرید اختصاص دهید. روز اول را می‌توانید به دیدنی‌های گوانگجو اختصاص دهید. به دیدن معابد بروید. به خصوص دیدن معبد شش درخت انجیر و پنج نامیرا را از دست ندهید. اگر اهل طبیعت‌دوستی یا به قایق سواری علاقه‌مندید امکان کرایه‌ی قایق و گشتن در ساحل هم هست. علاوه بر این‌ها چند پارک فوق‌العاده سرسبز و زیبا در گوانگجو وجود دارند، که از بین آن‌ها می‌توان به پارک یونشیو و باغ ارکیده اشاره کرد. خوب است برای صرف ناهار و سپس جای به یکی از این پارک‌ها بروید. از حیث موزه و دیدنی‌های ساخت دست بشر هم، گوانگجو چیزی کم و کسر ندارد، پس بعد از ظهر و عصر را به موزه‌های گوانگجو که هم بار تاریخی و باستانشناسی دارند - مثل موزه‌ی هنر گوانگجو - و هم به زمان نزدیک‌تری چون انقلاب‌های کمونیستی می‌پردازند - مثل سان یاتسن - اختصاص دهید.

در روز دوم، صبح را به جزیره‌ی شامیان بروید، این جزیره جای خوبی برای گشت و گذار است، ناهار را هم همین‌جا میل کنید، بعد از ناهار به گوانگجو برگشته و خرید کنید. همان‌طور که گفتیم قیمت‌ها مناسب و اجناس متنوعند، بنابراین با هر بودجه‌ای می‌توانید چیزی که مد نظرتان است را تهیه کنید. میدان هایژو برای لباس، شیگوان برای خرید چینی و عتیقه و تیان هه‌لو برای خرید وسایل کامپیوتری ایده‌آل هستند.

غذا

غذای کانتونی که در چین یکی از محبوب‌ترین انواع غذا به شمار می‌رود را با رنگ و عطر و طرز سرو کردنش می‌شناسند. می‌گویند کانتونی‌ها هر چیزی که زیر آب شنا کند، جز زبدریایی؛ هر چیزی که از آسمان سقوط کند، جز هواپیما و هر چیزی که چار پا باشد، جز میز را می‌خورند! بله، به نظر می‌آید که کانتونی‌ها در مورد غذا سخت‌گیری خاصی به خرج نمی‌دهند. اما نگران نباشید در گوانگجو همه‌ی رستوران‌ها فست‌فود هم دارند. یکی از شیرینی‌های معروف کانتونی هم، دیم‌سوم است که طرز تهیه‌ی ساده و طعم دلنشینی دارد و امتحان کردنش را به شما توصیه می‌کنیم.

خرید

گوانگجو بهترین جا برای خرید کردن است، البته در صورتی که بدانید از کجا، چه چیزی را بخرید. در قیاس با هنگ‌کنگ که با گوانگجو فاصله‌ای ندارد، اجناس به طرز معقولانه‌ای ارزان‌تر هستند. میدان هایژو، همیشه یکی از جاهایی بوده که لباس و اجناس دیگر را با تخفیف و ارزان‌تر از جاهای دیگر - حتی در خود گوانگجو - عرضه می‌کند. در بی‌جینگ‌لو، طول مغازه‌ها و فروشگاه‌های بزرگ و کوچکی که پشت هم ردیف شده‌اند و اجناس گوناگونی را نیز می‌فروشند، به سیصد متر می‌رسد. بی‌جینگ‌لو در آخر هفته‌ها به طور غیر قابل‌تصور شلوغ است، اما همین یکی از جذابیت‌های آن به شمار می‌آید. یکی از قدیمی‌ترین بخش‌های شهر، جایی که معماری‌اش هر دو عنصر غربی و چینی را در خود دارد، شیاجیولو / شانگ جیولو است که برای خرید لباس عالی است. برای خرید آخرین مد روز در زمینه‌ی لباس، به هواله‌لو که در پشت هتل باغ قرار دارد بروید.

طرفدار عتیقه‌جات هستید؟ رفتن به خیابان شیگوان را توصیه می‌کنیم، در عتیقه‌فروشی‌های شیگوان از قوری‌های سفالی گرفته تا فرش تبتی در بهترین حالت و نوع خود به فروش می‌رسند، و اگر به قوری سفالی بی‌علاقه و نسبت به فرش تبتی بی‌تفاوت بودید، حتی پرسه زدن در این خیابان سرگرم‌کننده است. علاقه‌مند به خرید عتیقه و چینی و فرش نیستید؟ از نوآوری و مدرنیته به وجد می‌آید؟ پس حتماً به تیان هه‌لو سرزنید. برای خرید وسایل مربوط به کامپیوتر و الکترونیک هم باید تا شرق تیان هه‌لو بروید. دو مرکز خرید جدید و نوساز هم در گوانگجو تاسیس شده، یکی تیم‌پلازا، و دیگری مرکز خرید گرندویوو، که بزرگترین پاساژ آسیاست.

- بازار کینگ پینگ

بازار کینگ پینگ، درست در شمال جزیره‌ی شامیان قرار گرفته است و معنی اسمش هم بازار صلح آمیز است. در این بازار داروهای گیاهی، قارچ خشک شده، انواع گیاه، پرندگان زنده، لاک‌پشت، ماهی و قورباغه پیدا می‌شود. انواع حیوانات دیگر مانند توله‌سگ، بچه‌گربه، خفاش، جغد و میمون نیز در این بازار برای مصارف غذایی بومی‌ها به فروش می‌رسد!

جاذبه های تفریحی و گردشگری گوانگجو

- آرامگاه پادشاه نان یوئه

آرامگاه پادشاه نان یوئه، با قدمتی حدود دو هزار سال، در سال ۱۹۸۳ کشف شد. این آرامگاه به دومین پادشاه نان یوئه، ژائومو - نوهی ژنرال افسانه‌ای کین، ژائوتو- تعلق دارد، که امپراتور در سال ۲۱۴ قبل از میلاد مسیح برای سرکوب شورش ها، او را به جنوب کشور فرستاد. ژائوتو، دولتی شاهنشاهی به نام پادشاهی نان یوئه تأسیس کرد و گوانگجو، مرکز این پادشاهی شد.

در این موزه، لباس تدفین ژائومو به معرض نمایش گذاشته شده است. این لباس از هزاران کاشی کوچک یشمی- در باورهای چینی، سنگ یشم از بدن محافظت می‌کند و باعث نامیرایی می‌شود- و جواهرات اصلی و بدلی ساخته شده- بعضی‌ها می‌گویند که آرامگاه نان یوئه از نظر زیبایی و ارزش، با آرامگاه سلسله‌ی مینگ در پکن رقابت می‌کند.

- معبد شش درخت انجیر

معبد بودایی شش درخت انجیر در سال ۵۳۷ میلادی، برای حفاظت از آثار بودایی، که از هندوستان به این شهر آورده شده بودند، ساخته شد. این آثار، در ساختمانی هشت ضلعی به نام پاگودای زینتی نگهداری می‌شوند. پاگودا کاخی است که به سبک معماری چینی ساخته شده باشد. این پاگودا، ۵۷ متر طول دارد و از دور به نظر می‌رسد که ۹ طبقه است، اما در واقع ۱۷ طبقه دارد. نام این معبد، از شاعر چینی سوشی گرفته شده، که در ۱۰۹۹ میلادی به این مکان تبعید شد و نام شعرش شش درخت انجیر معبد، روی معبد ماند، بی‌آن‌که در حال حاضر درخت انجیری در این معبد وجود داشته باشد.

- معبد گوانگ‌شائو

از قدیمی‌ترین معابد گوانگجو است، که تاریخ ساخت آن به قرن ۴ میلادی برمی‌گردد. در زمان سلسله‌ی تانگ، این معبد به عنوان مرکز آموزه‌های بودایی، در جنوب چین ساخته شد. بسیاری از راهبان برجسته، در اینجا آموزش دیده‌اند؛ از جمله بودیدارما، موسس مذهب بودایی چان (ژن).

این معبد، دارای ۱۹ سالن است. درون سالن اصلی، مجسمه‌ی بودایی به ارتفاع ۱۰ متر وجود دارد و در پشت تالار، مجسمه‌ی نشسته‌ی گوان یین، خدای بخشش چینی‌ها، قرار دارد.

- معبد پنج نامیرا

یک معبد تائویی است و در سال ۱۳۷۷ میلادی ساخته شده و نام آن، از اسطوره‌های گوانگجو، گرفته شده است. مجسمه‌ی سه مرد و دو زن که قوچ‌های افسانه‌ای را در میان ابرها می‌رانند، در این معبد قرار دارد و گفته می‌شود که این افراد کسانی بودند که شهر گوانگجو را برای اولین بار ساخته‌اند. معبد پنج نامیرا، دارای تالاری بزرگ است، که به سبک سلسله‌ی مینگ، طراحی شده. در شرق این تالار، حوض کوچکی قرار دارد که کنارش، ردپاهایی وجود دارند که آن‌ها را به این نامیرایان نسبت می‌دهند.

- تالار اجدادی خاندان چن

محوطه‌ی بزرگ تالار اجدادی خاندان چن که یکی از بزرگترین و مشهورترین خانواده‌های ساکن گوانگجو بودند، قسمتی از موزه‌ی هنرهای مردمی گوانگجو است. تمام ۱۹ ساختمان این محوطه، دارای حجم بالایی کنده‌کاری، نقاشی و مجسمه بوده و کاشی‌های سقف، دیوار و پله‌های این ساختمان‌ها، با تزیینات طومار شکل تزیین شده‌اند. این تصاویر، داستان‌هایی را از ادبیات و فولکلور چین، نشان می‌دهند.

- کلیسای جامع قلب مقدس

با نگاه به آن، خواهید دید که دو تاجک مخروطی کلیسا دارد. بین سال‌های ۱۸۶۳ تا ۱۸۸۸ از سنگ گرانیت ساخته شد و معمار فرانسوی آن، ساختمانش را به سبک نئوگوتیک، طراحی کرد. برج‌های بزرگ این کلیسا تا ۴۸ متر ارتفاع دارند. چهار رنگ کلیسای جامع و همچنین شیشه‌کاری نقش‌دارش - که البته بیشتر این شیشه‌ها دزدیده شده‌اند- در فرانسه ساخته شدند.

- موزه هنر گوانگجو

در سال ۲۰۰۰ افتتاح شده، شامل مجموعه‌ای از هنر دوران باستان در زمینه‌ی نقاشی و سفالگری و مجسمه‌سازی و... تا آثار هنری دوران معاصر است.

- موزه هنر گوانگ‌دونگ

در قسمت شرقی جزیره‌ی ارشا و در سال ۱۹۹۷ ساخته شد و هنرهای هنرمندان چینی معاصر را در زمینه مینیاتور، شیشه‌گری، نقاشی روی ظروف و... به نمایش گذاشته است.

- تالار یادبود سان یاتسن

بین سال‌های ۱۹۲۹ تا ۱۹۳۱ برای ساخت این موزه‌ی کوچک، زمان صرف کردند. این موزه به یاد مردی که پدر چین مدرن نامیده می‌شود، ساخته شده است. وسایلی موجود در موزه عبارتند از مدارک و عکس‌ها و وسایلی سان یاتسان.

- باغ یادبود شهیدان

باغ یادبود شهیدان، به یاد کسانی که در ۱۳ دسامبر سال ۱۹۲۷ به دستور چیانگ‌کای‌شک کشته شدند (حدود ۵۰۰۰ نفر)، وقف شده است و تصاویری از کشته‌شدگان به همراه آثار هنرهای تجسمی مثل نقاشی و مجسمه و... هم در محوطه به چشم می‌خورد.

- پارک یوئیشیو

پارک وسیع یوئیشیو، درست در وسط گوانگجو قرار دارد و حلقه‌ای ۹۳ هکتاری از باغ‌ها، گذرگاه‌ها، آثار تاریخی و موزه‌ها را در شامل می‌شود. در میان این پارک، مجسمه‌ای از پنج نامیرای بنیان‌گذار و اسطوره‌ای شهر گوانگجو قرار دارند. بر بالای تپه‌ای در مرکز پارک، برج ژن‌های که در سال ۱۳۸۰ میلادی ساخته شد، قرار دارد. از این برج، به عنوان برج دیدبانی، برای دورنگ داشتن دزدان دریایی از شهرهای ساحلی چین، استفاده می‌شده است. در طول جنگ تریاک، گروه‌های انگلیسی این برج را اشغال کردند و در اطراف این برج، چند توپ جنگی قرار دادند که امروزه از دیدنی‌های این برج هستند. در سال ۱۹۲۸ این برج به موزه‌ی شهر گوانگجو تبدیل شد و مجموعه‌ای نفیس از آثار تاریخی مربوط به دوره‌ی نوسنگی در این موزه به نمایش گذاشته شده است.

- باغ ارکیده

این باغ، به خاطر شکوفه‌های زیبای ارکیده‌اش شهرت دارد. با خرید بلیت ورودی هر قسمت، یک قوری چای در یکی از جای خانه‌های این باغ شامل حال خریدار بلیت می‌شود و اگر ۳۰۰۰ تومان اضافه دهید، می‌توانید مراسم نوشیدن چای سنتی را نیز ببینید. در قسمت غربی پارک، آرامگاه قدیمی مسلمانان قرار دارد، می‌گویند ابو وقاص، این جا دفن شده.

- جزیره‌ی شامیان

این جزیره، بعد از دو جنگ تریاک، بیشتر در اختیار خارجی‌ها بود. وقتی با قرار دادن انبارهای خارجیان - که بیشترشان انگلیسی و فرانسوی بودند- در این جزیره موافقت شد، شامیان (به معنی جزیره‌ی سنی)، خیلی بیشتر از یک ساحل ماسه‌ای صرف بود. فرانسوی‌ها و انگلیسی‌ها هر کدام به ترتیب در شرق و غرب جزیره، انبارهای خود را ساختند.

بعدها خیلی از ساختمان‌ها به شکل اصلی خود بازسازی شدند و بعدها، آن‌ها را به صورت رستوران شیک، کافه و هتل‌ها درآوردند. به دلیل وجود نداشتن ترافیک، شامیان استراحت‌گاهی آرام در داخل گوانگجو به شمار می‌رود. شامیان داجی، بلوار اصلی شامیان است که با فضای سبزی فوق‌العاده تزیین شده و روی نیمکت‌های کنار این بلوار مردان مسن شطرنج چینی بازی می‌کنند. کلیسای کاتولیکی رومی، تجلی مریم مقدس، که در سال ۱۸۹۲ توسط فرانسوی‌ها ساخته شد، در انتهای شرقی بلوار شامیان داجی قرار دارد.

شهر شیان

شهر شیان Xian

خندق معمولاً گروه‌های موسیقی چینی در حال اجرا هستند و خوب است که سری به غرفه‌های فروش محصولات فرهنگی و صنایع دستی در قسمت انتهایی دیوار بزنید؛ البته قیمت‌ها در این جا بالاست و مشابه‌شان را بیرون از City Wall می‌توان ارزان‌تر پیدا کرد.

جنوب دیوارهای شهر، موزه‌ی جنگل کتیبه‌ها قرار گرفته که با ۲۳۰۰ لوح سنگی بزرگ‌ترین مجموعه‌ی کتیبه‌های سنگی در چین است. این موزه در معبد بودایی کنفوسیوس واقع شده و جنب‌وجوش معبد روی طرفدارهای این موزه هم تاثیر می‌گذارد. در صورتی که کارت دانشجویی به زبان انگلیسی داشته باشید، در تمام موزه‌ها و گالری‌های شیان می‌توانید از تخفیف بلیط ورودی استفاده کنید. یکی از این‌ها موزه‌ی تاریخ شان‌شی است که از جذاب‌ترین دیدنی‌های چین شناخته می‌شود. معماری باستانی موزه و همین‌طور کلکسیون‌هایی که متعلق به سال‌ها قبل از آمدن مسیحیت به چین، اسناد تاریخی و مجسمه‌های سفالی از سلسله‌های گوناگون و ابزارها و سبک زندگی مردم باستانی چینی است. برای توریست‌ها جذابیت به خصوصی دارد. با این‌که داخل تالارهای موزه امکان عکس‌برداری وجود ندارد ولی کتاب‌های سبک معرفی آن‌ها را می‌توان از بخش نشریات داخل موزه گرفت.

اگر علاقه داشته باشید مزه‌های متفاوت و جدید را تجربه کنید، شیان برای شما دوست‌داشتنی‌تر خواهد بود؛ شب‌ها، معمولاً از ده شب به بعد، دکه‌های کوچکی در شهر و محلات پررفت و آمد برپا می‌شود که همه‌جور غذاهای کوچک و سبکی را می‌توان در آن‌ها پیدا کرد؛ از جک و جانورهای محبوب گرفته تا سبزیجات و نودل‌های تند و میگو.

با وجود رستوران‌های زیادی که در اطراف برج ناقوس و برج طبل وجود دارند، اگر برای پیدا کردن غذای حلال یا غذایی که نزدیک به ذائقه‌ی شما باشد به مشکلی برخوردید؛ سری به محله‌ی مسلمان‌ها بزنید؛ هم فال است و هم تماشا! چند تا رستوران مسلمان در این محله وجود دارد و از طرفی به مسجد جامع شیان هم که یکی از دیدنی‌های این شهر است، نزدیک می‌شوید. مسجد جامع شیان، از قدیمی‌ترین مسجدهای چین، در زمان سلسله‌ی تانگ ساخته شده و هنوز هم مورد استفاده‌ی مسلمانان شیان قرار می‌گیرد.

مذاهب گوناگون همیشه از جذابیت‌های فرهنگی کشورهای مختلف هستند؛ در -

شیان، شهر سربازهای سفالین و پایتخت نخستین امپراطوری چین است؛ شهری که بیشتر از سه هزار سال قدمت دارد، هفتاد و سه امپراطور در آن حکم رانده‌اند و زمانی گذرگاه شرقی جاده‌ی ابریشم بوده است. نام شهر به معنای صلح غربی است و در یک کلام، به تنهایی می‌تواند نماینده‌ی تمام و کمال فرهنگ چین باشد.

حتی امروز با وجود جنگ‌هایی در طی سالیان و همچنین پیشرفت اقتصادی این شهر، روح باستانی آن به محض پیاده شدن از هواپیما مسافران را جذب می‌کند. اگر برای اولین بار باشد که به شیان سفر می‌کند، مطمئناً اولین چیزی که توجه‌تان را جلب می‌کند، رنگ‌های متضاد قرمز و خاکستری است که همه‌جا با هم در جنگ هستند. فرودگاه شیان نزدیک به چهل کیلومتر با شهر فاصله دارد و اگر سبک سفر کرده باشید، پیشنهاد می‌کنیم از اتوبوس‌های فرودگاه به جای تاکسی برای رفتن به Bell Tower، یا همان مرکز شهر، استفاده کنید. تاکسی‌ها معمولاً از مسافران غیرمحملی کرایه‌های بیشتری طلب می‌کنند و اگر به فکر هزینه‌های سفر هستید، اتوبوس‌های فرودگاه را که هر نیم ساعت یک بار حرکت خواهند کرد در قسمت غربی سالن فرودگاه نادیده نگیرید. برای رفت و آمد در شهر هم اوضاع تقریباً به همین شکل است. سیستم اتوبوس‌های خوب شیان که ایستگاه‌های متعددی با دسترسی‌های مناسب دارد، شاید باعث شود که کم‌تر سوار تاکسی شوید؛ مگر این‌که وقت زیادی نداشته باشید یا مسیر را نتوانید پیدا کنید. اصلی‌ترین جای شیان همان منطقه‌ی برج ناقوس (Bell Tower) است که از آن جا به چهار خیابان اصلی شمال، جنوب، شرق و غرب می‌توان به راحتی رفت و آمد کرد. اگر اهل دوچرخه‌سواری هستید، سیستم کرایه‌ی دوچرخه را هم در شیان فراموش نکنید؛ از آن جایی که بیشتر جاهای دیدنی به هم نزدیک هستند گشت و گذار در شهر با دوچرخه کار سختی نیست و باعث می‌شود بهتر بتوانید خیابان‌های شهر و سبک زندگی مردم را ببینید.

شیان یکی از شهرهایی است که دیوارهای محافظش به مقدار زیادی باقی مانده. عرض دیوارها به اندازه‌ای است که پنج تا دوچرخه می‌تواند روی آن‌ها حرکت کند؛ شاید بد نباشد اولین چیزی که در این شهر می‌بینید همین دیوارها باشند که اطلاعات خوبی هم به وسیله‌ی راهنما یا بروشورهایی که در موقع خرید بلیت به شما می‌دهند، از شهر شیان به دست آورید. داخل محوطه‌ی دیوارها و -

وسایل نقلیه

- با اتوبوس

اتوبوس‌های شیان براساس برنامه‌ی زمانی منظم در شهر رفت و آمد می‌کنند و کرایه‌ی آن‌ها هم ربطی به مقدار مسافت طی شده ندارد. خط اتوبوسی که به کارگردشگران پیاید خط ۶۱۰ است که ایستگاه راه‌آهن، برج ناقوس، پاگودای غاز کوچک، موزه‌ی شیان و پاگودای غاز بزرگ را به هم وصل می‌کند. غیر از خط ۶۱۰، خط ۶۰۹ هم به کارگردشگران می‌آید. اتوبوس‌های کوچک‌تر که بیشتر توسط محلی‌ها استفاده می‌شوند هم شما را به هر حال به مقاصد دلخواهتان خواهند رساند اما باید توجه داشته باشید که این‌ها از جاده‌های مختلفی می‌روند و در خیلی جاها هم ایستگاه دارند و توقف می‌کنند و ممکن است وقت‌تان تلف شود.

- با تاکسی

تاکسی شما را بی‌خود و بی‌جهت دور شهر خواهد گرداند، باید در این زمینه ذکاوت به خرج بدهید تا راننده وقتتان را هدر ندهد، ضمناً متقاعد کردن راننده‌ها به این‌که مقصد شما آن‌که او می‌گوید نیست، کار سختی است! برای رفع هرگونه سوءتفاهم و جلوگیری از بروز مشکل بهترین کار نوشتن اسم مقصد به زبان چینی به خطوط درشت و خوانا روی کاغذ بزرگ و سفید نشان دادن آن به راننده تاکسی است. بین ساعت سه و پنج بعد از ظهر، راننده‌ها تعویض شیفت دارند و شما را سوار نخواهند کرد.

- با دوچرخه

خوشبختانه دیدنی‌های اصلی شیان نسبتاً به هم نزدیک هستند، پس کرایه‌ی دوچرخه گزینه‌ی خوبی است. در مورد کوچه‌های تنگ و خودروهایی که سد معبر می‌کنند، احتیاط کنید. خطوط مخصوص دوچرخه وجود دارند و تا حد زیادی از مسیر مستقیم ترافیک امن‌تر هستند.

آب و هوا

شیان، در جنوب دشت گوان‌ژونگ، در استان شان‌شی قرار گرفته است و کوه‌های کین‌لینگ در جنوب و رودخانه‌ی وی‌هی در شمال این منطقه قرار دارند. آب و هوای آن معتدل و گرم است و می‌شود گفت اقلیمی فصلی است؛ در تابستان گرم و شرجی، در زمستان خشک و کم برف و در پاییز و بهار، همراه با بارندگی زیاد است.

سردترین ماه سال ژانویه (دی) است که مقدار دما به ۰ درجه سانتی‌گراد هم می‌رسد. تابستان‌ها هم هوا گرم و طاقت‌فرسا است بنابراین با وجود بارش‌های فراوان، بهار و پاییز بهترین زمان برای سفر به این منطقه هستند.

پیشنهاد سفر

- شیان در دو روز

روز اول صبح زود از خواب بلند شوید و پس از خوردن صبحانه، حدود هشت صبح در محوطه‌ی دیوار شهر باستانی شیان باشید. برج ناقوس هم در نزدیکی دیوار است. بعد از این‌که سیاحت خود را از برج ناقوس انجام دادید، می‌توانید با اتوبوس به موزه‌ی تاریخ استانی شان‌شی در خیابان یانتا بروید. بعد از ظهر می‌توانید به دیدن بتکده‌ی غاز بزرگ بروید. شب از نمایش آواز و رقص در بهشت تانگ بهره‌مند شوید.

دیدن ارتش جنگ جویان سفالی، اصلی‌ترین دلیل دیدار شما از شیان است برای همین در صبح روز دوم به آن جا بروید. بعد از ناهار، می‌توانید با استفاده از اتوبوس ۷۵ به ایستگاه موزه‌ی لیسان رفته و کمی آن جا بمانید، سپس پیاده به چشمه‌های آب گرم هواکینگ سری بزنید و وارد آب شوید. بعد از آن سوار اتوبوس شماره‌ی ۳۰۷ شده و به موزه‌ی بانپو بروید.

شیان هم با وجود معابد و مسجدهای کوچک و بزرگ، یکی از دیدنی‌های پر طرفدار شهر همین ساختمان‌های مذهبی به حساب می‌آیند؛ معبد نامیرا که بزرگ‌ترین معبد تائویی است مخصوصاً در فصل بهار، که شهر پر از توریست می‌شود، هر روز گردشگرانی را در خود می‌بیند که محو مراسم و آیین‌های طولانی‌مدت بودائی شده‌اند. فصل بهار، علاوه بر خوبی آب و هوای شیان، فصل جشنواره‌های بودایی هم هست و بیشترین تعداد مسافران در همین فصل دارد. بهتر است از قبل به فکر رزرو هتل موردنظرتان باشید، هتل‌های خوب شیان اطراف همان برج ناقوس و برج طبل هستند و هتل‌های خیلی ارزان قیمت را باید دور و بر ایستگاه قطار پیدا کنید که اگر قرار است مسافر کوتاه‌مدت شیان باشید، اصلاً گزینه‌ی خوبی برای اقامت نیستند چون از همه جا دورند.

اما مهم‌ترین چیزی که باید در زمان سفرتان به شیان ببینید، یکی از محبوب‌ترین میراث فرهنگی چین در نزدیکی شهر است: ارتش جنگجویان سفالی؛ محوطه‌ای نزدیک به بیست هزار متر مربع که مجسمه‌های سفالی هشت‌هزار جنگجو، اسب و ارابه‌ی جنگی را به نمایش می‌گذارد. کشف این محوطه‌ی باستانی یکی از مهم‌ترین دستاوردهای باستان‌شناسی چین و تمام دنیاست که اطلاعات بی‌ظیری را از تاریخ چین روشن ساخته. ارتش جنگجویان سفالی هشتمین شگفتی جهان است و در فهرست میراث جهانی یونسکو هم به ثبت رسیده. محبوب‌ترین سوغات شیان نیز همین مجسمه‌های سفالی در ابعاد کوچک هستند که می‌توانید تقریباً در همه‌ی بازارها پدیدشان کنید؛ در اطراف محله‌ی مسلمان‌ها و مسجد جامع شیان، بازارهای شلوغی هست که معمولاً نمونه‌های زیادی از این مجسمه‌ها را دارد و علاوه بر این به خاطر قیمت‌های خوبشان، محل مناسبی برای خرید هستند.

اگر با بچه‌ها سفر می‌کنید، احتمال این‌که کودک همراهتان به بادبادک‌های خیابان شیان در مرکز شهر علاقه نشان دهد زیاد است. فکر بدی هم نیست، هم محیط مناسبی برای بازی و تماشای بادبادک‌ها وجود دارد و هم این‌که می‌توانید شما هم در آسمان شیان بادبادکی به هوا بفرستید؛ اگر هم سالم ماند، شاید نتوانستید به عنوان یادگاری یک جوری داخل چمدان یا خودتان به خانه برگردانید. در صورتی که فصل بهار یا اوایل تابستان به شیان سفر کردید و وقت زیاد داشتید، پارک جنگلی شیان که حدوداً در چهل کیلومتری جنوب شهر واقع شده، انتخاب خوبی برای یک پیک‌نیک در روزی آفتابی است.

تاریخچه

شیان بیش از ۳۰۰۰ سال عمر دارد و در دوران باستان نام، چانگان بوده. سیزده سلسله‌ی گوناگون و سر جمع ۷۳ امپراتور در طول هزار سال، این شهر را به عنوان پایتخت خود انتخاب کرده‌اند. خصوصاً در سلسله‌های ژو، شین، هان و تانگ، شیان یکی از مراکز اصلی فرهنگ و تمدن چینی به شمار می‌رفت. برای همین اصلاً تعجب ندارد که شمار اماکن تاریخی و موزه‌های آن، خیلی زیاد باشد. یکی از دلایل نفوذ فرهنگی شیان هم این بود که به عنوان یک سرجاده‌ی ابریشم به حساب می‌آمد، و نه تنها راهی برای تجارت که راهی برای تبادل فرهنگی با خارج از دیوار عظیم چین بود. خیلی از بازرگانانی که در شیان دست به تجارت می‌زدند با اجناس، ایده‌ها و افکاری نو به وطن خود برمی‌گشتند. به خاطر جنگ‌های متعدد و خرابی‌های به بار آمده، متأسفانه آن قدر که باید از شکوه گذشته‌ی شیان قدیم در شهر کنونی شیان، باقی نمانده است. شیان، در حال حاضر یکی از مراکز جذب توریست در چین به شمار می‌رود، خصوصاً جنگجوهایی سفالی مشهورش یکی از پربازدیدکننده‌ترین جاذبه‌های گردشگری در سرتاسر جهان هستند. به هر حال شیان، یکی از دیدنی‌ترین شهرهای چین است، در مورد شیان می‌گویند: "اگر شیان را نبینید، انگار که چین را ندیده‌اید!"

یکی از غذاهای متداول منطقه یانگروپائومو است که به زبان ساده عبارتست از نان ضخیم و سوپ بره. نان را با دست تکه تکه می کنند و محتویات سوپ را به نوعی لقمه می گیرند. این غذا شباهت زیادی به آب گوشت ایرانی دارد. اما زیاد هم از گوشت خیری نیست و داخلش رشته ی چینی و سبزیجات می بینید. در خیلی از رستوران ها نان را خرد شده بر سر میز می آورند و خیلی از رستوران ها این غذا را با گوشت گاو هم ارایه می کنند. بیانگ بیانگ میان غذای بسیار لذیذی است که در سطح استان خیلی محبوب است و از رشته ی پهن چینی تند و آب گوشت تشکیل شده. البته در آن، تخم مرغ و گوجه فرنگی و خود گوشت را هم پیدا می کنید. در شیان نوعی غذای همبرگر شکل هم سرو می شود که نامش روجیامو است و عبارتست از مقداری گوشت لای نان! حرف از نان به میان آمد، نوعی نان در این منطقه خیلی طرفدار است که از آرد کنجد درست می شود و ترد و شیرین هم هست، اسم این نان شی زی بینگ بوده و خصوصاً در محله ی مسلمان ها می توانید با پرداخت یک یوان تهیه اش کنید. لودوگائو، خوراکی طرفدار دیگری است که به معنای واقعی کلمه یک نوع کیک لوبیا سبز است. مکعب های نرم و مرطوب کوچکی هستند و گاهی هم کنجد همراهی شان می کند، شش تا از این مکعب ها حدود ۵ یوان هزینه خواهند داشت. توصیه می کنیم که لودوگائو را از محله ی مسلمان ها تهیه کنید.

اگر در شیان هستید حتماً مدل کوچک آن جنگ جوهای سفالی را بخرید، این جا شانس این که کامل باشند صد در صد است در شهرهای دیگر چین - مثل پکن - این گونه نیست و احتمالاً یکی دو تا از آن ها کم هستند. تمامی موزه ها سوغات شهر را می فروشند. یکی از ارزان ترین جاهای شیان محله ی مسلمان هاست، قیمت ها در این محله، یک بیستم جاهای دیگر شیان است. شیانگ شی یک کوچه ی باریک است که در شمال مسجد جامع شیان قرار دارد و بهترین جا برای خرید سوغاتی هایی مثل جنگ جوهای سفالی، نقاشی های هوشیان، عروسک خیمه شب بازی، فانوس، سرویس چای خوری، تی شرت و... است. اگر هم دنبال ابزار و وسایل فعالیت های هنری مثل بوم و قلم مو و ابزار مجسمه سازی هستید به خیابان شویوان شیانگ بروید.

سوغاتی های شیان شامل نسخه های کوچکی از رزمندگان سفالی، بودا و اژدهای از چوب کنده کاری شده، سفال سه رنگه ی تانگ، برش کاغذ دست ساز، انواع دیگر هنر مردمی و همچنین محصولات تقلبی می شود.

در بازار بایهوی، جوانان محلی مغازه دار هستند. این جا اجناس تقلبی برندهای تجاری معروف را می فروشند. کفش های ورزشی کمتر از ۲۲,۰۰۰ تومان قیمت دارند، پولوورها و شلوارهای جین خوب گاهی اوقات کمتر از پانزده هزار تومان و لوازم آرایشی هم بسیار ارزان تر از حد تصورند. به علاوه بایهوی بهترین جا برای خرید دی وی دی و سی دی است اما باید بدانید که تمام این دی وی دی ها کپی شده هستند و قانون کپی رایت را زیر پا گذاشته اند. اگر اهل چانه زدن و خرید هستید جاده ی کانگ فوراً امتحان کنید. قیمت هیچ چیز بیشتر از ۷۵۰۰ تومان نیست و اغلب لباس ها را می توان با چانه زدن حتی کمتر از سه هزار تومان خرید، البته باید واقعاً پشتکار داشته باشید و بد نیست بدانید که کیفیت لباس ها به طرز باورنکردنی ای پایین است.

جاذبه های تفریحی و گردشگری شیان

- چشمه های آب گرم هواکینگ

چشمه های آب گرم طبیعی این پارک، همیشه مورد توجه و استفاده ی امپراتورهای سلسله ی تانگ و معشوقه هایشان، بوده. معروف ترین شخصی که در اینجا استحمام کرده، یانگ گوی فی است، که سوگلی امپراتور شوآنزونگ بوده و با افسونگری اش امپراتور را سحر می کرده و باعث و بانی آرام شدن شورش لوشان، در سال ۷۵۶ میلادی بوده است. هنوز هم بعضی از حمام های عمومی باز هستند. ضمناً شما می توانید از یک معبد تائویی برفراز کوه اسب سیاه دیدن کنید. این معبد وقف نووا شده است؛ که انسان را از خاک رس آفرید و شکاف های آسمان را به هم وصل کرد.

- برج ناقوس و برج طبل

از برج ناقوس به عنوان زنگ خطر در سحرگاه و از برج طبل به عنوان زنگ خطر شبانه گاهی استفاده می شده. هر دو برج در قرن ۱۴ میلادی ساخته و در قرن ۱۸ بازسازی شدند. در داخل هر دو برج از ۹:۳۰ تا ۱۱:۳۰ صبح و از ۳:۳۰ تا ۵:۳۰ بعد از ظهر موسیقی نواخته می شود.

- محله ی مسلمان ها

خیابان های پشتی برج طبل، برای قرن ها مسکن مسلمانان چین (هوی) بوده است. اگرچه مسلمانان، از قرن ۷ میلادی در این منطقه زندگی می کنند، اما برخی هم معتقدند که مسلمانان در شیان از زمان سلسله ی مینگ در این جا ساکنند. کوچه های باریک این محله، پراست از قصابی، کارگاه های تولید روغن کنجذ، مسجدهای کوچک پنهان شده در پشت درهای چوبی و مردان عرق چین به سر.

- خانه ی مردم

این منطقه ی تاریخی، گالری هنر، تفریح گاه و یک چای خانه را در بر می گیرد. این خانه متعلق به یک مأمور دولتی در دوران سلسله ی کینگ، به نام گائویوئسونگ بوده است. بیشتر ساختمان مانند اتاق خواب ها، اتاق خدمت کاران، معبد اجدادی و اتاق مطالعه (که هم اکنون چای خانه است)، بازسازی شده اند. اگر به هنر سنتی چین علاقه مند هستید، می توانید از استودیوهای هنرمندان چینی در خانه ی مردم نیز، دیدن کنید. قیمت ها تقریباً مناسبند و کارهای هنری (نقاشی، خطاطی، سرامیک ها، عکس ها و سرویس های چای خوری) دارای کیفیت نسبتاً بالایی هستند.

- موزه ی جنگل الواح سنگی

این موزه، در معبد کنفوسیوس شیان قرار دارد و بیش از ۱۰۰۰ لوح سنگی را در خود جای داده است. در طبقه ی دوم این موزه، کتیبه های نستوریان - اولین مسیحیان چینی - نگهداری می شود. در گالری چهارم، مجموعه ی نقشه ها و نقاشی هایی که عموماً پرتره از صورت هستند، جای داده شده است.

- یادبود ارتش مسیر ۸

افراد برجسته ی حزب کمونیست شیان در این جا دفن شده اند. تاریخ فوت این افراد بین سال های ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۶ میلادی است. این یادبود، عمدتاً شامل عکس های قدیمی است و سالنی هم در آن وجود دارد که یادآور خاطره ی هلن فوستر اسنو همسر خبرنگار ادگار اسنو است.

- دیوارهای شهر

شیان، یکی از معدود شهرهای چین است که دیوارهای قدیمی شهرش، هنوز پابرجاست. این دیوارها در سال ۱۲۷۰ میلادی در دوران سلسله ی مینگ ساخته شدند و ۱۲ متر ارتفاع دارند. عرض پایه های آن ها، حدود ۱۸ متر است و محیطی به وسعت ۱۴ کیلومتر را دربر گرفته اند. این دیوارها، با خندقی در اطرافشان احاطه شده اند. در فضایی که بین خندق ها و دیوار به وجود آمده معمولاً توسط نوازندگان محلی، موسیقی سنتی چین نواخته می شود. بیشتر قسمت های دیوارها، بازسازی و یا از نو ساخته شده اند. علاوه بر پیاده روی در کنار دیوار، می توان از دروازه ی جنوبی، سوار دوچرخه شد و کل محوطه را گشت.

- پاکودای غاز بزرگ وحشی

پاکودای غاز بزرگ، یکی از جذاب ترین دیدنی های شیان است، که در سال ۶۵۲ میلادی، به عنوان خانه ای برای راهب بودایی - شوان زانگکه از هند بازگشته بود - ساخته شد. پاکودا در واقع کاخی است که با اصول معماری چینی ساخته شده باشد. معبد داسی - ان - یکی از بزرگترین معابد تانگ چانگ آن - اطراف این پاکودا را احاطه کرده است. ساختمان های امروزی، از دوران سلسله ی کینگ باقی مانده اند. موزه ی هنرهای سلسله ی تانگ، در قسمت شرقی معبد داسی - ان قرار دارد و کلکسیون کوچکی از لباس ها و معماری و صنایع دستی دوران سلسله ی تانگ را به نمایش گذاشته.

- پاکودای غاز کوچک وحشی

این پاکودا، در زمین های معبد جیانفو قرار گرفته است. نوک پاکودا، در زمین لرزه ای در اواسط قرن ۱۶ میلادی فرو ریخت، اما بیشتر بخش های این ساختمان ۴۳ متری سالم ماندند. معبد جیانفو در اصل، در سال ۶۸۴ میلادی برای زندگی پس از مرگ امپراتور گائوزونگ ساخته شد. این پاکودا، در سالهای ۷۰۷ تا ۷۰۹ میلادی، ساخته و محل نگه داری کتب مقدس بودایی شد، که توسط زائری به نام بی جینگ، به این کشور آورده شده بود.

- موزه ی تاریخی شان شی

موزه ی تاریخی شان شی، یکی از جذاب ترین موزه های چین است. اشیایی که در این موزه به نمایش گذاشته شده اند، نقبی به شیان باستان می زنند. وقتی وارد این موزه می شوید، احساس عجیبی به شما دست می دهد، انگار که وارد تونل زمان شده اید. طبقه ی همکف این موزه، آثار ما قبل تاریخ و همچنین آثاری از اولین سلسله های چین را در بر می گیرد. به ویژه آثار پرابهت و مهمی، مانند چند سه پایه ی بزرگ به جامانده از سلسله های شانگ و ژو، اشیاء تدفینی کین، بیکان و کمان های برنزی و چهار مجسمه ی بزرگ سفالی، در این موزه به نمایش گذاشته شده است. دومین قسمت این موزه (در بالای پله ها)، به آثار مقدس سلسله ی هان اختصاص داده شده، یکی از مهم ترین آثار این قسمت، شامل مجموعه ی ۴۰ پیکره ی سفالی از آرامگاه شیان یانگ می باشد. همچنین مجموعه ای غیرقابل وصف از فانوس های برنزی، مجسمه های کوچک وی و جانوران اسطوره ای، در این قسمت به نمایش گذاشته شده اند. بخش سوم موزه ی تاریخی شان شی، به آثار مصنوعی و ساخته ی دست سلسله ی تانگ و سوی اختصاص دارد؛ نگهبانان آرامگاه، دیوارنمایی که مسابقه ی چوگان را نشان می دهند و مجموعه ای از مجسمه های کوچک سفالی که مدل های مو و لباس آنها به طرز استادانه ساخته شده اند.

- معبد هشت نامیرا

بزرگترین بنای تائویی و یکی از پرستشگاه های فعال شیان است. این معبد، برای محافظت در مقابل خدای رعد، زیرزمینی ساخته شد. در اطراف محوطه ی معبد، صحنه هایی از اسطوره های تائویی کشیده شده است. صبح های شنبه و چهارشنبه، بازار مشهوری از عتیقه جات در این معبد پابرجاست.

- آرامگاه کین شی هوانگ

در حال حاضر این مقبره، یکی از بزرگترین آرامگاه هایی است که در جهان وجود دارد. در روایت های تاریخی آمده که این آرامگاه، دارای کاخی پراز سنگ های گرانپها، رودخانه های زیرزمینی از جیوه ی روان و وسایل دفاعی مخفی در مقابل متجاوزان، بوده است. مشهور است که ساخت این آرامگاه، حدود ۳۸ سال طول کشیده و ۷۰۰،۰۰۰ نفر در ساخت آن، کمک کرده اند. گفته می شود که تمام سازندگان و متخصصان این آرامگاه، زنده زنده در دیوارهای آن دفن شده اند، تا راز ساخت آن را بازگو نکنند.

- ارتش جنگ جوان سفالی

در ابتدا، این ارتش سفالی شما را آن چنان شگفت زده می‌کند، که نمی‌توانید حتی لحظه‌ای از آن‌ها چشم بردارید. تصور این که این ارتش زیرزمینی، به مدت دو هزار سال، در این مکان بدین صورت باقی مانده‌اند، باور نکردنی است. به نظر می‌رسد، کین شی هوانگ، از ارواح مغلوب شده - که پس از مرگ، در انتظار او بوده‌اند - ترس داشته است و یا همان‌طور که بیشتر باستان‌شناسان اعتقاد دارند، انتظار داشته است که مانند این جهان، در آن دنیا نیز سلطنت کند. در هر صورت این محافظان آرامگاه، بزرگترین و بهترین دست‌آوردها را نسبت به دنیای چین باستان به ما ارائه داده است. کشف این ارتش، مانند بسیاری از اکتشافات مهم دیگر، کاملاً تصادفی اتفاق افتاد. در سال ۱۹۷۴، روستاییان در حال حفر چاه بودند، که ناگهان یکی از بزرگترین و مهم‌ترین یافته‌های باستان‌شناسی قرن بیستم را کشف کردند: گنبدی زیرزمینی، که حدود هزاران سرباز سفالی با آرایش جنگی را، در خود جای داده است. در طول سال‌ها، این مکان به قدری مهم شده، که هم اکنون، بیشتر مشخصه‌های نامعمول آن، به ویژه این مشخصه که چهره‌ی هیچ کدام از این سربازان شبیه به هم نیست، مشهور شده است. البته باید بدانید که متأسفانه، حق نزدیک شدن به اکثر این سربازها را ندارید. پیشنهاد می‌کنیم دیدن ارتش را، از سنگ‌های کوچکتر (سنگر شماره ۳، دارای ۷۲ جنگجو و سرباز است) که به نظر می‌رسد محل اتراق فرماندهان ارتش بوده، شروع کنید. جالب است بدانید که اتاق شمالی، برای قربانی‌هایی که پیش از جنگ تقدیم خدایان می‌شد، استفاده می‌شده. در سنگر بعدی (سنگر شماره ۲، شامل ۱۳۰۰ جنگاور و اسب است)، شما می‌توانید پنج سرباز را از نزدیک ببینید: کماندار به زانو نشسته، کماندار ایستاده، یک سوارنظام با اسبش، یک مقام ارشد و در آخر یک ژنرال - مشخصه‌های این مجسمه‌ها، بسیار شگفت‌انگیز است: چهره، مدل مو، زره و حتی نوع پاپوش، همگی منحصر به فرد هستند. بزرگترین سنگر (سنگر شماره ۱)، بسیار با ابهت است. حدود ۶۰۰۰ جنگجو و اسب این سنگر، در آرایش نظامی مستطیل شکلی ایستاده‌اند و چهره‌هایشان به سمت شرق است. گروهی از سربازان (که مجهز به نیزه، شمشیر، تبر و دیگر سلاح‌های استوانه‌ای هستند)، پیش قراولان سه ردیف کمان‌دار را، همراهی می‌کنند. پیاده نظامی که شامل ۲۵ ارابه‌ی جنگی بوده نیز، کاملاً متلاشی شده. یک جفت ارابه‌ی جنگی برنزی و اسب‌هایش - که تقریباً به اندازه‌ی سربازان شگفت‌انگیز هستند - به همراه جنگ‌افزارهای اصلی، در ۲۰ متری غرب آرامگاه کین شی هوانگ، قرار دارند.

- دهکده‌ی نوسنگی بانپو

یکی از مهم‌ترین مراکز مطالعات باستان‌شناسی چین است. بعضی از قسمت‌هایش، به طرز باورنکردنی زیبا هستند. این دهکده، از اولین نمونه‌های فرهنگ نوسنگی یانگ‌شائو است و به نظر می‌رسد که از ۴۵۰۰ سال قبل از میلاد تا حدود ۳۷۵۰ سال قبل از میلاد، محل سکونت آدمیان بوده است. باید دانست که تنها کمتر از یک چهارم این مجموعه از دل خاک بیرون آورده شده است. ویرانه‌های دهکده‌ی بانپو، به سه قسمت تقسیم شده است: منطقه‌ی کوزه‌گری، منطقه‌ی مسکونی و گورستان.

- آرامگاه امپراتور جینگ دی

جینگ دی - امپراتور سلسله‌ی هان - که تحت تأثیر تائوئیسم قرار گرفته بود، اساس سلطنت خود را بر مفاهیم این مکتب پایه‌گذاری کرد و سعی فراوانی داشت تا همه چیز را تغییر دهد: مالیات‌ها را تا حد زیادی کاهش داد، سیاست خود را بر پایه‌ی کاهش نیروی نظامی گسترش داد و حتی مجازات‌های گناهکاران را هم کاهش داد. آرامگاه، به دو بخش موزه و منطقه‌ی حفاری تقسیم شده است. موزه‌ی این آرامگاه، مجموعه‌ی بزرگی از مجسمه‌های سفالی مانند خواجه‌ها، خدمتکاران، حیوانات اهلی و حتی زنان سوار بر اسب را نمایش می‌دهد. دستان این مجسمه‌ها، از جنس چوب بوده و قابل حرکت هستند و بر تاشان هم لباس‌های رنگی کرده‌اند.

- معبد فمن

این معبد بودایی، در اصل برای نگهداری چهار استخوان از انگشت‌های بودا ساخته شده بود، که توسط پادشاه هند - آشوکا - به چین هدیه داده شد. در سال ۱۹۸۱، بعد از آن‌که باران‌های سیل‌آسا ساختمان آجری باستانی آن را تا مرز نابودی پیش بردند، پاگودای ۱۲ طبقه‌ای ضلع غربی این معبد، فرو ریخت و به هنگام بازسازی معبد، کشف بزرگی صورت گرفت: در سرداب مهر و موم شده‌ی زیر این پاگودا، حدود ۱۰۰۰ شیء اهدایی و همین‌طور هدایای سلطنتی کشف شد، که به مدت هزار سال دست نخورده باقی مانده بودند. در داخل این معبد، موزه‌ای قرار دارد که دارای چهار گالری است. در گالری اصلی، جعبه‌هایی زینتی از طلا و نقره و تابوت‌هایی از کریستال و سنگ یشم - که در اصل چهار انگشت در آن‌ها نگهداری می‌شده - به نمایش گذاشته شده‌اند. علاوه بر این، گلدان‌ها، مجسمه‌ها، هدایایی از طلا و نقره و ماکتی از چهار اتاق سرداب - که به شکل ماندالا (نوعی شکل اساطیری) است - وجود دارند.

- شیان یانگ

بیش از ۲۰۰۰ سال، شیان یانگ، پایتخت سلسله‌ی کین بود. امروزه موزه‌ی شهر شیان یانگ، از جاذبه‌های اصلی این جاست. این موزه دارای مجموعه‌ای از ۳۰۰۰ سرباز و اسب سفالی ۵ سانتی متری است، که از معبد سلسله‌ی هان در سال ۱۹۶۵ به دست آمده است. علاوه بر این موزه‌ی شهر شیان یانگ، دارای مجموعه‌ای جالب از مجسمه و نقش‌اسب‌های سلسله‌های مختلف در چین باستان است.

大雄寶殿

تماس با
آژانس ارمغان آفاق ایرانیان

05137237800

05137268701

09157237800

آدرس : مشهد - بلوار سازمان آب ، خیابان اسفندیانی ، نبش اسفندیانی ۳ پلاک ۲۰۱

WWW.ARMAGHANTRAVEL.COM